

SAHNE- LENNİS

29.05.2025/04.01.2026

Küratör/Curator
Billur Tansel

VESTEL

STAGED

Sahnelenmiş

Küratör Billur Tansel

Arkas Sanat Alaçatı

29 Mayıs 2025 -4 Ocak 2026

Sahnelenmiş sergisi, insanoğlunun kendinin sebep ve aynı zamanda da kurbanı olduğu iklim krizi meselesini ve ona karşı duyarsızlığını konu alıyor, yeni bakış açılarının mümkün olup olmadığını araştırmayı amaçlıyor.

Sergi projesi, bireylerin, bilim insanlarının uyarılarına kulak verip içinde bulundukları doğal ekosistemi korumak, kendilerinin ve takip eden nesillerin geleceklerini güvence altına almak yerine; neden küresel boyutta gitgide şiddetini artıran doğal afetleri görmezden gelerek yaşamayı tercih ettiklerini sorgulamayı amaçlıyor. Doğa tahribatı ve sonuçları baş edilemez boyutlara gelirken, yok olmakta olan doğanın yerini kendi ürettiği taklitleriyle donatan ve kendisi için yarattığı farklı bir gerçeklik seviyesini benimseyen insan, adeta bir tiyatro sahnesini andıran, yapay bir dünyada yaşamayı kabulleniyor. Bu yapay gerçeklikler ve sahte hayallerle oyalanırken, belki de kendi sonunu hazırladığının farkında değil.

Alman düşünür Schopenhauer’e göre, dünya kişiye ait bir tasavvurdur; insan dünyayı duyuları yoluyla algılar ve duyuları onu yanıltabileceği için tasavvuru da gerçeklikten uzak olabilir. Burada üzerinde düşünülmesi gereken konu, içinde bulunduğumuz dünyada “gerçeklik” algısının göreceli bir kavram olduğu ve sosyal/ kültürel/ siyasi açılardan bakıldığında ne denli farklılaşabileceğidir. Bu düşünceden yola çıkınca, çağdaş Fransız filozof ve sosyolog Jean Baudrillard’ın, Simulakrlar ve Simulasyon kitabındaki gerçeklik, semboller ve toplum arasındaki ilişki etüdünü hatırlamak önemli. Simulakra gerçeği olmayan, kendisi zaten kopya olan bir şeyin kopyası anlamına gelir. Baudrillard, Simülasyon teorisi ile de gerçekliğin bir simülasyon ya da gerçeğe benzer bir canlandırma olduğunu ve içinde bulunanların bu durumun farkında olmadıklarını ortaya koyuyordu. Varoluşçuluk felsefesine göre, kendi isteği dışında dünyaya fırlatılan insan; içine doğacağı şartları seçme hakkına sahip olamıyordu ama bu felsefe türünün öncülerinden Fransız düşünür Jean-Paul Sartre’a göre, dünyaya geldikten sonra nasıl birisi olacağına karar verme özgürlüğüne sahip, hatta bu özgürlüğe mahkumdu. Bu da insanın omuzlarındaki en ağır varoluş yükü idi şüphesiz.

Uzmanlık alanı sanat felsefesi olan Profesör Dr. İsmail Tunalı’ya göre de sanatçı içinde bulunduğu dünyaya alternatif bir tasavvur önerebilme yetisine sahipti. Bu yetisini nasıl kullanacağı ise şüphesiz yine sanatçının seçimine bağlıydı.

Bu düşüncelerin ışığında gelişen serginin ilham kaynağı, bu konuda sorumluluk alan ve örnek teşkil eden İtalyan Arte Povera sanatçısı ve ekoloji aktivisti Piero Gilardi’dir. Gilardi, 1965 yılında henüz “doğanın sonu” söylemleri ve böyle bir tehdit kendini hissedilir bir biçimde ortaya koymadan, gidişatı ve olası küresel tehdidi fark ederek, sanatı ve girişimleri ile izleyicilerde bir farkındalık yaratmayı amaçlıyordu. Gilardi, bu meseleyi ele aldığı dönemde üstlendiği sorumluluk bilinciyle, izleyiciler tarafından kabul görmeme riskini göze alıyordu. Sanatçı, sünger ve poliüretan gibi malzemeler kullanarak, yaşam alanlarımızı süslemek üzere dev, sahte doğa halıları (“Tappeti-Natura”) üretmişti. Ona göre yakın gelecekte doğa yok olacak ve insanın, ona yaşamayı mümkün kılan doğa ile en azından farazi birlikteliğini devam ettirmek için bu sahte dekorasyon malzemelerine ihtiyacı olacaktı.

Küratör, sergide farklı kültürlerden sanatçıların kimi zaman mizah gücü, kimi zaman çarpıcı vurgularla yapaylık konusunu irdeleyen ve iklim krizi meselesine referansta bulunan söylemlerine yer veriyor ve değişik malzemeler ve mekâna özgü yerleştirmeler aracılığıyla doğa fenomenlerini bir tiyatro sahnesindeymişçesine büyümlü bir kurgu olarak ortaya koymayı amaçlıyor. Sergideki bazı sanatçılar, iklim meselesini farklı bakış açılarıyla yorumlarken, bazıları da doğanın iyileştirici gücünden ilham alarak yaşanabilir ve sürdürülebilir bir dünya modeli önerisinde bulunan eserlerle alternatif bir dünyanın mümkün olacağına dair önerilerini ortaya koyuyor.

İzleyicilerin sergi temalarıyla daha derin bir etkileşim kurabilmesi amacıyla özel bir arşiv alanı kurgulanmıştır. Bu arşivde, araştırma yapılan kaynaklara ek olarak, sergide yer alan eserlerde ele alınan konuları irdeleyen metinler ve kitaplar da mevcuttur. Orman ekoloğu Dr. Suzanne Simard’ın miselyum ağları üzerine yaptığı araştırmalar buna bir örnektir. Simard, bu yeraltı mantar ağı vasıtasıyla ağaçların birbirleriyle iletişim kurup, kaynakları paylaşarak doğada kurdukları kolektif dayanışma modelini, insan toplumu için ilham verici bir örnek olarak sunmaktadır. Buna paralel olarak, Hollandalı sanatçı Willem de Haan’ın Motor Home adlı performans videosuyla, bir ev çatısı biçiminde tasarlanmış teknesiyle nehirde yaptığı yolculuğu belgelemekte, insanlığı, deniz seviyesindeki yükselmenin yarattığı etkiler ve değişen yaşam alanları üzerine düşünmeye ve bu konuda birlikte aksiyon almaya davet etmektedir.

Sergi kapsamında oluşturulan belgeler ve tartışma platformları gibi etkinliklerle de bilim adamları ile araştırmacıların çalışmaları izleyicilerin dikkatine sunulmakta, bu konudaki farkındalığın pekiştirilerek onları, doğa ile iyi ilişkiler kurmanın ve sürdürmenin önemi üzerinde düşündürmek amaçlanmaktadır.

Sanatçılar:

Ahmet Doğu Ipek, Ali Borovalı, Ali Kanal, Antonio Riello, Azade Köker, Bengü Karaduman, Berndnaut Smilde, Borga Kantürk, Burçak Bingöl, Danielle Kwaaitaal, Ergin Çavuşoğlu ve Konstantin Bojanov, Ferhat Özgür, Gözde Mimiko Türkkkan, Gül Ilgaz, Hayal İncedoğan, Henri Ferdinand Bellan, Ilgın Seymen, İsmail Eğler, Murat Germen, Murat Morova, Murat Yıldız, Nancy Atakan, Nazif Topçuoğlu, Nermin Er, Özgür Demirci, Paul Hodgson, Piero Gilardi, Rose Morant, Selçuk Demirel, Sibel Horada, Silva Bingaz, T. Melih Görgün, Tufan Baltalar, Willem De Haan.

Curated by Billur Tansel
Arkas Art Alaçatı
29 May 2025 -4 Januray 2026

This exhibition explores humanity’s paradoxical role as both the architect and victim of the climate crisis. At its core lies a critique of our collective indifference toward a rapidly deteriorating natural world and our growing dependence on artificial realities that mimic nature while distancing us from it.

The exhibition seeks to question why individuals, rather than heeding the warnings of scientists and working to preserve the natural ecosystems they inhabit, choose instead to ignore the increasingly severe global natural disasters. As the destruction of nature reaches irreversible dimensions, humanity—opting to live within an alternate reality of its own creation—fills the void left by the vanishing natural world with artificial imitations, embracing a life within an unreal, staged environment that mirrors a theatrical set. In this fabricated world, people may be unaware that they are perhaps scripting their own demise, distracted by false dreams and artificial realities.

According to the German philosopher Arthur Schopenhauer, the world is but a representation of the individual; reality is perceived through the senses, and as these senses can deceive, the representation may well diverge from truth. What merits contemplation here is that the very notion of “reality” in our world is inherently relative—and can shift dramatically depending on social, cultural, or political lenses. In this light, it becomes vital to recall the work of contemporary French philosopher and sociologist Jean Baudrillard, particularly his study in Simulacra and Simulation, where he examines the relationships between reality, symbols, and society. A simulacrum is a copy of something that never had an original; through simulation theory, Baudrillard suggests that reality is replaced by simulations—convincing imitations whose inhabitants are unaware of the illusion.

Existentialist philosophy posits that human beings are thrown into the world without their own consent, unable to choose the conditions into which they are born. Yet, as French philosopher Jean-Paul Sartre, a pioneer of existentialism, asserts, each individual is nonetheless condemned to be free—burdened with the responsibility of defining themselves in a world not of their choosing. This, arguably, is the heaviest existential weight one must bear.

According to Professor Dr. İsmail Tunalı, a scholar in the philosophy of art, the artist possesses the unique ability to propose alternative visions of the world. How this potential is exercised, of course, depends entirely on the artist’s own choice.

It is within this philosophical framework that the exhibition draws its inspiration from the Italian Arte Povera artist and ecological activist Piero Gilardi. As early as 1965—long before discussions of the “end of nature” had gained traction—Gilardi recognized the impending crisis and sought, through his art and activism, to raise awareness. In taking on this responsibility, he risked alienation, knowing that his message might not be readily accepted. Using materials like sponge and polyurethane, Gilardi produced massive artificial nature carpets—“Tappeti-Natura”—designed to decorate living spaces. He believed that in the not-so-distant future, nature would vanish, and humanity would require these artificial representations to maintain even a symbolic connection with the environment that once sustained it.

The curator brings together artists from diverse cultures who, through wit or striking commentary, reflect on artificiality and reference the climate crisis. Through various materials and site-specific installations, the exhibition aims to present natural phenomena as though unfolding on a theatrical stage—imbued with a sense of magical narrative. While some artists in the exhibition interpret the climate crisis from varied perspectives, others draw inspiration from nature’s restorative power to propose visions of a livable, sustainable world—offering glimpses of an alternative, liveable future.

To deepen engagement with the themes of the exhibition, a special archival section has been added to the library. It includes research materials that expand upon the issues explored in the works on view. Alongside sources used in the development of the project, this archive includes materials dedicated to the importance of building and maintaining a healthy relationship with nature. The archive also features contributions such as forest ecologist Dr. Suzanne Simard’s research on mycelium networks—a natural underground fungal system that enables trees to communicate and share resources, illustrating a model of collective survival in nature that may inspire human solidarity. In parallel, Dutch artist Willem de Haan’s Motor Home video—filmed while navigating a river in a boat shaped like the roof of a house—invites reflection on rising sea levels and their profound impact on human life, urging collective action in the face of climate change.

Finally, the exhibition is complemented by a series of documents, and discussion platforms aimed at presenting the work of artists, and researchers to the public. These initiatives are intended to deepen awareness and foster collective reflection on the pressing issues at hand.

Artists:

Ahmet Doğu Ipek, Ali Borovalı, Ali Kanal, Antonio Riello, Azade Köker, Bengü Karaduman, Berndnaut Smilde, Borga Kantürk, Burçak Bingöl, Danielle Kwaaitaal, Ergin Çavuşoğlu ve Konstantin Bojanov, Ferhat Özgür, Gözde Mimiko Türkkan, Gül Ilgaz, Hayal İncedoğan, Henri Ferdinand Bellan, Ilgın Seymen, İsmail Eğler, Murat Germen, Murat Morova, Murat Yıldız, Nancy Atakan, Nazif Topçuoğlu, Nermin Er, Özgür Demirci, Paul Hodgson, Piero Gilardi, Rose Morant, Selçuk Demirel, Sibel Horada, Silva Bingaz, T. Melih Görgün,Tufan Baltalar, Willem De Haan.

SERĞİ DİREKTÖRÜ / EXHIBITION DIRECTOR

Müjde Unustası

SERĞİ KÜRATÖRÜ / EXHIBITION CURATOR

Billur Tansel

YARDIMCI KÜRATÖR / ASSISTANT CURATOR

Gülay Vardar

SERĞİ EKİBİ / EXHIBITION TEAM

Melodi Su Omay Teele, Elif Baysak

SERĞİ ASİSTANLARI / EXHIBITION ASSISTANTS

Ceren Yıldırım, Berkay Görgü

ÖĞRENME PROGRAMLARI/ LEARNING PROGRAMS

Ezgi Özgültekin

ZİYARETÇİ İLİŞKİLERİ / VISITOR SERVICES

Simge Kansu

GÖRSEL TASARIM / VISUAL DESIGN

Emre Yıldız

SERĞİ KURULUM / EXHIBITION INSTALLATION

Selim Cevrem

TAŞIMA / TRANSPORT

FİKSATİF Fine Art Services

SİGORTA / INSURANCE

Arkas Sigorta

GÜVENLİK / SECURITY

Osman Nail Yiğit

SERĞİYE KATKIDA BULUNAN TÜM
SANATÇILARA VE KURUMLARA
TEŞEKKÜRLERİMİZLE

WITH SPECIAL THANKS TO ALL ARTISTS
AND INSTITUTIONS WHO CONTRIBUTED
TO THE EXHIBITION

SANATÇILAR / ARTISTS

Ahmet Doğu İpek, Ali Borovalı,
Ali Kanal, Antonio Riello, Azade Köker,
Bengü Karaduman, Berndnaut Smilde,
Borga Kantürk, Burçak Bingöl,
Danielle Kwaaitaal, Ergin Çavuşoğlu
ve Konstantin Bojanov, Ferhat Özgür,
Gözde Mimiko Türkkkan, Gül Ilgaz,
Hayal İncedoğan, Henri Ferdinand Bellan,
İlgın Seymen, İsmail Eğler, Murat Germen,
Murat Morova, Murat Yıldız, Nancy Atakan,
Nazif Topçuoğlu, Nermin Er, Özgür Demirci,
Paul Hodgson, Piero Gilardi, Rose Morant,
Selçuk Demirel, Sibel Horada, Silva Bingaz,
T. Melih Görgün, Tufan Baltalar,
Willem de Haan

MEKANA ÖZGÜ YERLEŞTİRMELER / SITE-SPECIFIC INSTALLATIONS

Hasbahçe'de Güller/ Roses of Hasbahçe,
Burçak Bingöl
Parçaları Çoğalır III / Flawless Flow III,
Burçak Bingöl
Birikimler, Mağarasal Oluşumlar/
Depositions and Cave Formations,
Sibel Horada

KOLEKSİYONERLER / COLLECTORS

Arkas Koleksiyonu, Elgiz Koleksiyonu

GALERİLER / GALLERIES

Galeri Nev İstanbul, Haldun Dostoğlu
Öktem Aykut Galerisi, Tankut Aykut
ve Doğa Öktem
Pilot Galerisi, Azra Tüzünoğlu
Versus Art Project, Esra Leyla Ünsal
Zilberman Galerisi, Moiz Zilberman

SPONSORLAR VE DESTEKÇİLER / SPONSORS AND SUPPORTERS

Sergiyi destekleyen tüm kurumlara
teşekkür ederiz.
We would like to thank all institutions
supporting the exhibition.

Kingdom of the Netherlands

VESTEL

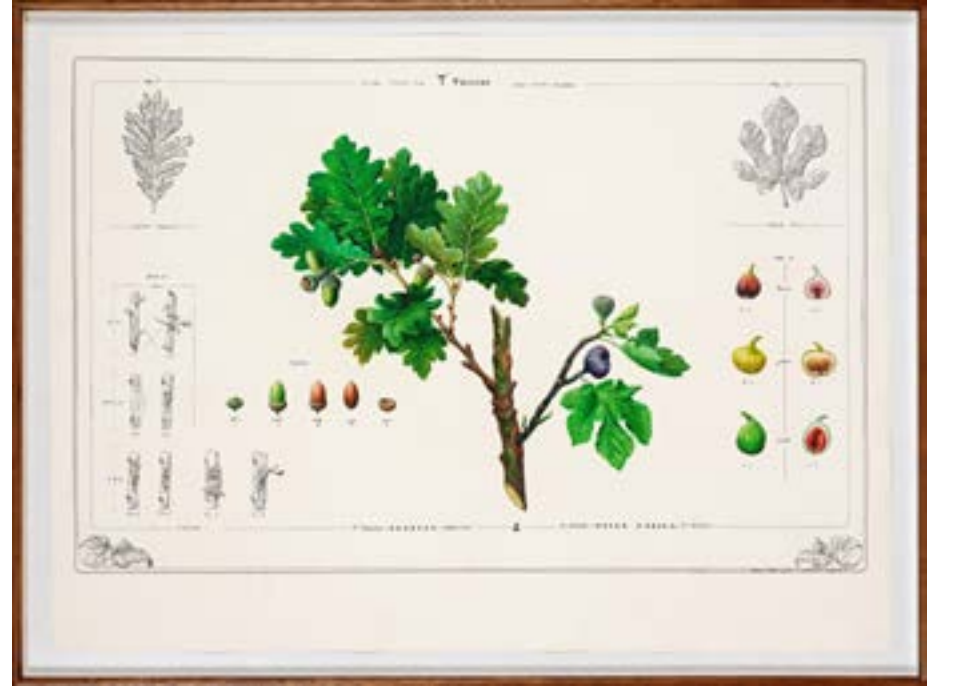
Tutmaz Aşı: Meşe ve İncir T-Vaccination: Acorn and Fig 2019

Kağıt üzerine Sulu boya ve Mürekkepli Kalem
Watercolour and ink on paper
78 x 107 cm

Ahmet Doğu İpek'in 2019 yılında Galeri Nev İstanbul'da açılan kişisel sergisi "Aşı", kelimenin "kenetlenme, perçinlenme, doku nakletme" gibi anlamlarından ilham alarak ürettiği eserlerden oluşuyordu. Sergi, bir malzemenin yaratıcı düşünceyle buluşarak; "aşılansarak" yeniden hayat bulmasını ve doğada bulunan organik oluşumların iç içe geçerek melez bir form yaratma sürecini yansıtıyordu. Bu bağlamda üretilen "Tutmaz Aşı: Meşe ve İncir" adlı eser, botanikte ve bahçecilikte sıkça karşılaşılan aşılama yöntemine bir referans niteliği taşıyor. Gerçekte yalnızca aynı familyadan türler arasında, kabuk altına ya da iç içe geçecek şekilde gerçekleştirilebilen aşılama, bu resimde iki farklı familyadan türün birbirine aşılandığı bir kompozisyonla sunuluyor. İpek, ansiklopedik ve bilimsel illüstrasyon dilini kullanarak, bu sahneyi âdeta gerçekmiş gibi betimliyor. Bu yaklaşım, sembolik olarak, iki benzememin bir arada yaşama ihtimalini ve melezleşmeyi vurguluyor; tıpkı ortak bir bedeni ya da coğrafyayı paylaşmak gibi.

Ahmet Doğu İpek's 2019 solo exhibition "Graft" at Galeri Nev Istanbul featured works inspired by meanings of the word—such as "binding," "riveting," and "transplanting tissue." The show explored how materials can be revived through creative thought, and how natural forms merge to create hybrids. This work titled "T-Vaccination: Oak and Fig", which was included in the exhibition, refers to grafting in botany and horticulture, typically possible only between species of the same family by inserting one beneath the bark. In contrast, this painting's composition depicts two unrelated species grafted together. Though biologically impossible, İpek uses the visual language of scientific illustration to render the scene as if real. Symbolically, it suggests the possibility of coexistence and hybridity between dissimilar species—like sharing a common body or geography.

Sanatçının/Galerinin izniyle | Courtesy of the artist/gallery

BİYOĞRAFI / BIOGRAPHY

Ahmet Doğu İpek (1983, Adıyaman), sanat eğitimini tamamladıktan sonra, 2012 yılında Sanatorium'da açtığı ilk kişisel serginin ardından Türkiye, Avrupa ve Asya'daki çeşitli galeri ve kurumlardaki karma sergilere katıldı. Sanatçının resimlerinin yanı sıra büyük ölçekli bir yerleştirmesini içeren son kişisel sergisi "Başımızda Siyahtan Bir Hâle", 2022 yılında ARTER'de gerçekleşti. 2021 yılında eserlerinden bir seçki, Phaidon Press tarafından yayımlanan Vitamin serisinin yeni kitabı Vitamin D3 (Today's Best in Contemporary Drawing)'e dahil edildi. 2018 yılında Paris'teki Cité des Arts misafir sanatçı programında üç ay geçirdi. Aynı yıl, SAHA Derneği'nin desteğiyle, Günler serisine ait 89 eserin yer aldığı ve bu serinin ismini taşıyan sanatçı kitabı yayımlandı. İpek, İstanbul Modern (İstanbul, 2024), Arter (İstanbul, 2022), Odunpazarı Modern Müze (Eskişehir, 2020), Abdülmecid Efendi Köşkü (İstanbul, 2019, 2022), Neues Museum Nürnberg (Nürnberg, 2018), ArtScience Museum (Singapur, 2015), Müze Evliyagil (Ankara, 2017), Mekan68 (Viyana, 2016), Baksı Müzesi (Bayburt, 2015) gibi birçok kurumda düzenlenen karma sergilere katıldı. Eserleri Arter, İstanbul Modern ve Odunpazarı Modern Müze gibi kurumsal koleksiyonlarda yer alıyor. Sanatçı İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor.

Ahmet Doğu İpek (1983, Adıyaman) studied art and following his first solo show in 2012 at Sanatorium, he participated in different group exhibitions held at different galleries and institutions in Turkey, Europe and Asia. His most recent solo exhibition "A Halo of Blackness Upon Our Heads" was held at ARTER in 2022 and included his paintings as well as a large-scale installation. In 2021, a selection of his works was included in the new edition of the Vitamin series by Phaidon Press, Vitamin D3 (Today's Best in Contemporary Drawing). In 2018, he participated in Cité des Arts' residency program in Paris for three months. His artist book named after and including 89 works from his Days series was published with the support of the SAHA Association the same year. He participated in group exhibitions held at Istanbul Modern (Istanbul, 2024), Arter (Istanbul, 2022), Odunpazarı Modern Museum (Eskişehir, 2020), Abdülmecid Efendi Mansion (Istanbul, 2019, 2022), Neues Museum Nürnberg (Nürnberg, 2018), ArtScience Museum (Singapore, 2015), Museum Evliyagil (Ankara, 2017), Mekan68 (Vienna, 2016), Baksi Museum (Bayburt, 2015) among others. His works are part of institutional collections including Arter, Istanbul Modern and Odunpazarı Modern Museum. The artist lives and works in Istanbul.

Poles Apart, Antarctica
Çok Uzakta, Antarktika
2023

Buz serisinden - Hahnemühle fine art kâğıt üzerine arşivsel pigment baskı, ahşap çerçeve
From the Ice series - Archival pigment print on Hahnemühle fine art paper in wooden artist frame
110cm x 165cm
Ed. 1/5 + EA

Produced for the “Staged” exhibition. / “Sahnelenmiş” sergisi için üretilmiştir.

BİYOĞRAFİ / BIOGRAPHY

Ali Borovalı İstanbul’da doğdu. Boğaziçi Üniversitesi, İdari Bilimler Fakültesi’nden mezun olduktan sonra yüksek lisans için gittiği ABD, Florida’dan fotoğraf eğitimi de alarak döndü. Fotoğrafçılıkta uzmanlaşma arayışı, onu foto-röportaj alanına yönlendirdi. Yapıtlarında insan yaşamına, çevresine ve kültürel kimlik temalarına yaratıcı bir bakış ile odaklanan Ali Borovalı, senelere yayılan uzun soluklu projelerde çalışmayı tercih etmektedir. Röportajları, Atlas, GEO, National Geographic Traveler, Discovery Magazine, Le Monde2, Elle ve Marie Claire’in de aralarında bulunduğu pek çok ulusal ve uluslararası dergilerde yayımlanmaktadır. Son yıllarda dünyanın önemli fotoğraf merkezlerinde gerçekleştirdiği sergilerle adını uluslararası düzeyde duyuran sanatçı, yakın dönem çalışmaları Buz / Ice ; Aynaroz / Mount Athos ; Orada Kimse Var Mı? / Is There Anybody Out There? ; İstanbul Pera Müzesinde sergilenen Bir Yol Öyküsü / A Road Story ve en güncel işi Tükenmez Umut Mavisî / Kind of Blue ile büyük yankı uyandırdı. Pek çok kez Türkiye ve Balkanlarda, Köln Photokina’da, Perpignan Visa Pour L’Image (Fransa) ve FotoArt (Polonya) festivallerinde kişisel sergiler açtı. Kazandığı birçok ödülün yanısıra iki kez Türkiye’de fotoğraf dalında yılın sanatçısı ünvanına layık görülen Borovalı, Fujifilm tarafından Avrupa’da Euro-Press Award’a aday gösterildi. Ali Borovalı’nın yapıtları özel koleksiyonlarda yer almakta, Türkiye’de Khalkedon, Türk Fotoğrafçıları Kütüphanesi ve Fransız Kültür Merkezi’nden, Yunanistan’da Militos, Lambrakis Press ve Mount Athos Center’den yayımlanmış kitapları bulunmaktadır.

Ali Borovalı was born in Istanbul, Turkey. A graduate of Boğaziçi University Business Administration School, Istanbul, he took his masters degree in Florida, USA, where he also received his education on photography. His quest for a specialized area in photography led him to the field of photo-reportage. Ali Borovalı engages in personal projects ranging from a few weeks to several years long, with a commitment to maintain a creative perspective on human life and its environment. His photographs encompass the rather remote cultures of less revealed geographies, with areas of interest revolving around the colours and identity of local people and indigenous life. His works are published by leading national and international publications including Atlas, National Geographic Traveler, GEO, Discovery, Image Magazine, Le Monde2, Elle, Marie Claire. Recent exhibitions such as Ice, Mount Athos, Is There Anybody Out There?, A Road Story, and Kind of Blue, in centers including Photokina - Cologne, PhotoArt Festival – Poland, Visa Pour l’Image – Perpignan and the French Institutes have brought him international recognition. His work is held in private collections and has been the recipient of numerous prizes including two times the highly prestigious Artist of the Year Award for his contributions in photography and a nomination for EuroFuji Award. Borovalı has published photography books under Antartist, Khalkedon, Institut Français (Turkey), Militos, Mount Athos Center and Lambrakis Press (Greece) editions. His editorial work is available through Sipa Press, Paris. Ali Borovalı lives and works in Istanbul.

All Went So Wrong, Antarctica
Her Şey Ters Gitti, Antarktika
2023

Buz serisinden - Hahnemühle fine art kâğıt üzerine arşivsel pigment baskı, ahşap çerçeve
From the Ice series - Archival pigment print on Hahnemühle fine art paper in wooden artist frame
110cm x 165cm
Ed. 1/5 + EA

Çok az yer doğanın ihtişamını ve sınırsızlığını en çarpıcı haliyle sergiliyor. Oralarda dünyaya, insanoğlunun bu gezegendeki varlığından çok önceki haliyle şahit olmak hâlâ mümkün. Ulaşabilen şanslı kişi için, bir fotoğraf anı dondurur ve o yerlerin nefes kesici, ürkütücü, kırılğan, büyüleyici ama her zaman çok samimi, kendine özgü kişiliklerini yakalar. Ve o donmuş anlar çözülmeye başladığında, insanlık için herhangi bir görüntünün yakaladığından çok daha ağır sonuçlar kaçınılmaz olur. Asla ehlileşmemeleri dileğiyle...

Few places exhibit the majesty and immensity of the natural world at its most dramatic. There, it is still possible to witness the earth almost exactly as it was, long before humans ever arrived on the surface of this planet. For the lucky soul who reaches there, a photograph freezes that moment and captures them in their breath-taking, frightening, delicate, mesmerizing, yet always very intimate, distinctive personality. And when those frozen moments begin to thaw, the consequences for humankind will inexorably be heavier than any present-day image could ever anticipate. May they never be tamed...

Soul Mates, Antarctica
Ruh Eşi, Antarktika
2023

Buz serisinden - Hahnemühle fine art kâğıt üzerine arşivsel pigment baskı, ahşap çerçeve
From the Ice series - Archival pigment print on Hahnemühle fine art paper in wooden artist frame
110cm x 165cm
Ed. 1/5 + EA

Produced for the “Staged” exhibition. / “Sahnelenmiş” sergisi için üretilmiştir.

Death (Serisi), 2023

Dekota üzerine fotoğraf baskı
Photo printing on PVC foam board
10 x 15 cm (3 adet/pieces)

Manavgat orman yangınından 1 yıl sonra araziden toplanan, bölgeye ait tahribata uğramış (toprak, ağaç ve hayvan vb.) ekolojik yaşamın mikroskopik doku örnekleri
Microscopic tissue samples of the ecological life of the region (soil, trees, animals, etc.) that were destroyed, collected from the field 1 year after the Manavgat forest fire

Life (Serisi), 2023

Dekota üzerine fotoğraf baskı
Photo printing on PVC foam board
10 x 15 cm (3 adet/pieces)

Manavgat orman yangınından 1 yıl sonra araziden toplanan bölgede yeniden oluşan/ canlanan (toprak, ağaç ve hayvan vb.) ekolojik yaşamın mikroskopik doku örnekleri
Microscopic tissue samples of the ecological life (soil, trees, animals, etc.) that regenerated/revived in the region were collected from the field 1 year after the Manavgat forest fire

Error (Serisi), 2023

Dekota üzerine fotoğraf baskı
Photo printing on PVC foam board
10 x 15 cm (3 adet/pieces)

Arazide toplanan mikroskopik doku örnekleriyle eğitilmiş yapay zeka modelinin ürettiği hatalı sentez dokular
Incorrectly synthesized tissues produced by an artificial intelligence model trained on microscopic tissue samples collected in the field

Beta (Serisi), 2023

Dekota üzerine fotoğraf baskı
Photo printing on PVC foam board
10 x 15 cm (3 adet/pieces)

Arazide toplanan mikroskopik doku örnekleriyle eğitilmiş yapay zeka modelinin ürettiği erken sentez dokular
Early synthetic tissues produced by an AI model trained on microscopic tissue samples collected in the field

Alfa (Serisi), 2023

Dekota üzerine fotoğraf baskı
Photo printing on PVC foam board
10 x 15 cm (3 adet/pieces)

Arazide toplanan mikroskopik doku örnekleriyle eğitilmiş yapay zeka modelinin ürettiği gelişmiş sentez dokular
Advanced synthetic tissues produced by an AI model trained on microscopic tissue samples collected in the field

Projeye dair

2021 yılında, küresel ısınmanın etkisiyle Antalya’nın Manavgat ilçesinde çıkan büyük yangında yaklaşık 60 bin hektarlık ormanlık alan küle döndü. Bu proje, yangının izlerini mikroskopik ölçekte inceleyerek, görsel veriler ve yapay zekâ ile yeni bir gerçeklik yaratıyor.

Yangın sonrası tahrip olan biyomdan alınan organik doku örnekleri (ağaç kabukları ve hayvan kemikleri) ile bir yıl sonra aynı bölgede filizlenen yeni yaşamın izlerini taşıyan dokular (bitkiler ve toprak) sentezlenerek bir araya getirildi. Ölüm ve yaşamın kesişim noktasında eğitilen yapay zekâ, bu dokuları işleyerek hiç var olmamış bir yaşamın izlerini ortaya çıkardı. Yangının yıkıcılığı, yalnızca bir son değil, aynı zamanda yeni başlangıçların taşıyıcısıdır. Küllerin arasından filizlenen yaşam, doğanın kendini yenileme gücünü ve zamanın dönüşümünü gözler önüne serer.

Bu proje, yok oluşun ardından şekillenen belirsizliği, yaşam ile ölüm arasındaki muğlak sınırdan yeniden kurguluyor. Yapay zekâ aracılığıyla üretilen organik

doku formları, belki de asla var olmayacak bir ekosistemin izlerini taşıyor. Ancak tam da bu belirsizlik, bize felaketlerin ortasında dahi yeni olasılıkların varlığını hatırlatıyor—yok oluşun içinde saklı olan umudu.

Doku_Lab, bir Avrupa Birliği projesi olan CultureCIVIC: Kültür Sanat Destek Programı tarafından finanse edilmektedir.

About the project

In 2021, a massive wildfire, fueled by the effects of global warming, devastated approximately 60,000 hectares of forestland in Manavgat, Antalya. This

project examines the traces of the fire on a microscopic scale, using visual data and artificial intelligence to create a new reality.

Organic tissue samples from the devastated biome—such as tree bark and animal bones—were collected and synthesized with samples from the new life that emerged in the same region a year later, including plants and soil. Trained at the intersection of death and life, artificial intelligence processed these tissues to generate traces of a life that never existed.

The destruction caused by fire is not merely an end but also a vessel for new beginnings. Life sprouting from the ashes reveals nature’s resilience and the transformation of time itself.

This project reconstructs the uncertainty that follows annihilation, blurring the boundaries between life and death. The organic tissue forms produced by artificial intelligence carry the traces of an ecosystem that may never come into existence. Yet, it is precisely within this uncertainty that we are reminded of the infinite possibilities that persist even in the wake of catastrophe—the hope embedded within destruction.

Doku_Lab is funded by a European Union project: CultureCIVIC: Culture and Arts Support Programme.

BİYOĞRAFİ / BIOGRAPHY

(d. 1988, İzmir) İzmir’de yaşıyor ve üretiyor. Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Heykel Bölümü’nde lisans ve yüksek lisans eğitimini gerçekleştirdi. 2016 yılından bu yana İzmir kentinin önemli çağdaş sanat mekânlarından biri olan Darağaç Kolektifi’nin kurucu üyesidir. 2022 yılından bu yana akademisyen ve bio-art sanatçısı Dilay Koçoğulları ile birlikte yürüttüğü Tissue_Lab projesiyle liminal mekânlarda bio-arkeolojik araştırmalar yapmaktadır. 2023 yılından itibaren kıyı kavramı üzerine kamusal alanda sergiler yapan Antalya merkezli Kıyı Project’in bir üyesidir. 2024 yılından itibaren Kemeraltı’nda bulunan Tarihi Meserret Otel’inde bir misafir sanatçı programının yürütücülüğünü gerçekleştirmektedir.

(b. 1988, İzmir) Lives and works in İzmir. He completed her BA and MA in Sculpture at Dokuz Eylül University, Faculty of Fine Arts. Since 2016, he has been a founding member of Darağaç Collective, one of the important contemporary art venues of İzmir. Since 2022, he has been conducting bio-archaeological research in liminal spaces with the Tissue_Lab project, which he carries out together with academician and bio-art artist Dilay Koçoğulları. Since 2023, he has been a member of the Antalya-based Kıyı Project, which organizes public exhibitions on the concept of the coast. Since 2024, he has been the director of a residency program at the Historical Meserret Hotel in Kemeraltı.

WEATHER WIZARD

2025

artvideo
2'45''

WEATHER WIZARD, Antonio Riello tarafından tasarlanan yeni bir sanat projesidir. Geç Modernite'nin en acil ve önemli sorunlarından biri olan İklim Değişikliği ile ilgilidir. Ayrıca, çoğu zaman bir tür hile mantrası gibi gelen konuyla ilgili siyasi tepkileri de içerir. Eser, atmosferi tazeleyen, dönen metalik bir fandan oluşur. İnsanlığı giderek daha fazla etkileyen yüksek sıcaklıkları düşürmek için yapılan uluslararası çabalar hakkında bir tür ikonik anıt. Ancak açıkça pratikte etkisizdir, sadece bir video projeksiyonudur. Antonio Riello, her zamanki gibi, farklı düzeylerde Hümanist konuları irdelemektedir. Belirsizliğin, şimdiki zamanın sembolik biçimi olduğunu düşünür. Bir şeyin kamusal olarak belli bir sonuç elde etmesi beklenirken aslında hiçbir şey olmadığında, birisinin "hile yaptığını" söyleriz (olumsuz bir kavram). Hukuk jargonunda alternatif kelimeler gerçekten de şunlardır: dolandırıcılık, dolandırıcılık, aldatmaca. Başka - daha tarafsız - bir düzeyde şöyle denebilir: illüzyon, serap, büyücü hilesi. Ancak Sanat bağlamında aynı durum zıt bir anlama doğru dönebilir: görsel telkin, göz aldatmacası, kurgu. Yani, bakış açısını değiştirmek: "kötü"den "iyi"ye. Kurgu, iyi huylu bir hile türüdür. Etik ve Estetiğin bir birleşimidir. Fikirler ve gerçeklik bazen görsel Sanat tarafından birbirine karışır ve bir tür simyasal güçle güçlendirilen beklenmedik ve şaşırtıcı başarılar elde eder. Ancak, bu arada, pervanenin önüne küçük, yeşil, dönen bir spiral koymaya karar verir. Bu, Duchamp'ın eserlerine ("Les Rotoreliefs") adanmış bir saygı duruşudur ve aynı zamanda da sosyal medyanın hipnotik gücüne bir gönderidir. **Yelpazenin** kendisi (Duchamp tarzı) bir objet trouvée'dir. Çağdaş Sanat yapan kişi, çok özel bir tür hipnozcu olarak görülebilir: mesleğin hilelerini çürüten biri.

WEATHER WIZARD is a new art project conceived by Antonio Riello. It is related to one of the most urgent and important issue of the Late Modernity: the Climate Change. And also it concerns the political reactions about the matter that quite often sound like a sort of cheating mantra. It consists in a metallic rotating fan - apparently - refreshing the atmosphere. A sort of iconic monument about the international efforts to cool down the high temperatures that more and more affect humanity. But obviously, on practical ground, it is also practically ineffective, it is just a video projection. Antonio Riello, as he is used to do, likes to mix different leves of Humanistic matters adding a certain quantity of ambiguity. He does think ambiguity is the symbolic form of present time. When something is publicly supposed to get a certain result but actually nothing happens we say somebody is "cheating" (a negative concept). In the legal jargon alternative words indeed are: scam, swindle, hoax. On another - more neutral - level one might say: illusion, mirage, a wizard trick. But in the Art context the same situation might turn toward an opposite meaning: visual suggestion, trompe l'oeil, fiction. So, changing perspective: from "bad" to "good. Fiction is a benign kind of cheating. A coalescence of Ethics and Aesthetics, indeed with the support of ambiguity. Ideas and reality sometime are tangled together by visual Art getting unexpected and surprising achievements enhanced by a sort of alchemical power. Yet, by the way, on the front of the fan propeller Riello decides to put a small green rotating spiral. It is a devote homage to Duchamp's works ("Les Rotoreliefs") and, as well, an innuendo (and a warning) to the hypnotic power of social media. The fan itself is an (Duchamp style) objet trouvée. Who makes Contemporary Art could be seen as a very special kind of mesmerist: one who debunks the tricks of the trade.

Sanatçının izniyle/ Courtesy of the artist

BİYOĞRAFİ / BIOGRAPHY

Aslan burcunda Venezia'da (İtalya) doğdu. Şu anda Londra ve Venezia'da yaşıyor ve çalışıyor. Antonio Riello resim, heykel, tasarım, fotoğraf, yerleştirme ve video oyunları gibi çeşitli tekniklerde çalışan eklektik, vizyon sahibi ve tartışmalı bir sanatçıdır. Kavramsal bir maskaralığın ironik tarzını benimseyen Riello, icat ettiği imgeleri ve nesneleri manipüle eder ve neredeyse onlara kötü davranır. Çağdaş Batı toplumunun en güncel ve tartışmalı konularını (özellikle "yasaklık" denen meseleleri) sanatsal olarak "keşfetmeye" kararlıdır ve müphemliğin günümüzün "sembolik biçimi" olduğunu düşünür: kontrollü ve çeşitli derecelerde. Belirsizlik, araştırmasının önemli ve ana unsurudur.

Born under the sign of Lion in Venezia (Italy). Currently working in London and in Italy (Bassano).

Antonio Riello is an eclectic and visionary artist, interested in techniques as varied as painting, sculpture, design, photography, installation and video-games. In incorporating the ironic manner of a conceptual charade, Riello manipulates and almost mistreats the images and objects which he invents. He is committed to "explore" artistically the most topical and controversial issues of contemporary Western society, and he does think ambivalence is the "symbolic form" of our present time: a controlled and various degree of ambiguity is the significant and main element of his research. In 1996 he created the videogame (a playable artwork) ITALIANI BRAVA GENTE about the surging of racism and xenophobia in the "Bel Paese", this artwork has had at the very beginning a very harsh welcome by most of Italian media because it was (wrongly) considered "a stain" in the national reputation.

Azade Köker

Bir arının gözünden From a bee's perspective 2022

Tuval üzerine karışık teknik - Diptik
Mixed media on canvas - Diptych
130 x 300 cm

Azade Köker'in son dönem çalışmaları, beden ile toplum arasındaki dengeleri kent, çevre ve doğa üçgeni içinde sorgularken, insana karşı direnen doğa kavramını merkezine alır. Bir Arının Gözünden, doğayı müzakere edilmesi gereken kültürel bir yapı olarak ele alır. Sanatçının hem yüzeyde hem de içerikte başvurduğu melezlik, hayatta kalmanın bir yöntemi ve sınırların aşılması ile mümkün olan bir birleşim süreci olarak öne çıkar. Yapıt, sükûnet ile tedirginliği kusursuz bir uyum içinde buluşturarak şeffaflık ve duyarlılığı merkeze taşır. Köker'in tekrar eden yüzeyleri, resmin temsil gücünü parçalayan bir yapı sunar; böylece görüntünün okunabilirliğini yok ederek anlamın yeni olasılıklarına alan açar.

Azade Köker's recent works explore the delicate balance between body and society through the lens of the city, environment, and nature, centering on the notion of nature as a force resisting the human. From a Bee's Eye approaches nature as a cultural construct that must be negotiated. The hybridity Köker employs—both in form and content—emerges as a mechanism of survival, pointing to processes of transgression and synthesis. The work brings together serenity and unease in seamless harmony, placing transparency and sensitivity at its core. Köker's recurring surfaces deconstruct the representational power of painting, disrupting legibility to open up new possibilities for meaning.

Sanatçının/Galerinin izniyle | Courtesy of the artist/gallery

BİYOGRAFİ / BIOGRAPHY

Prof. Azade Köker'in eski dönem çalışmaları genel olarak kimlik ve aidiyet konularına değinir. Sanatçı 'melezleme'yi kaçınılmaz bir hayatta kalma mekanizması olarak gösterir. Bu melezlemeye, farklılık, şeffaflık ve hassasiyet aracılığıyla ulaşılır. Daha ileri dönem çalışmalarında ise doğa, kültürel bir yapı olarak müzakere edilir. Köker, insanlar tarafından müdahaleye uğramış bir doğanın görüntülerini yaratır, daha sonra da bunları yüzeyde tekrar eden bir desen aracılığıyla tahlil eder. Bu yüzey katmanlama ve yeniden işlemeyle görüntünün mükemmelliğini ve okunaklılığını bozar ve resimlerin olanaklarını yorumlar. Azade Köker (1949, İstanbul), Berlin ve İstanbul'da dönüşümlü olarak yaşamakta ve çalışmaktadır. Berlin'deki Braunschweig Teknik Üniversitesi'nde profesör olarak görev almıştır.

Prof. Azade Köker's earlier works are mainly concerned with identity and belonging. The artist proposes hybridity as an inevitable survival mechanism, which is achieved through a subjectivity based on discrepancy, transparency and vulnerability. In her later works, nature is negotiated as a cultural construct. She creates images of nature inhabited by traces of human intervention, which she then deconstructs by a repeating pattern on the surface. Through this layering and reworking of the surface, she disrupts the perfection and legibility of the represented image and comments on the possibilities of paintings. Azade Köker (1949, Istanbul) lives and works between Berlin and Istanbul. She used to be a professor at the Braunschweig Technical University, Berlin, Germany.

Bengü Karaduman

VEGETATION I BİTKİ ÖRTÜSÜ I 2025

Tuval üzerine akrilik
Acrylic on canvas
50 x 100 cm

Ayvalık Tabiat Park’ında bir yürüyüşte, bitki canlılarının bir karanlıktan çıkışına şahit olmak.

...

VEGETATION II BİTKİ ÖRTÜSÜ II 2025

Tuval üzerine akrilik
Acrylic on canvas
60 x 40 cm

Ayvalık Tabiat Park’ında bir yürüyüşte, bitki canlılarının bir karanlıktan çıkışına şahit olmak.

...

Yetim Orman Orphan Forest 2025

Animasyon video
Animation video
1’ loop

Orman emin değil yerinden mi edildiğinden ya da etrafıyla bağlantısının kesildiğinden.
Varlığında boşluklar var; varlığının birer parçası da olan.
Boşlukları doldurmaya yeltenen görünümler ancak yama olabilir.
Kırık döngüler içinde el yordamıyla ilerlerken istediği hareketi yakalamak, akışı anlamlandırmak, yok ise yaratmak.
Varlık, yokluk, boşluk ve yama...

The forest is uncertain whether it has been moved from its place or if its connection with the surroundings has been severed. There are gaps in its existence; the gaps are also part of it. The attempts to fill the gaps with images can only be patches. While moving forward through broken cycles by trial and error, it tries to capture the desired movement, make sense of the flow, or if it doesn’t exist, create it.

Existence, non-existence, emptiness, and patchwork...

Sanatçının izniyle | Courtesy of the artist

BİYOĞRAFI / BIOGRAPHY

1974’te Almanya’nın Hildesheim kentinde doğan sanatçı, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Sahne ve Kostüm Tasarımı’nın ardından Hochschule der Bildenden Künste Saar’da (Saar Sanat Akademisi) Yeni Artistik Medya eğitimi aldı. Bilinçli ve bilinçaltı deneyimlerinden beslenerek dünyanın ekonomik, sosyal, politik, sistem ve mekanizmalarını anlamlandırmaya çalışan sanatçının ana temaları arasında gerçeklerin nasıl inşa edildiği ve bunun orta yerinde bulunan birey yer alıyor. Üretim metodu olarak gözlemlemek, biriktirmek, parçalarına ayırmak, deşifre etmek ve tekrar birleştirmeyi kullanan Karaduman’ın enstalasyonları, video, iki ve üç boyutlu animasyon, performans, desen ve ses gibi medyalar üzerine kurulu.

Born in 1974 in Hildesheim, Germany, Bengü Karaduman was trained in Stage and Costume Design at the Mimar Sinan Fine Arts University and in New Artistic Media at the Hochschule der Bildenden Künste Saar. Inspired by conscious and subconscious experiences, she tries to interpret and give meaning to the economic, social, political systems and mechanisms. Among her primary themes, she works with are the construction of reality and the individual situated at the center of this construction. As production methods, she employs observation, accumulation, taking apart, deciphering, and reassembly. Karaduman’s installations are based on the media of video, two and three-dimensional animation, performance, drawing, and sound.

Nimbus Atlas

2016

6 HD slow-motion video
Kamera | Camera: Danny Noordanus

Berndnaut Smilde'nin Atlas Nimbus adlı eseri, doğa olgusunu—bulutu—kapalı bir mekânda yeniden üretir. Fakat bu yeniden üretim, doğanın bir parçasını alıp içeri taşımanın ötesinde, doğanın kontrollü, kurgulanmış, yapay bir versiyonunu ortaya koyar. Bu nedenle eser, "Staged" serginin merkezine yerleşebilecek güçte poetik ve kavramsal bir yoğunluk taşır. Bu geçici bulut, izleyicide bir doğa algısı yaratır, fakat gerçekte bir simülasyondan ibarettir. Burada, Jean Baudrillard'ın "simülakr" kavramı devreye girer: Bulut, doğayı temsil etmez; doğaya ait olan ama doğanın kendisi olmayan bir görüntü sunar. Doğaya dair nostaljik bir hayal ya da hafızadır bu. Smilde'in bulutu yalnızca bir bulutu temsil etmez; onu gerçekleştirir. Bir oyundaki bir sahne veya bir rüyadan alınmış bir kare gibi hassasiyetle sahnelenmiştir. Güzelliği geçiciliğinde; dokunaklılığı ise yapaylığında yatar. İzleyici, doğaya işaret ederken onun yokluğunu da vurgulayan bir tiyatro etkinliğinin hem tanığı hem de katılımcısı olur. Atlas Nimbus, sergi çerçevesinde bazı soruları gündeme getirir: Gerçekliklerimizi nasıl inşa ediyoruz?/ İç dekorasyon olarak yeniden tasarlandığında doğadan geriye ne kalır?/ Doğal dünyayla gerçekten yeniden bağlantı kurabilir miyiz, yoksa onun kopyalarıyla yaşamaya mı mahkumuz? Nimbus Atlas, kendi kendine oluşmuş bulutların boşlukta ortaya çıkıp parçalanmasını tasvir eden bir dizi ağır çekim videodan oluşur. Görüntüler yüksek hızlı bir kamerayla çekilmiştir ve bulutların nasıl evrimleştiği, şekil değiştirdiği ve ışığı nasıl yansıttığına dair yavaşlatılmış bir görselleştirmeye sonuçlanmıştır. Nimbus çalışmaları belirli bir konumda geçici bir varlık anı sunar. Bunlar bir kayıp veya oluş işareti olarak yorumlanabilir veya sadece klasik bir resimden bir parça olarak yorumlanabilir. İnsanlar bulutlarla her zaman güçlü bir metafizik bağlantıya sahip olmuşlardır ve zaman içinde onlara birçok fikir yansıtmışlardır. Smilde, çalışmanın geçici yönüyle ilgilenmektedir. Bulutlar tekrar dağılmadan önce birkaç saniye var olurlar. Bir metafor olarak, iç mekan bulutu hem doğanın hem de varoluşun kırılganlığından bahseder. Bir zamanlar olanın -ve belki de artık olamayacak olanın- bir anlığına varlığı çağırılması ve sonra yok olmasıdır. Smilde'nin eseri, doğanın artık karşılaşmadığı, ancak yeniden inşa edildiği bir dünya olan yok olan bir dünya için sessiz bir ağıt haline gelir.

Berndnaut Smilde's Atlas Nimbus captures a fleeting moment—an artificial cloud, suspended in an interior space, carefully staged using controlled humidity, temperature, and lighting. In this temporary phenomenon, nature becomes not only domesticated but also aestheticized, transformed into a poetic spectacle that exists on the edge of illusion and reality. Within the context of the Staged exhibition, Atlas Nimbus takes on deeper resonance. It presents an ephemeral, idealized vision of nature—disconnected from the outdoors, extracted from ecological cycles, and reintroduced into the sterile architecture of human-built space. It is not nature itself, but a simulation of nature: a Baudrillardian simulacrum that offers the image of a cloud without its substance, a memory without continuity. Smilde's cloud does not merely represent a cloud—it performs one. It is staged with precision, like a scene in a play or a still from a dream. Its beauty lies in its impermanence; its poignancy, in its artificiality. The viewer becomes both witness and participant in a theatrical event that gestures toward nature while underscoring its absence. In this way, Atlas Nimbus raises urgent questions at the heart of Staged: How do we construct our realities?/ What remains of nature when it is reimagined as interior décor?/ Can we truly reconnect with the natural world, or are we condemned to engage with its replicas? Nimbus Atlas consists of a series of slow-motion videos depicting self-made clouds emerging and decomposing in a void. The footage was captured with a high speed camera resulting in a slowed down visualization on how clouds evolve, change shape and reflect light. The Nimbus works present a transitory moment of presence in a specific location. They can be interpreted as a sign of loss or becoming, or just as a fragment from a classical painting. People have always had a strong metaphysical connection to clouds and through time have projected many ideas on them. Smilde is interested in the temporary aspect of the work. The clouds exist for a few seconds before they fall apart again. As a metaphor, the indoor cloud speaks to the fragility of both nature and existence. It is a trace of what once was—and perhaps what can no longer be—summoned into being for a moment before it vanishes. Smilde's work becomes a silent elegy for a vanishing world, a world in which nature is no longer encountered, but reconstructed.

Sanatçının izniyle | Courtesy of the artist

BİYOGRAFİ / BIOGRAPHY

Smilde'nin çalışmaları enstalasyonlar, heykeller ve fotoğraflardan oluşur. Malzemelerin fiziksel yıkımını ve yeniden inşasını, ışık, mekan, atmosfer ve deneyimi mimari ortamıyla ilişkili olarak inceler ve gerçeklik ile zamansal alanlar arasında yeni bir an yaratır. Berndnaut Smilde 1978'de Hollanda'nın Groningen kentinde doğdu. Şu anda Amsterdam'da yaşıyor ve çalışıyor. Smilde, Groningen'deki Frank Mohr Enstitüsü'nden yüksek lisans derecesine sahiptir. Ödülleri arasında Hollanda Görsel Sanatlar, Tasarım ve Mimarlık Vakfı'ndan Başlangıç Bursu, Perth'deki FORM Sanatçıları İkametgahı, ABD'deki Boulder Çağdaş Sanat Müzesi ve IE'deki İrlanda Modern Sanat Müzesi yer almaktadır. Smilde'nin çalışmaları Saatchi ve Smithsonian koleksiyonlarında yer almaktadır. Smilde hakkında sanat yayınlarında kapsamlı yazılar yazılmıştır; ayrıca, Nimbus serisi TIME Dergisi tarafından "2012'nin En İyi On İcadı"ndan biri olarak kabul edilmiştir.

Smilde's work consists of installations, sculptures and photography. He explores the physical de- construction and re-construction of materials; light, space, atmosphere and experience in relation to his architectural environment, creating a new moment between the realms of reality and the temporal. Berndnaut Smilde was born in 1978 in Groningen, The Netherlands. He currently lives and works in Amsterdam. Smilde holds an MA from the Frank Mohr Institute, Groningen. Awards include a Start Stipend from The Netherlands Foundation for Visual Arts, Design and Architecture, the FORM Artists' Residency, Perth, Boulder Museum of Contemporary Art, Boulder, US and Irish Museum of Modern Art, IE. Smilde's work resides in both the Saatchi and the Smithsonian collections among others. Smilde has been written about extensively in art publications; additionally, his Nimbus series was recognized by TIME Magazine as one of the "Top Ten Inventions of 2012"

Borga Kantürk

Rüzgarla Esmek Blowing In The Wind 2012

Fotoğraf
Photograph
84 x104 cm

Bir Bob Dylan şarkısına referans ile oluşturulmuş bu eserde, sanatçının yapıp boyadığı bir maket sandal içerisinde yerleştirilmiş kendisini temsil eden figürü görmekteyiz. Sandal ve figür bir mızıkancının üstüne yerleştirilmiş. Dylan'ın şarkılarına eşlik eden mızıka misali. Denizin kenarında rüzgarını bekleyen ve harekete hazır bir şekilde. Sanatçının ellerinde yükselmekte. Denize açılmayı bekliyor.

In this work created with reference to a Bob Dylan song, we see the figure representing himself placed in a model boat made and painted by the artist. The boat and the figure are placed on a harmonica. Like the harmonica that accompanies Dylan's songs. Waiting for the wind at the edge of the sea and ready for action. Rising in the artist's hands. Waiting to set sail.

Özgür Ruh A Free Spirit 2012

Fotoğraf
Photograph
Her biri / Each 32,5 x 42,5 cm

Vapurlar giderek uçaklaştı, hız kazandı, kalabalıklaştı, kişisel yan yana ortopedik birtakım koltuklara hapsediğiniz ve dışarıdaki manzaranın sizden daha da uzak bir mesafede olduğunu hissettiğiniz sevimsiz çabuk seyahatlerin araçları haline geldiler. Tadını çıkardığınız, boş iken uzun koltuğuna yayıldığınız, sakın sakın güneşi görürken, çay içip uykunuzdan ayıldığınız, dönüş yolunda ise o geniş koltukta sekizer, dokuzar sıkışıp ısındığınız dışarısını geniş cam panelden izlediğiniz, küçük pencereyi açıp havayı soluduğunuz o eski vapurların sayısı giderek azalmakta. Vapurlar uçaklaşınca, yolculuk mesafesi, su üzerinde geçirilen zamanın kısaltıldı. İnsanlar, su üzerinde geçirilen bir zamanın yarattığı huzur ve telkin kısa kesilip daha karmaşık bir boğuşmaya yöneltildi. İskelelere, oradan aktarma merkezlerine, metro istasyonlarına insanların "işe gidiyoruz" gerginliğiyle, saflarını zorunlu ve huzursuz sıklaştıran bir ulaşım sisteminin tatsız tutsuz deneyimi kaldı geriye. Tıpkı transit bir yolcunun uçtuğu güzergahın tadını çıkartamaz, farkına bile varamaz hali gibi.

The ferries gradually became airplanes, gained speed, became crowded, and became vehicles for unpleasant, quick journeys where you were confined to some personal orthopedic seats side by side and felt that the view outside was even further away from you. The number of those old ferries that you enjoyed, stretched out on the long seat when empty, calmly watched the sun, drank tea and woke up from your sleep, and on the way back, squeezed eight or nine into that wide seat, warmed up, watched the outside through the wide glass panel, opened the small window and breathed the air, is gradually decreasing. When the ferries became airplanes, the travel distance and the time spent on the water were shortened. People were directed to a more complicated struggle, the peace and inspiration created by a time spent on the water was cut short. What remained was the unpleasant experience of a transportation system that forced and uneasily closed its ranks with the tension of "going to work" at the piers, from there to the transfer centers, and metro stations. Just like a transit passenger who cannot enjoy the route he is flying, and cannot even notice it.

Sanatçının izniyle | Courtesy of the artist

BİYOĞRAFI / BIOGRAPHY

1978 yılında İzmir'de doğan sanatçı, küratör ve akademisyen Kantürk, Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'nde 1995-1999 yılları arasında lisans eğitimini tamamladı. DEÜ, GSF Resim Bölümü yüksek lisans (1999-2003) ve ardından sanatta yeterlik eğitimini tamamlayan sanatçı, Resim bölümünde Dr. Öğr. Üyesi olarak görev yapmaktadır. KUTU taşınabilir sanat mekanının kurucularındandır (2002), K2 Sanat Merkezi'nin kurucu ekibinde yer alan (2003) Kantürk bu mekânın proje direktörlüğü görevini 2004-2007 yılları arasında sürdürmüştür. Ayrıca, 6x6x6 İzmir kolektifinin (2017) ve KARANTİNA sanat mekanının kurucu üyelerindendir. (2018)

Born in 1978 in Izmir, artist, curator and lecturer Borga Kantürk completed his undergraduate degree at the Painting Department of the Faculty of Fine Arts at Dokuz Eylül University. He completed his M.A. in Painting (1999-2003) and his Proficiency in Art at the Dokuz Eylül University. The artist currently works as an Assistant Professor in the Painting Department of the same university. He is the founder of the KUTU portable art gallery (2002), and a co-founder of K2 Art Center in Izmir, where he worked as the Project Director between 2004-2007. Furthermore, he is one of the founding members of 6x6x6 Izmir collective (2017) and KARANTİNA art space (2018).

Parçaları Çoğalır III
Flawless Flow III
2016-2023

Sırlı seramik, metal
Glazed ceramics, metal
42x20x22 cm

Parçaları Çoğalır, sanatçının pişirim sırasında patlayarak parçalanan bir seramik heykelinden artan parçaların incelikle sırlanıp çiçeklendirilmesiyle oluşmuştur. Sanatçının seramik fırınında patlayan bir seramik heykelinin 2016 yılının politik ikliminde Ankara'daki bir patlamayla eş düşmesi makro ve mikro felaketleri üst üste getirir. Patlayan heykelden artan tüm kırıklar sırlanır ve tek tek dekorlanır. Çiçek bezeli ufak seramik kırıklar, en zor koşullarda bile beklenmedik yerlerden çıkıp büyüyen istilacı bir bitki gibi sergi mekanının kıyısından içeri sızarak bu küçük, tüm zor şartlara direnen bahçeyi oluşturur. Yapıt, felaketler ve onlarla baş etmeyi korku ya da kayıp olarak değil, aynı zamanda bu duyguları sanat yoluyla aşılması fikriyle oluşur.

Flawless Flow is formed by the delicately glazed and decorated fragments remaining from a ceramic sculpture that exploded during firing. The explosion of the sculpture in the artist's kiln aligned with a bombing in Ankara in the political climate of 2016, bringing together macro and micro catastrophes. All the fragments from the exploded sculpture are glazed and individually decorated. The small ceramic shards adorned with flowers infiltrate the exhibition space from the edges, like an invasive plant that grows unexpectedly from the most unlikely places even under severe conditions, creating this small garden that resists all difficult circumstances. The work is based on the idea that coping with disasters involves not just fear and loss, but also overcoming them through art.

Varsayılan Anlar I-II-III-IV-V
Postulated Sequences I-II-III-IV-V
2016-2023

Hahnemühle kağıdı üzerine arşivsel pigment baskı
Archival pigment print on Hahnemühle paper
60x45 cm, 60x38 cm, 30x30 cm, 30x42 cm, 60x45 cm
Ed. 3+2 A.P.

Varsayılan Anlar adlı fotoğraf serisi, Bingöl'ün sırlı seramik kırıklarından oluşan bir "bahçe" kurgulayan Parçaları Çoğalır adlı çalışmasının bir uzantısıdır. Bu çalışma, sanatçının pişirim sırasında patlayarak parçalanan bir seramik heykelinden artan parçaların incelikle sırlanıp çiçeklendirilmesiyle oluşmuştur. Yapıt, atölyedeki bu küçük kazanın 2016 yılının politik ikliminde Ankara'daki bir patlamayla eş düşmesini birleştiren alternatif bir anıta dönüşür. Bu parçalar Bingöl'ün bedeninin farklı kısımlarıyla bir araya gelir, bu kırılgan sekansları oluşturur. El dokuması ipeğe özel baskıyla hazırlanan bir "koruyucu" tulum içinde beliren beden, kırılganlığı kabullenmenin direncini vurgularken belli bir zamana ve mekâna ait manzaralar yaratır.

The photography series Postulated Sequences extends Burçak Bingöl's Flawless Flow project, which features a "garden" of glazed ceramic shards. This series was created with the fragments of a sculpture that exploded during the firing. After this incident, the remaining shards deliberately glazed and decorated. This studio accident coincided with a bombing in Ankara in 2016, which transforming the incident into an alternative monument. In these photographs, the ceramic pieces merge with various parts of Bingöl's body, forming delicate sequences. The body appears within a "protective" hazmat suit adorned with flower prints on handwoven silk. The work crafts various landscapes tied to a specific time and place, emphasizing the resilience found in embracing fragility.

Sanatçının/Galerinin izniyle | Courtesy of the artist/gallery

Öngörülemeyen Dönüşüm II
Unforeseen Transformation II
2011

Alu dibond diasec print
Alu Dibond diasec baskı
100x100 cm
Ed. 3+2 A.P.

Mekâna özgü bir yerleştirmeden yola çıkan Öngörülemeyen Dönüşüm serisi, nesneyi, özneyi ve mekanı, stilize edilmiş bir Viktoryen desenle tek bir görüntüde bir araya getirir. Çalışma, dönüşümün çeşitli biçimlerini araştırarak aidiyet kavramını sorgular. Endüstriyel bir nesne, yabancılaşarak seramik bir heykele dönüşürken, desen yalnızca görüntüdeki elemanlar arasında bağ kurmakla kalmaz, aynı zamanda biçim ve yüzeyin çok boyutlu yönlerinin sınırlarını da gizler. Bingöl, kültürel kimlik, bireysel ve toplumsal aidiyet biçimleri arasındaki karşılıklı ve sonsuz ilişkiye dair sorular gündeme getirir.

Departing from a site-specific installation, Unforeseen Transformation brings together the object, the subject, and the space into a single image, using the unifying nature of lively elements within a stylized Victorian pattern. The work explores the concept of belonging by examining various modes of transformation. As an industrial object becomes alienated from its original form and transforms into a ceramic sculpture, the pattern not only connects but also obscures the boundaries between the multidimensional aspects of form and surface. Referencing cultural identity, Bingöl raises questions about the complex, reciprocal, and endless relationship between individual and collective ways of belonging.

Hasbahçe'de Güller
Roses of Hasbahçe
2017

Mekana has yerleştirme; dijital folyo baskı, sırlı seramik
Site-specific installation; digital print on vinyl, glazed ceramics
Değişken boyutlar / Variable size

Sanatçı mekana has bu çalışmasında klasik Osmanlı kap formları ve o dönem kültürünün zirveye çıkardığı bezeme fikrini bugünün araç ve anlayışlarıyla ele alarak yeniden yorumluyor. Mekana özgü yerleştirme Hasbahçe'de Güller, doğa fikrini hem bitkisel çağrışımla hem de kültürel olarak ele alıyor. Her şeyin belli bir ömrünün olduğu geçicilik fikri, gerçek gül imgeleriyle oluşturulmuş bir dekorla zamana ve malzemeye sabitleniyor. İçerisi ve dışarı, geçmiş ve bugün arasında bağ kuran çalışmanın, zengin bitkisel doku içerisinde beliren geleneksel seramik formları; kendini aynı doku içerisine gizlerken, çiçeklerle ve mekanın kendisiyle de bütünleşiyorlar. Beliren veya yok olan bu formlar sürecin içerisinde barındırdığı boşlukta bir yerlerde asılı kalarak, yüzey ve formu bütünleştiren yapıt, yeni bakış açıları önererek bu topraklarda artık yaşanmayan bir bahçe kültürünü yarım kaplar ve güllerle anımsıyor.

Exploring the tradition and the representation of ceramic art, Roses of Hasbahçe reinterprets classical Ottoman vessels and their renowned decorative elements by incorporating them with contemporary meanings and techniques. This site-specific installation engages with nature, considering both its floral and cultural dimensions. The concept of temporariness is ironically embodied in ceramics and paper, which are decorated with the images of real roses. Inside and outside, past and present are intertwined through the rich floral textures that obscure classical Ottoman forms, blending them across time and space. The vessels in the installation exist in a state of ambiguity, caught between the process of appearing and disappearing. Roses of Hasbahçe offers new perspectives, evoking a garden and craft culture that has faded from the land, symbolized through incomplete vessels and roses.

Titretir İncecik
Trembling All Over
2016

El dokuması ham ipek üzerine dijital baskı
Digital print on handwoven raw silk
Gerçek Boyutlar
Life Size

Çalışma, 2016'nın çalkantılı politik ikliminde medyada sık sık görülen bomba imha kostümlerine göndermede bulunuyor. El dokuması ipekten dikilmiş ve bedeni gösteren bu tulum, referans aldığı bomba imha tulumlarının aksine koruma işlevi görmüyor; tam tersine kırılganlığı, varolmayı sürdürmek için bir direnç kaynağı olarak sunuyor.

Hatay el dokuması olan bu ipek kumaşa yapılan özel çiçek baskıları sanatçının diğer çalışmalarında da kullandığı gerçek çiçeklerden ve bitkilerden oluşuyor. Manzarayı hem doğa hem de kültürel anlamda kullanan sanatçı, bu kırılgan yapıyı hem estetik hem de sembolik bir düzeyde, kültürel ve politik bağlamda harmanlayarak izleyiciye sunuyor. Böylece, sanatçı, felaketlerin izlerini sadece korku ya da kayıp olarak değil, aynı zamanda onları aşma çabası ve toplumsal belleğin bir parçası olarak sunuyor.

The work makes a reference to the hazmat suits for bomb disposal that frequently appeared in the media during the tumultuous political climate of 2016. Made of handwoven silk that exposes the body, this suit, unlike its reference, does not serve a protective function. On the contrary, its fragility is presented as a source of resistance for survival. The artwork addresses these catastrophes and the distress, and coping with them through an artistic form of healing while recording recent history.

The special floral prints on this handwoven silk fabric from Hatay, feature real flowers and plants, which the artist commonly uses on her other works. Employing this landscape, the artist presents this fragile structure on an aesthetic and symbolic level, blending it with cultural and political contexts for the viewer. Thus, the artist presents the traces of disasters not only as fear or loss but also as an effort to overcome them and as part of collective memory.

Sanatçının/Galerinin izniyle | Courtesy of the artist/gallery

BİYOĞRAFI / BIOGRAPHY

(1976-Görele) Ankara'da büyüyen Bingöl, Hacettepe Üniversitesi'nde doktora düzeyindeki güzel sanatlar eğitimini 2008'de, Ankara Devlet Konservatuvarı'nda müzik eğitimini 1985-91 yılları arasında, New School New York'ta Fotoğraf programını 2009'da tamamladı. Tate St Ives da dahil olmak üzere New York, Ankara, İstanbul ve Berlin'de toplam on iki kişisel sergisi oldu. Aralarında New York Metropolitan Müzesi'ndeki Dialogues: Modern Artists and the Ottoman Past sergisi ve 15. İstanbul Bienali, iyi bir komşu'nun da olduğu pek çok karma sergide yer aldı. Küratör olarak Ankara ve İstanbul'da dört sergi düzenledi. Porthmeor Studios - Cornwall, IASPIS- Stockholm, Cite des Arts-Paris, Hunter College-New York ve Gate 27- Ayvalık'ta sanatçı konuk programlarına katıldı. Yapıtları Metropolitan Müzesi, New York; 21C Museum, Kentucky; Salsali Private Museum, Dubai; MOCAK Çağdaş Sanatlar Müzesi Krakow, Polonya; Odunpazarı Modern Müze, Eskişehir; Baksı Müzesi, Bayburt gibi kamusal koleksiyonların yanında Türkiye, Avrupa, Amerika, Orta ve Uzak Doğu'daki özel koleksiyonlarda yer almaktadır. Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Danışma Kurulu üyesidir. Bingöl, kopyalama, iz sürme, yıkma ve yeniden yapılandırma yöntemiyle, aşına temsiliyetlerle yeni biçimlenme ve ilişkilene düzenekleri tasarlar. Kişisel ve kültürel geçmişle beslenen üretimi, malzeme, nesne ve imgenin sürekli olarak bozulup birbirine dönüştüğü yeni kurgular oluşturur; mekanla, kavramsal, biçimsel ve duyumsal olarak ilişkilene görsel bir araştırma alanı yaratır. İstanbul'da yaşamakta ve çalışmaktadır.

(1976-Görele) Raised in Ankara, Bingöl completed her art education at PhD level in the Fine Arts Faculty at Hacettepe University, Ankara. She also completed programs on music at Ankara State Conservatory between 1985-91 and on Photography at New School, New York in 2009. She realized twelve solo exhibitions in New York, Ankara, Istanbul, Berlin, and Tate St Ives. She was part of many group exhibitions in Turkey and abroad, including Dialogues: Modern Artists and the Ottoman Past at the Metropolitan Museum of Art, New York, and the 15th Istanbul Biennial, a good neighbor. As a curator, she has made four exhibitions in Ankara and Istanbul. She participated in various artist residency programs such as Porthmeor Studios - Cornwall, IASPIS - Stockholm, Cité des Artes - Paris, Hunter College - New York, and Gate 27 - Ayvalık. She is a member of the advisory board of the Fine Arts Institute of Hacettepe University, Ankara. Her works are in many public and private collections in the US, Europe, the Middle and Far East including the Metropolitan Museum of Art - New York, 21C Museum - Kentucky, Salsali Private Museum - Dubai, MOCAK Museum of Contemporary Art - Krakow, OMM Odunpazarı Modern Museum - Eskişehir, Baksı Museum - Bayburt. She uses the processes of tracing, copying and re-forming, and her aim is to construct new sets of configurations by de-structuring familiar representations. Within this culturally and personally charged scope of examination, her works emerge through a constant re-working of images, objects and forms, converging in a repetitive act where fiction and failure merge. As such, their architectural, sensorial and conceptual relations to space open up a research field of visual exploration.

Danielle Kwaaitaal

Florilegium Series P06 Florilegium Serisi P06 2018

Fine-Art Print
Fine Art Baskı
169,6 x 120 cm

Florilegium Series P81 Florilegium Serisi P81 2018

Fine-Art Print
Fine Art Baskı
80 x 54,7 cm

Florilegium Series P9 Florilegium Serisi P9 2018

Fine-Art Print
Fine Art Baskı
80 x 54,7 cm

Florilegium Series P82 Florilegium Serisi P82 2018

Fine-Art Print
Fine Art Baskı
80 x 54,7 cm

Sanatçıya göre, Florilegium serisi 17. yüzyıldan kalma botanik çizimlere bir geri dönüş, ama kendisi bu çalışmalarıyla bir şeyi belgelemekten ziyade sadece gözlemlemeyi ve sonra onu özgür bırakmayı amaçlıyor. Bu, sanatçının gerçeklik yorumu. Çalışmalarıyla, var olmayan ancak varmış gibi kabul edilecek bir gerçeklik yaratıyor. Belki de alternatif bir gerçeklik için çok makul bir öneri. Hepimiz bir televizyon ekranının titreşen yoğunluğuna aşinayız. Sanatçı bu hissi, yeni keşfettiği bir teknikle doğadan elementleri konu aldığı fotoğraflarına yansıtmaya çalışıyor. Çalışmalarındaki çiçekler, harici bir ışık kaynağı tarafından aydınlatılıyor gibi değil de, kendileri ışık yayıyor gibi görünüyor. Sanatçıya göre su, hafifliği ve zamanın yokluğunu ifade ediyor. Suyun gerçekliğinin altüst etmeyi sağlayan bir ortam olduğunu düşünüyor. Aslında gerçeklikle o kadar ilgilenmiyor; Gerçekliği, kendi müdahalesi olmadan var olmayacak şekilde temsil etmek istiyor. Sanatçıya göre, su altında fotoğrafladığı çiçekler, sanat tarihinin bir parçası olan “Karanlık Romantizm” ile açıkça bağlantılıdır. Caspar David Friedrich ve William Turner’ın eserleri bunun çok ünlü örnekleridir. Bu, insanlığın doğaya uygun gördüğü şekilde hükmetmek, onu gerçekten kontrol etmek istediği Aydınlanma Çağı’nın tam tersidir.

The series Florilegium is a throw-back to botanical drawings from the 17th century, but the artist thinks that the difference with these is that her works do not try to document something; it is more about observing and then releasing something. It is her interpretation of a reality, not its documentation. With her works, she creates a reality that does not exist but will be regarded as if it did. Perhaps it is a very reasonable proposal for an alternate reality. All of us are familiar with the pulsating intensity of a television screen. She attempts to bring a part of that to these images, which expressly present themselves as being part of nature. Kwaaitaal has developed a technique through which she can translate this intensity into her photos. Rather than being lit up by an external light source, the flowers in her works seem to radiate light themselves. To her, water signifies weightlessness and the absence of time. She feels that it is a medium that allows her to turn reality upside-down. She is not that interested in reality; She wants to represent reality in a way that would probably not exist without her involvement. To her, the flowers she photographs underwater are clearly connected with a part of the art history, “Dark Romanticism”. The works of Caspar David Friedrich and William Turner are very famous examples of that. It was very much the polar opposite of the Enlightenment, in which humankind wanted to dominate nature as it saw fit, to really control it.

“Sahnelenmiş” sergisi için Hollanda Konsolosluğu desteğiyle üretilmiştir. Produced with the support of the Consulate of the Netherlands for the “Staged” exhibition.

Danielle Kwaaitaal

End of Cycle Series (Birds) Woodcock Döngü Sonu Serisi (Kuşlar) Çulluk 2014

Fine-Art Print
Fine Art Baskı
100 x 66,7 cm

End of Cycle Series (Birds) Finch Döngü Sonu Serisi (Kuşlar) İspinoz 2014

Fine-Art Print
Fine Art Baskı
100 x 66,7 cm

End of Cycle Series (Still Lives) Smoke Döngü Sonu Serisi (Natürmortlar) Duman 2014

Fine-Art Print
Fine Art Baskı
67 x 100 cm

End of Cycle Series (Still Lives) Flowers Döngü Sonu Serisi (Natürmortlar) Çiçekler 2018

Fine-Art Print
Fine Art Baskı
67 x 100 cm

End of Cycle Series (Still Lives) Lemon and Cloth Döngü Sonu Serisi (Natürmortlar) Limon ve Kumaş 2014

Fine-Art Print
Fine Art Baskı
67 x 100 cm

Döngünün Sonu (End of Cycle), isimli seri 2014 yılında sanatçı Danielle Kwaaitaal'ın bir fotoğraf çalışması yaparken peşine düştüğü sonların doğasında saklı olan güzelliğin araştırmasıdır. Bu natürmort serisinde, günlük nesneler varoluşlarının son aşamalarında yakalanmıştır. Aşınmış, kırılmış veya atılmış her bir öge, zamana, kullanıma ve geçiciliğe dair sessiz bir anıta dönüşür. Özenle hazırlanmış kompozisyon ve incelikli ışıklandırma sayesinde, fotoğraflar bu nesneleri işlevsel geçmişlerinin ötesine taşır. Solmuş bir çiçek, yıpranmış bir kumaş, cansız bir kuş - bunların her biri yalnızca düşüşün değil, varlığın da bir anlatı aracı haline gelir. Bir zamanlar bir amaca hizmet etmiş, anlam taşımış bu canlılar burada hareketsiz bir şekilde görülmeyi bekliyorlar. Bu seri, izleyicileri tüm maddi şeyleri yöneten döngüler üzerinde düşünmeye davet ediyor: yaratılış, işlev, çürüme ve yok olma. Döngünün Sonu, bu öğelere son bir temsiliyet imkanı vererek onların geçişini onurlandırıyor ve değer, hafıza ve dönüşüm üzerine bir meditasyon imkanı sunuyor.

End of Cycle is an exploration of the beauty inherent in endings, originally conceived as a photographic study by artist Danielle Kwaaitaal in 2014. In this still life series, everyday objects are captured at the final stages of their existence. Worn, broken or discarded, each item becomes a quiet monument to time, use, and impermanence. Through careful composition and subtle lighting, the photographs elevate these objects beyond their utilitarian past. A wilted flower, a threadbare cloth, a lifeless bird—each becomes a vessel of narrative, not solely of decline, but of presence. They have served a purpose, held meaning, and now rest in stillness, waiting to be seen. This series invites viewers to reflect on the cycles that govern all material things: creation, function, decay, and disappearance. In giving these items a final frame, End of Cycle honors their passage and offers a meditation on value, memory, and transformation.

“Sahnelenmiş” sergisi için Hollanda Konsoloslugu desteğiyle üretilmiştir. Produced with the support of the Consulate of the Netherlands for the “Staged” exhibition.

BİYOĞRAFI / BIOGRAPHY

Sanatçı Danielle Kwaaitaal (1964, Bussum) 1991’de ıgır aan Bodyscapes projesiyle Rietveld Akademisi’nden mezun oldu ve dijital olarak işlenmiş fotoğrafılıkta nc olarak yerini sağlamlaştırdı. 90’ların başında, Stedelijk Müzesi’nin Bodyscapes projesinden bir eser satın almasıyla çalışmaları önemli bir bilinirlik kazandı. 1992’de Amsterdam’daki Bloom Gallery’de ilk solo sergisini açtı ve Amsterdam’daki Roxy ve Escape ve Ibiza’daki Pacha gibi metropol kulüplerinde önemli bir VJ oldu. Kwaaitaal’ın uluslararası n, Groninger Müzesi’ndeki (Hollanda) Whispering Waters (2009) gibi solo ve grup sergileriyle büyüdü; bu sergi cildi, yerçekimine meydan okumayı ve resimle olan bağlantısını araştırıyordu. 2012’de Museum Fundatie’deki (Hollanda) Hidden serisinde 12 yaşındaki çocukların portreleriyle yer aldı. 2015 yılında, dijital manipülasyondan uzaklaşarak resimsel ek natürmortları yaratmaya geçişi simgeleyen Après Nous Le Déluge serisini Naarden Fotoğraf Festivali’nde sundu. O zamandan beri Kwaaitaal, çalışmalarını tamamen su temasına odakladı ve Florilegium Serisi’nde (2018) doruk noktasına ulaştı. Sualtı ek natrmortlarının bu yıl boyunca süren keşfi daha sonra sehpa kitabı Florilegium’da (2021) yayınlandı. 2024/2025 serisi Fluorescent and Mirage, su hatlarının ve yansımaların görsel algıyı parçaladığı ve gerçekçilik ile soyutlama arasındaki sınırı zorladığı gerçeküstü netlikle işlenmiş su altı natürmort kompozisyonları sundu. Kwaaitaal’ın eserleri, Hollanda İçişleri Bakanlığı ve Krallık koleksiyonları da dahil olmak üzere dünya çapında çok sayıda prestijli sanat koleksiyonunda yer almaktadır. Kwaaitaal, samimi portre fotoğrafılığından büyük ölçekli enstalasyonlara kadar geniş bir yelpazede sipariş üzerine projeler üstlenmektedir; bunlara Amsterdam’daki Schiphol Havaalanı’nda sergilenen önemli eserler de dahildir. Danielle Kwaaitaal, Bildhalle Gallery (Hollanda ve Zürih) tarafından temsil edilmektedir.

Artist Danielle Kwaaitaal (1964, Bussum) graduated from the Rietveld Academy in 1991, with the groundbreaking project Bodyscapes, establishing her as a pioneer in digitally manipulated photography. By the early ‘90s, her work gained significant recognition, with the Stedelijk Museum acquiring a piece from the Bodyscapes project. In 1992, she held her first solo exhibition at Bloom Gallery in Amsterdam and became a prominent VJ in metropolitan clubs like Roxy and Escape in Amsterdam and Pacha in Ibiza. Kwaaitaal’s international acclaim grew with solo and group exhibitions, including Whispering Waters (2009) at the Groninger Museum (NL) which explored tactile skin, gravity defiance, and her connection to painting. In 2012, her Hidden Series at Museum Fundatie (NL) featured portraits of 12-year-olds, capturing the complexities of adolescence. In 2015, she presented the series Après Nous Le Déluge at the Naarden Photo Festival, marking a shift away from digital manipulation to create painterly floral still-lives. Since then, Kwaaitaal has focused her work entirely on the theme of Water, culminating in the Florilegium Series (2018). This year-long exploration of submerged floral still-lives was later published in the coffee table book Florilegium (2021). Her 2024/2025 series Fluorescent and Mirage presented underwater still-life compositions rendered with surreal clarity, where waterlines and reflections fracture visual perception and challenge the boundary between realism and abstraction. Kwaaitaal’s works are held in numerous prestigious art collections worldwide, including those of the Ministry of the Interior and Kingdom Relations. Kwaaitaal undertakes commissioned projects that span a wide spectrum, from intimate portrait photography to large-scale installations, including notable works displayed at Schiphol Airport in Amsterdam. Danielle Kwaaitaal is represented by Bildhalle Gallery (Netherlands and Zurich)

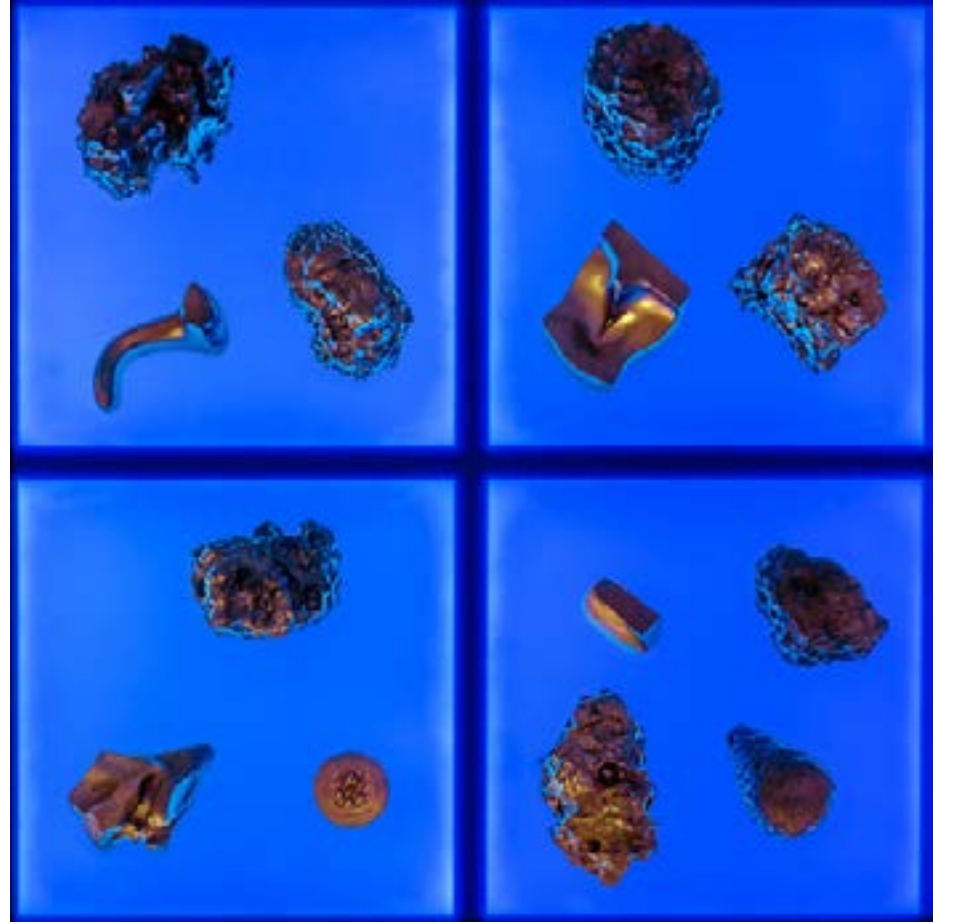
Yıldızlararası Interstellar 2019

Seramik, Çelik, MDF, LED Paneller
Ceramics, Steel, MDF, LED Panels
120 x 120 x 100 cm (with plinth I kaide ile)
Ed. 5 + 2 AP

Interstellar (Yıldızlararası), Ergin Çavuşoğlu ve Konstantin Bojanov tarafından hayata getirilen büyük boyutlu, yeni seramik bir heykelsi yerleştirme. Eser yeniden üretilmiş değişik boyutlardaki meteorların Marcel Duchamp'ın oranlanmış heykel repertuarından Dart Object (1951/1962), Wedge of Chastity (Coin de chasteté) (1954/1963), Female Fig Leaf (1950/1961) and Bouche-Evier (Sink stopper) (1964) gibi eserlerle biraraya gelmesinden oluşmakta. Sanatçılar bu öğeleri bir araya getirerek herhangi bir sanat eserinin yaratılmasının ve onun olumlanmasının bir meteor gibi başka bir boyuttan, gündelik hayatımıza yabancı bir yerden geldiğini önermekteler. Interstellar (Yıldızlararası) yıldızların arasında yaşananlar olarak ele alındığında Breton'un ismini tarot kartlarındaki yıldız kartından alan Arcanum 17 adlı eseriyle yakın bir ilişkiye girmekte. Aynı zamanda bu eserin ismi eşiklerde deneyimlenen ve askıda kalan bir durma işaret etmekte; merak ve heyecana, hareketliğe ve sınırları aşmaya dair anlamların her iki öğede varolduğuna, hem uzayın derinliklerinden gelen meteorlarda hem de önemli sanat eserlerinden bunların bulunduğuna dair bir gönderme oluyor. (Nihal Elvan (2019))

Interstellar combines the replicas of Duchamp's works such as Dart Object (1951/1962), Wedge of Chastity (Coin de chasteté) (1954/1963), Female Fig Leaf (1950/1961) and Bouche-Evier (Sink stopper) (1964) with meteorites in a surreal manner. These three "erotics", "phallic!" and ironic works that belong to the final stages of Duchamp's career in a way end the reign of patriarchy and reconstruct the feminine. Breton on the other hand, inspired by the 17th card on the Tarot deck, the Star, wrote his cult text titled Arcanum 17 which proposed novel and progressive ideas on creativity, love, rebirth, intuition, women and children that reshaped Surrealism. The constellation of objects in Interstellar is displayed on a navy-blue plexiglass surface lit from below and greets the viewer with its Duchampesque presentation. Octavia Paz, writing about the display that is placed on the entrance of Duchamp's White Box, claims, "The display both proves and disproves the existence of the outside world". The transparent quality of the plexiglass material and its capacity to reflect/refract pulls/pushes both the reflection of the objects placed on top of it and the reflections of the viewers towards the undefined blue emptiness of the universe. When brought together with the conceptuality of Duchamp and the words of Breton that sanctify female creativity in Arcanum 17, Interstellar provides endless combinations concerning its context and spatiality. Çavuşoğlu and Bojanov point towards the miraculous, enchanting and coincidental light of meteorites that reach the earth without having burned up in the atmosphere. (Nihal Elvan (2019))

Sanatçının izniyle | Courtesy of the artist

BİYOGRAFİ / BIOGRAPHY

Ergin Çavuşoğlu (Bulgaristan), 2003 yılında 50. Venedik Bienali'nde Türkiye'yi ortak temsil etti. 2004 yılında Beck's Futures Ödülü'ne, 2010 yılında ise Artes Mundi 4'e kısa listeye kaldı. Çavuşoğlu'nun sanat pratiğinin merkezinde, mekân, eşik hali (liminalite) ve kültürel üretimin koşullarını sorgulayan kavramlar ve temalar yer alır. Sanatçı bu konuları video ve ses enstalasyonları, resim, heykel ve anamorfik çizimler dâhil olmak üzere çeşitli mecralar aracılığıyla araştırmaktadır. Çavuşoğlu, Londra'da yaşamaktadır. Middlesex Üniversitesi'nde Çağdaş Sanat Profesörü olarak görev yapmaktadır.

Ergin Çavuşoğlu (Bulgaria) co-represented Turkey at the 50th Venice Biennale 2003. He was shortlisted for the Beck's Futures Prize in 2004 and for Artes Mundi 4 in 2010. Central to Çavuşoğlu's practice are concepts and themes that probe the notions of place, liminality and the conditions of cultural production, which he has been exploring through a range of media, including video and sound installations, painting, sculpture and anamorphic drawings. Çavuşoğlu lives in London. He is a Professor of Contemporary Art at Middlesex University.

Konstantin Bojanov, 1968'de Bulgaristan'da doğdu. 1987'de Sofya'daki Ulusal Güzel Sanatlar Okulu'ndan mezun olduktan sonra Londra'daki Royal College of Art'tan Sanat Yüksek Lisansı derecesi aldı. NYU'da (New York Üniversitesi) film yapımcılığı okudu. Bir sanatçı olarak kariyeri 1990'ların başında Londra'da başladı ve eserleri uluslararası alanda sergilendi. Yönetmenliğini yaptığı ilk filmi Lemon is Lemon (2001) adlı kısa filmi, ardından ödüllü belgesel Invisible (2005) geldi. İlk uzun metrajlı filmi Avé (2011) Cannes'ın Semaine de la Critique bölümünde prömiyer yaptı ve çok sayıda ödül kazandı. The Shameless (2024) Cannes'da Un Certain Regard bölümünde prömiyer yaptı.

Konstantin Bojanov, born in 1968 in Bulgaria. After graduating from the National School of Fine Arts in Sofia in 1987, he received a Master of Arts from the Royal College of Art in London. He went on to study filmmaking at NYU (New York University). His career as an artist began in London in the early 1990s, and his work has been exhibited internationally. His directorial debut was the short film Lemon is Lemon (2001), followed by the award-winning documentary Invisible (2005). His first feature film Avé (2011) premiered in Cannes' Semaine de la Critique and won numerous awards. The Shameless (2024) premieres in Un Certain Regard in Cannes.

Ferhat Özgür

Kucaklaşma The Embrace 2022

Kumaş Üzerine Fotoğraf Baskı
Photography Print on Textile
200 x 293 cm

Ferhat Özgür, 2003 yılında Amerika'nın Irak'ı işgalinin ardından eleştirel bir tavır olarak "barış" vurgusunu öne çıkarmak amacıyla aynı yıl, Ankara'da bir inşaat alanının ortasında bir foto performans gerçekleştirdi. Bu performansta figürler henüz inşa halinde olan barış olgusunu işaret etmek amacıyla yıkıntılar arasında birbirlerini kucaklıyorlardı. Aradan geçen yirmi yılda barış olgusunun hala insanlığın en ağır sorunlarından biri olduğunu yeniden gündeme getirmek amacıyla Özgür, bu performansı farklı katılımcılarla Mardin'in Kızıltepe'ye nazır tepelerinden birinde tekrarladı.

In order to emphasize on "peace" as a critical attitude, following the American invasion of Iraq in 2003, Ferhat Özgür realized a photo performance in the middle of a construction site in Ankara in the same year. In this performance, the figures embraced each other amidst the ruins to point out the concept of peace that was still under construction. So as to raise that the concept of peace was still one of humanity's most serious problems over the past two decades, Özgür repeated this performance with different participants on one of the hills overlooking Kızıltepe in Mardin.

Bizim Mahalle Our Neighborhood 2006

Diasac Fotoğraf
Diasac Print
150 x 255 cm

Ankara Kalesi'ne nazır Altındağ bölgesinin ana mekan olarak kullanıldığı fotoğraf, birbirlerine sarılmış üç çocuğun, anılarının geçtiği mahallenin dönüşümü seyre daldıkları bir sahnelemeden ibaret. Ne var ki çocuklar arka plandan gösterildiği için, kentsel dönüşümün etkisini hangi oranda yaşadıkları da bir muamma olarak kalıyor. Kesin olan tek şey, tahribatın devamlılığı.

The photograph, which showcases the Altındağ region overlooking Ankara Castle as the main setting, consists of a staging of three children embracing each other, watching the transformation of the neighborhood where their memories take place. However, since the children are shown from the background, the extent to which they experience the effects of urban transformation remains a mystery. The only certainty is the continuity of the destruction.

Sanatçının izniyle | Courtesy of the artist

BİYOGRAFİ / BIOGRAPHY

Ankara doğumlu sanatçı çalışmalarını İstanbul'da sürdürmektedir. Seçilmiş kişisel sergileri arasında MOMA PS1-New York, Danimarka Ulusal Sanat Müzesi- Kopenhag, Michigan Üniversitesi Sanat Müzesi, Marabouparken-İsveç, Album Arte-Roma, Heike Curtze Galeri, Salzburg ve Viyana, Bernhard Bishoff and Partner-Bern, The Pill-Istanbul, Merdiven Art Space-Istanbul, Galeri Nev-Ankara, Yapı Kredi Kazım Taşkent Sanat Galerisi-İstanbul ve Siyah-Beyaz-Ankara bulunmaktadır. Sanat üzerine birçok yayında inceleme ve araştırma yazıları bulunan sanatçı, 9.Busan Bienali, 10.İstanbul Bienali, 6.Berlin Bienali, 3.Örebro Bienali-İsveç, 10.Asya Bienali-Bangladeş gibi bienallere katılmıştır. Yapıtlarının sergilendiği kurumlar arasında, Salzburg Modern Sanatlar Müzesi, ARTER, İstanbul Modern, Seul Modern Sanatlar Müzesi, Dublin Modern Sanatlar Müzesi, Viyana Modern Sanatlar Müzesi, Pompidou Modern Sanatlar Müzesi, Ludwig Forum-Aachen gibi kurumlar bulunmaktadır. Sanatçı AICA (Uluslararası Sanat Eleştirmenleri Derneği) üyesidir.

Born in Ankara and works in Istanbul. Selected solo shows are MOMA PS1-New York, National Gallery of Denmark- Copenhagen, Michigan University Museum of Art, Marabouparken-Sweden, Album Arte-Rome, Gallery Heike Curtze-Salzburg and Vienna, Bernhard Bishoff and Partner-Bern, The Pill-Istanbul, Merdiven Art Space, Galeri Nev-Ankara, Yapı Kredi Kazım Taşkent Art Gallery and Siyah-Beyaz-Ankara. He has numerous articles and essays published in various papers and periodicals. He took part in 9.Busan Biennale 10.Istanbul Biennale, 6.Berlin Biennale, 3.Orebro Biennale, 10.Asian Biennale-Bangladesh . His works have been shown in many institutional exhibitions including, Museum der Moderne Salzburg, ARTER, Istanbul Modern, SoMA, IMMA-Dublin, MUMOK-Vienna, Center Pompidou Paris, Ludwig Forum-Aachen. He is the member of AICA.

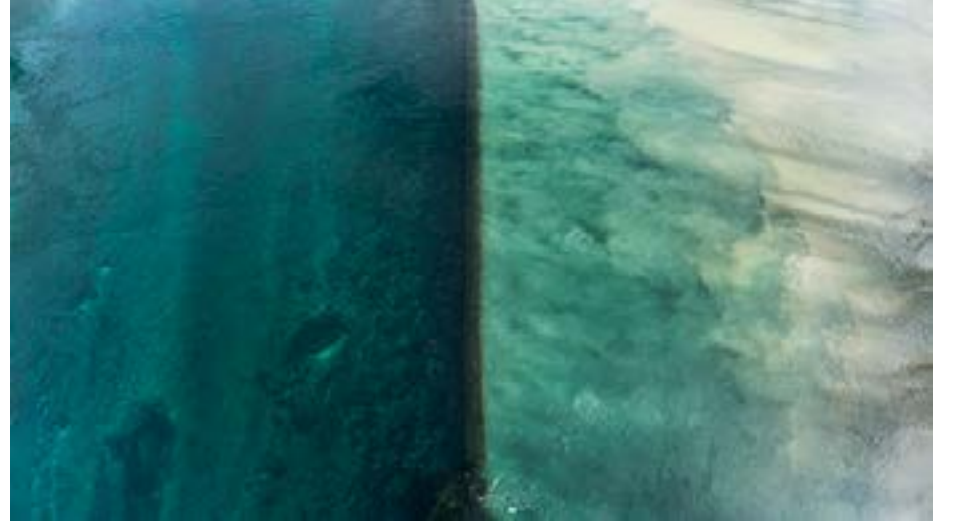
Innergy – La Jonction 2020

Fotoğraf, Hahnemühle Kağıdına Arşivsel Pigment BaskıPhotography
Photography, Archival pigment print on fine art paper
60 x 106 cm
Ed. 3 + 1 A.P.

İngilizcede içsel ve enerji kelimelerinin bir amalgamı olarak 'Innergy' veya iç/içsel akışın, su bedenler ve insan bedenlerindeki ifadesini keşfetmeye yönelik Mimiko, bu kavram etrafında ürettiği çalışmalara 2019 yılında dünyanın en eski göllerinden olarak kabul edilen, Güney Doğu Sibiry'a'daki Baykal Gölü'ne yaptığı yolculuk ile başladı. Bu yolculuk dahil, dünyanın 7 farklı bölgesinde çekilen görüntülerden oluşturduğu 'Innergy - Watery Incantations' adlı video çalışmasına paralel olarak, halen devam eden 'Innergy' fotoğraf serisi üzerine çalışmaktadır. Suyun farklı döngüleri, fazları ile çevresiyle kurduğu çeşitli ilişkileri, anları ve mekanları araştırarak gerçekleştirdiği çalışmada, suyun ve gezegenin şekillendirdiği bu yerlerden sızan içsel akışı imgelemeyi amaçlamakta ve bu yolla gezegeni insandan çok daha yavaş ve dolayısıyla çok daha uzun zamandır varlığını sürdüren ve hareket eden bir 'beden' olarak düşünmeye çalışmaktadır. La Jonction, Cenevre'de Arve ve Rhône nehirlerinin kavuştuğu noktada çekilmiştir. Serinin güncel seçkisinde 2019'dan günümüze kadar Baykal Gölü, Kapadokya/Erciyes, Bask Bölgesi, Cenevre, Paris, Efes Antik Kent ve Ayvalık gibi farklı coğrafyalarda çekilmiş fotoğraflar bulunmaktadır.

Exploring the expression of 'innergy'—a coined term blending 'inner' and 'energy'—in water bodies and human bodies, Mimiko began producing work around this concept in 2019, starting with a journey to Lake Baikal in South-East Siberia, one of the oldest lakes in the world. Alongside this journey, she created the video piece Innergy – Watery Incantations, composed of footage filmed in seven different regions across the globe. In parallel, she continues to develop the ongoing Innergy photography series. Through investigating water's various cycles, phases, and its complex relationships with its surroundings, Mimiko seeks to visualise the inner flow that seeps from these landscapes shaped by water and the planet. In doing so, she attempts to conceive of the Earth as a body' that moves and endures far more slowly—and thus far longer—than the human. La Jonction, where the Arve and Rhône rivers meet in Geneva, is where this photo was taken. The current selection from the series includes photographs taken from 2019 to the present in diverse locations such as Lake Baikal, Cappadocia/Mount Erciyes, the Basque Country, Geneva, Paris, the ancient city of Ephesus, and Ayvalık.

Sanatçının/Galerinin izniyle | Courtesy of the artist/gallery

BİYOGRAFİ / BIOGRAPHY

Gözde 'Mimiko' Türkkan (d.1984) İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor. Fotoğraf, kitap, video gibi çeşitli medyumları kullanarak cinsiyet politikaları, kimlikleri ve rolleri üzerine çalışan sanatçının eserleri, öznel belgesel bir yaklaşımla insanın en derin dürtülerine, arzularına ve korkularına ışık tutmaya çalışırken, toplumsal cinsiyet rollerini, sosyal olarak inşa edilmiş kimlikleri inceler. İzleyiciye cinsiyet klişelerini, ön kabulleri, toplumsal rolleri, güç ilişkilerini ve bunların nasıl manipüle edildiğini sorgulatmayı amaçlar. İstanbul Bilgi Üniversitesi Fotoğraf ve Video Bölümü'nden 2008 yılında mezun olan Mimiko, bir süre aynı üniversitenin Görsel İletişim Tasarımı Bölümü'nde fotoğraf dersleri verdi. 2010 yılında Londra'da Central Saint Martins Güzel Sanatlar Fakültesi'nde yüksek lisansını tamamladı. Eserleri, çok sayıda ulusal ve uluslararası koleksiyonda yer almaktadır.

Gözde 'Mimiko' Türkkan (b.1984) lives and works in Istanbul. Mimiko mostly produces photography series, artist's books and videos. Through a subjective documentary approach, her works focus on gender roles and socially constructed identities while attempting to shed light to some of the deepest drives, desires and fears of the human being; aim to raise questions about gender stereotypes, prejudgements, social roles, power relations and how these are manipulated. Mimiko also emphasises the human body as the most common outward manifestation of the sexual, psychological, emotional and sociological identity. After receiving her BA degree in 2008, Mimiko worked as a photography course instructor in the Visual Communication Design Department of the same university. She completed her education in the University of the Arts London, Central Saint Martins College of Art and Design where she received her MA Fine Art degree in 2010. Her works are in many national and international collections.

Sis/El
Fogg/Hand
2013-2022

Fine Art kâğıt üstüne C-Print
C-Print on fine art paper
43 x 62 cm
Ed. 3/3

Günümüz şehir hayatının üzerimizde yarattığı toz bulutunun içinden bize doğru uzanan el kimin eli? Bize ne diyor? Bizden ne istiyor olabilir? Ortamı bu kadar sisli yapan nedir? Bu sis midir ileriye görmemize engel olan? Bu el bize dur mu diyor yoksa kendini korumaya mı çalışıyor?

Whose hand is reaching out to us through the cloud of dust created by today's urban life? What is it saying? What could it be asking from us? What is it that makes the atmosphere so foggy? Is it this fog that prevents us from seeing ahead? Is this hand telling us to stop, or is it trying to protect itself?

Taş
Stone
2011

C-Print
60x150cm
Ed. 3/1

Büyük bir taşı itmeye çalıştığım bir imge uzun süre zihnimi meşgul etti. Bu taş ziyaret için gittiğim Luzern kentinde karşıma çıktı. Kentin dağlık bir bölgesindeki ormanda buzullar tarafından binlerce sene önce oluşmuş olan bu devasa taş kütleleri benim zihnimde canlandırmış olduğum sahne ile birebir örtüşüyordu. Bu fotoğraf böyle bir anda çekildi ve ilk kez 2011 yılında izleyici ile buluştu.

For a long time, I was preoccupied with an image of myself trying to push a large stone. I encountered this stone in the city of Lucerne, which I visited. In a mountainous forest area of the city, I came across these massive rock formations created thousands of years ago by glaciers. They matched exactly the scene I had visualized in my mind. This photograph was taken in such a moment and was first exhibited in 2011.

Sanatçının izniyle | Courtesy of the artist

BİYOGRAFİ / BIOGRAPHY

Sanat eğitimi Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümünde tamamladı. 1994 yılından beri yurtiçi ve yurtdışında güncel sanat sergilerinde yer alan sanatçı 2003 yılında “Düşler ve Çatışmalar (Dreams and Conflicts) - 50. Venedik Bienali”ne Türkiye pavyonundan katıldı. 2004’te Kanada’da “Banff Center Artist Residency” programında yer aldı. Sanatçının yapıtları özel koleksiyonların yanı sıra Achmea Kunts Collection ve İstanbul Modern Sanat Müzesi koleksiyonlarında yer almaktadır.

Gül Ilgaz completed her art education at the Painting Department of Mimar Sinan University Faculty of Fine Arts. Since 1994, she has participated in contemporary art exhibitions both in Turkey and abroad. In 2003, she represented Turkey at the 50th Venice Biennale titled Dreams and Conflicts. In 2004, she took part in the Banff Center Artist Residency program in Canada. She held solo exhibitions titled *Partly Cloudy* at Milli Reasurans Art Gallery in 2009, *Before It Gets Dark* in 2011, and *Breaking Point* in 2020. Her works are included in private collections as well as in the Achmea Art Collection and the Istanbul Modern Art Museum Collection.

En Derindeki Işık Deepest Light 2022

Ayna üzerine karışık teknik
Mixed media on mirror (Mirror Painting Series)
44,5 x 37 x 2 cm

En Derindeki Işık sanatçının son beş yıldır ürettiği 'Ayna Resimler Serisi'nin en güncel işlerinden. Bu seride özellikle botanik temasını ele alan sanatçı, romantik akım ile başlayan bir geleneğin devamı niteliği taşıyan ve bugün insanın doğa karşısında nasıl konumlandığını araştırmaya odaklanan bir süreci anlatır. Her bir çalışmada farklı bir bitki türünün ele alındığı seride bu kez bir manolya çiçeği görüyoruz. Uzun ve güçlü gövdesine karşın, zarif ve koparıldığı an solan çiçeğiyle tanıdığımız Manolya, Magnoliaceae familyasından gelir. Birçok Osmanlı Sarayı ve Avrupa Sarayı'nda karşımıza çıkan çiçek, aynı zamanda doğduğu kentin imza çiçeklerinden biri olarak sanatçının otoportresi olarak okunabilir. Ayna formuyla dikkat çeken siyah beyaz çalışma, içimizdeki aydınlık taraflar kadar karanlık tarafları kucaklamayı işaret eder. Karşısına geçen her izleyicinin, çiçeğin içinde kendi portresini görebileceği şekilde tasarlanan resim, izleyicisiyle kendini tamamlar ve bu sayede interaktif bir nitelik taşır.

The Deepest Light is one of the most recent works of the artist's 'Mirror Paintings Series', which she has been producing for the last five years. In this series, the artist, who particularly addresses the theme of botany, describes a process that continues a tradition that began with the Romantic movement and focuses on investigating how humans position themselves in the face of nature today. In the series, where each work addresses a different plant species, this time we see a magnolia flower. Despite its long and strong trunk, Magnolia, which we know for its elegant flower that wilts the moment it is plucked, comes from the Magnoliaceae family. The flower, which we encounter in many Ottoman and European Palaces, can also be read as a self-portrait of the artist as one of the signature flowers of the city where she was born. The black and white work, which draws attention with its mirror form, points to embracing the dark sides as well as the bright sides within us. Designed in a way that allows each viewer to see their own portrait in the flower, the painting completes itself with its viewer and thus has an interactive quality.

Sanatçının izniyle | Courtesy of the artist

BİYOGRAFİ / BIOGRAPHY

İzmir doğumlu sanatçı ve akademisyen olan Hayal İncedoğan, Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'ne lisans ve yüksek lisans eğitimi ardından Sanat ve Tasarım Bölümü'nde sanatta yeterlik çalışmalarını tamamlamıştır. 2005 yılında Türkiye'nin ilk özel müzelerinden Elgiz Müzesi Çağdaş Sanat Koleksiyonu'nda yer almıştır. 2007 yılında Türkiye çapında gerçekleşen bir yarışma ile New York School of Visual Arts Üniversitesi'nin bursunu kazanarak, Türk Amerikan Derneği, Mac Art Gallery ve Moon and Stars Project'in desteğiyle yeni medya alanındaki ilk sergisini New York'ta göstermiştir. 2010 yılında Akbank Sanat tarafından gerçekleştirilen 30. Günümüz Sanatçıları Sergisi'nde başarı ödülüne layık görülmüştür. Aynı yıl 'Çağdaş Türk Sanatı'nın Son 60 Yılı' başlıklı uluslararası koleksiyon sergisinde eserleri Almanya'da Osthaus Müzesi, Mönchehaus Museum Goslar ve Pécs'te ardından Macaristan'daki Modern Hungarian Galerisi'nde sergilenmiştir. 2014 yılında İstanbul Art News Dergisi'nin düzenlediği bir ankette 'Türkiye Çağdaş Sanatı'nda dikkat çeken 40 yaş altı 40 sanatçı' arasında gösterilmiştir. T.C Dışişleri Bakanlığı, İstanbul Modern Sanat Müzesi, Elgiz Müzesi, Vehbi Koç Vakfı ve Papko Çağdaş Sanat Koleksiyonu gibi bir çok kurumsal ve özel koleksiyonda işleri bulunmaktadır.

Born in Izmir, Hayal İncedoğan completed her undergraduate and graduate education at Dokuz Eylül University, Faculty of Fine Arts, Department of Painting, and then her art competency studies at the Department of Art and Design. In 2005, she was included in the Elgiz Museum Contemporary Art Collection, one of the first private museums in Turkey. In 2007, she won a scholarship from the New York School of Visual Arts University in a competition held throughout Turkey, and with the support of the Turkish American Association, Mac Art Gallery and Moon and Stars Project, she exhibited her first exhibition in the field of new media in New York. In 2010, she was deemed worthy of the achievement award at the 30th Contemporary Artists Exhibition organized by Akbank Sanat. In the same year, her works were exhibited in the international collection exhibition titled 'The Last 60 Years of Contemporary Turkish Art' in Germany, at the Osthaus Museum, Mönchehaus Museum Goslar and Pécs, and then at the Modern Hungarian Gallery in Hungary. In a survey conducted by İstanbul Art News Magazine in 2014, he was shown among the '40 artists under the age of 40 who draw attention in Turkish Contemporary Art'. Her works are in many institutional and private collections such as the Turkish Ministry of Foreign Affairs, İstanbul Modern Art Museum, Elgiz Museum, Vehbi Koç Foundation, Papko Contemporary Art Collection.

Henri Ferdinand Bellan

Autoportrait de L'artiste dans son atelier Sanatçının Kendi Atölyesinde Otoportresi 1891

Tuval Üzerine Yağlıboya
Oil Painting on Canvas
161x200 cm

Küratörün Notu: Henri Ferdinand Bellan'ın 1891 tarihli Autoportrait de l'artiste dans son atelier adlı eseri, "Staged" sergisinin kavramsal omurgası olan yapay gerçeklik, temsil, sahneleme ve varoluşsal seçimler temalarıyla güçlü biçimde örtüşür. Bu otoportre, yüzeyde yalnızca genç bir sanatçının çalışma ortamında kendini resmettiği klasik bir sahne gibi görünse de, aslında çok daha derin bir "kurgu" barındırır. Bellan, kendi gerçekliğini sahneye koymakta; stüdyosu bir tiyatro dekoru gibi düzenlenmiş, kendisi de izleyicinin karşısında adeta bir oyuncu gibi durmaktadır. Bu bağlamda eser, Jean Baudrillard'ın simülasyon teorisi açısından okunabilir: Gerçek olanın temsili değil, temsile dönüşmüş bir gerçekliğin içinde kendine yer açar. Sanatçı, izleyiciye doğrudan bakarak "ben buradayım" derken, aynı zamanda kendi kimliğini de inşa etmektedir. Tıpkı Sartre'ın varoluşçuluğunda olduğu gibi, dünyaya fırlatılmış birey, kim olacağını kendisi belirler. Bellan da sanatçı olarak kendi varoluşunu, bu tablo aracılığıyla kurgular ve ilan eder. Atölye, burada hem fiziksel bir mekân hem de simgesel bir evrendir; içinde üretim yapılan bir alan olduğu kadar, kimliğin sahnelendiği bir "kurgu uzamı"dır.

Curator's Note: Henri Ferdinand Bellan's 1891 dated work Autoportrait de l'artiste dans son atelier strongly overlaps with the themes of artificial reality, representation, staging and existential choices that form the conceptual backbone of the "Staged" exhibition. Although this self-portrait appears on the surface as a classic scene in which a young artist paints himself in his work environment, it actually contains a much deeper "fiction". Bellan is putting his own reality on stage; his studio is arranged like a theater set, and he stands before the audience like an actor. In this context, the work can be read in terms of Jean Baudrillard's theory of simulation: It is not a representation of the real, but rather a space for himself within a reality that has become a representation. While the artist looks directly at the audience and says "I am here," he is also constructing his own identity. Just like in Sartre's existentialism, the individual thrown into the world determines who he will be. Bellan, as an artist, constructs and declares his own existence through this painting. The workshop is both a physical space and a symbolic universe; it is both a space where production takes place and a "fiction space" where identity is staged.

Arkas Koleksiyonu | Arkas Collection

BİYOĞRAFI / BIOGRAPHY

Ferdinand Bellan 1870 yılında Paris'te doğdu. İlk olarak François Feyen-Perrin'den ders aldı, ardından Léon Bonnat ve Alfred Roll ile çalıştığı Güzel Sanatlar Okulu'na girdi. Ferdinand Bellan ilk olarak 1888'de Fransız Sanatçılar Salonu'nda, ardından 1896 ile 1914 arasında her yıl sergi açtı. 1902 yılı Ferdinand Bellan için başarı ve tanınmanın başlangıcı oldu. O yıl, Raigecourt-Goyon Ödülü'nü kazandı, ardından İspanyol ve İtalyan ustaları inceleyerek bilgisini geliştirmesine olanak tanıyan bir seyahat bursu. Aynı yıl Ferdinand Bellan Fransız Sanatçılar Salonu'nda onur ödülü de aldı. Paris şehri, 1903 yılında "Angelus", ardından "Bir Akşamın Duası" adlı tablosunu satın aldı. Ferdinand Bellan, 1903 yılında üçüncü sınıf madalya ve 1910 yılında ikinci sınıf madalya aldı.

Ferdinand Bellan was born in Paris in 1870. He was first instructed by François Feyen-Perrin, then entered to the School of Fine Arts where he studied with Léon Bonnat and Alfred Roll. Ferdinand Bellan first exhibited at the Salon of French Artists in 1888, then every year between 1896 and 1914. The year 1902 marked the beginning of success and recognition for Ferdinand Bellan. That year, he won the Raigecourt-Goyon Prize, then a travel scholarship that would allow him to improve his knowledge by studying the Spanish and Italian masters. That same year Ferdinand Bellan also received an honorable mention at the Salon of French Artists. The city of Paris bought his painting entitled "Angelus", then "Prayer of an Evening" in 1903. Ferdinand Bellan received a third-class medal in 1903 and a second-class medal in 1910.

Bulutların Üstünde
Above The Clouds
2024

Tek kanallı video, Stereo ses
Single channel video, Stereo sound
7'

Bulutların Üstünde, çöp yığınlarını göksel bir sahnelemeyle buluşturarak atığı yalnızca çevresel değil, aynı zamanda estetik ve metafizik bir olguya dönüştürür. Barok dönemin gökyüzü tasvirlerini andıran cennetvari bir atmosferde çöp yığınları birer göksel kalıntı gibi ağır ağır süzülürken, izleyici hem büyüleyici bir görsel şiirselliğe hem de rahatsız edici bir farkındalığa davet edilir. Görselin sunduğu bu ambivalansa eşlik eden ses kurgusu meditatif bir huzur hissiyle başlasa da aralıklı gerimlerle bu huzuru sürekli kesintiye uğratır. Görsel ve ses bütünlüğü dinginlikle ürperti arasında gidip gelen hissel geçişlerle, izleyiciyi estetik haz ile etik sorumluluk arasında salınan çelişkili bir deneyime hapseder. Bu yedi dakikalık video yerleştirmesi insan merkezli ilerleme mitinin çöküşünü gösterişli bir melankoliyle sunarken insanın doğayla kurduğu tahakküm ilişkisini cennete taşır.

Above the Clouds merges heaps of waste with a celestial mise-en-scène, transforming trash into not merely an environmental concern, but an aesthetic and metaphysical phenomenon. Within a paradisiacal atmosphere reminiscent of Baroque sky depictions, trash drifts slowly like relics of a post-human sublime, inviting the viewer into a space where seductive visual lyricism and unsettling awareness coexist. The soundscape, initially meditative and serene, is punctuated by intermittent dissonances that fracture this calm, creating a persistent undercurrent of unease. This audio-visual interplay choreographs an emotional oscillation between tranquility and disturbance, entrapping the viewer in a tension between aesthetic pleasure and ethical responsibility. Over the span of seven minutes, the video installation stages the collapse of the anthropocentric myth of progress with a grand melancholy, elevating the dominative relationship between humankind and nature into a suspended, spectral paradise.

Sanatçının izniyle | Courtesy of the artist

BİYOĞRAFI / BIOGRAPHY

1980 İstanbul doğumlu İlgin Seymen, Marmara Üniversitesi Heykel bölümünden mezun olduktan sonra sanat eğitimini Fulbright yüksek lisans bursu ile San Francisco Sanat Akademisi Heykel bölümünden birincilikle mezun olarak tamamladı. 2007’de San Francisco Melting Point Gallery’de açtığı ilk kişisel sergisi “Hiçbir Şey Kişisel Değil” ile tüketim ve kitle kültürünün günlük yaşam alışkanlıkları, düşünce ve davranış biçimleri üzerindeki etkilerine yoğunlaştı. Çalışmalarında malzemelerini günlük hayattaki kişisel karşılaşmalarından toplayan ve dönüştüren İlgin Seymen geleneksel ve modern sanat üretim biçimlerinin izinden gitmeyen ve çeşitlilik gösteren bir üretim pratiğe sahiptir. Dünyayı ve yaşamı algılama ve anlamlandırma yöntemi olarak tanımladığı üretim pratiği eleştirel olmakla beraber oyuncu ve mizahi bir yaklaşımı da barındırır.

Born in Istanbul in 1980, İlgin Seymen graduated from the Sculpture Department of Marmara University. Receiving Fulbright Scholarship for graduate studies she completed her art education at the Sculpture Department of the San Francisco Academy of Art with top honours. In her first solo exhibition, “Nothing Personal”, which she opened at the Melting Point Gallery in San Francisco in 2007, she focused on the effects of consumerism and mass culture on shaping daily life habits, thought and behavior patterns. İlgin Seymen, who collects and transforms her materials from her personal encounters in daily life in her works, has a diverse production practice that does not follow the traces of traditional and modern art production methods. Her production practice, which she defines as a method of perceiving and making sense of the world and life, contains a critical approach as well as a playful and humorous attitude.

Unburn
2024

Video yerleştirme ve kül
Video installation + ashes
9'10"

Edremit' e bağlı bir köyde metruk ve artık kullanımda olmayan eski bir zeytin işleme binasının önünde henüz birkaç ay evvel toplanmış olan bahçenin yabani otları yanarken görülüyor. Videoyu izlerken video projeksiyonunun önünde yanmış durumda olan otların küllerini görebiliyor. Video zamansal olarak ileri değil tersine, geriye doğru akıyor. Dolayısıyla bir 'unburn' —yakmayı geriye alma durumu söz konusu. An be an yanmayı tersine izleyen ziyaretçi otların olmuş olandan henüz olmamış olana doğru gidişine tanık olurken bir yandan da çoktan olmuş olanı küllere bakarak deneyimliyor.

In a village in Edremit district, in front of an old olive processing building that is now abandoned and no longer in use, the weed of a garden, which were gathered just a few months ago, are seen burning. While watching the video, the viewer can see the ashes of the weed in front of the video projection. The video is not moving forward in time but rather flows backward. Therefore, there is a situation of "unburn" —reversing the burning process. As the visitor watches the fire unfold in reverse, they witness the transition of the grass from what has already happened to what has not yet happened, while also experiencing what has already occurred by looking at the ashes.

Sanatçının izniyle | Courtesy of the artist

BİYOĞRAFI / BIOGRAPHY

Yıldız Teknik Üniversitesi Sanat ve Tasarım Fakültesi, İnteraktif Medya Tasarımı programından mezun oldu. Fotoğraf, video ve grafik tasarım ile uğraştı. 2010 yılında FH Joanneum Medien/ Interaktion Design programında (Avusturya, Graz) yüksek lisans eğitimine başladı. Bölüm aracılığıyla ilk solo sergisini ("Limits and Errors") gerçekleştirdi. Sonraki yıl 'Sazmanab' (İran) 'da misafir sanatçı olarak bulundu. Bunun akabinde zaman eksenli sergileme formları üzerine çalışmaya başladı ve eserde mekânı kurucu öge olarak başlatan çalışmalara odaklandı. 2013 yılında Yoğunluk Sanat İnisiyatifi'ni kurdu. 2016'da İTÜ Mimarlık fakültesinde Nil Aynalı ile birlikte 'Atmosferler: Zamanın Mekanlaşması' adlı dersin yürütücülüğünü yaptı. Aralıklarla sergiler düzenlemekte, sergilere katılmakta ve çeşitli kurumlarda, sanat tasarım ve mimarlık fakültelerinde dersler, seminerler vermektedir. Çalışmaları video, enstalasyon, interaktif gibi tanımlı alanlar altında gösterilse de kolaylıkla kategorize edilemeyen karmaşık ve birbirinin içine geçmiş mecraların ürünüdürler.

He graduated from the Interactive Media Design program at the Faculty of Art and Design at Yıldız Technical University. He has worked with photography, video, and graphic design. In 2010, he began his master's degree in the Medien/Interaktion Design program at FH Joanneum (Austria, Graz). Through this program, he held his first solo exhibition ("Limits and Errors"). The following year, he was an artist-in-residence at 'Sazmanab' (Iran). Afterward, he began working on time-based exhibition forms, focusing on works that use space as the foundational element. In 2013, he founded the Intensive Art Initiative. In 2016, he co-conducted a course titled "Atmospheres: The Spatialization of Time" at the ITU Faculty of Architecture with Nil Aynalı. He continues to organize exhibitions intermittently, participate in exhibitions, and give lectures and seminars at various institutions, including art, design, and architecture faculties. Although his works are exhibited under defined areas such as video, installation, and interactive media, they are products of complex and intertwined mediums that cannot easily be categorized.

Murat Germen

simulacrum #01-#02 2021

C-print + pleksi sandviç
C-print + plexiglass sandwich
Her biri / Each: 70 x 240 cm

Latince simulacrum kavramının karşılıkları arasında “yetersiz muadil” de yer alıyor. 2021 yılında drone ile havadan çektiğim, Caddebostan sahiline dayanmış müsilaj görüntülerini bilgisayarda görüntülediğimde geleneksel ebru sanatı çıktılarına benzetmişim; fotoğrafları gören arkadaşlarım da benzer tepkiler verdiler. Ebru gibi olumlu duygular tetikleyen güçlü bir yaratı tekniğinin, müsilaj gibi olumsuzluğu ve doğa tahribatını temsil eden bir olgu ile görsel olarak eşleşmesi ironik bir simülasyon vakası olarak tezahür etti.

The Latin term simulacrum is also translated as ‘unsatisfactory substitute’. In 2021, when I viewed the images of mucilage on the shore of Caddebostan, which I took from the air with a drone, I resembled the outputs of traditional marbling art; my friends who saw the photographs had similar reactions. The visual matching of a powerful creative technique such as marbling, which triggers positive emotions, with a phenomenon such as mucilage, which represents negativity and destruction of nature, manifested as an ironic case of simulation.

Northscapes 2025

4K video
05’37’’

Kuzey coğrafyalarının kutba yakın olan yerlerinde ekstrem hava şartları hakim. Buralarda insan türü bu şartlara boyun eğip gerektiği kadar inşa ediyor, üretiyor ve tüketiyor. Diğer coğrafyalara örnek olması gereken bu varolma biçimi, buraların küresel ısınma ve iklimsel değişimden ne fazla etkilenen yerler olduğu gerçeğini maalesef değiştiremiyor. Ortaya çıkacak felaketten direkt olarak etkilenecek olan ise insan türü, doğa kendisini her zaman onarabiliyor!

Extreme weather conditions prevail in the northern geographical regions close to the pole. Here, the human species succumbs to these conditions, building, producing and consuming as much as necessary. Unfortunately, this way of life, which should be an example for other geographical areas, cannot change the fact that these are the places most affected by global warming and climate change. It is the human species that will be directly affected by the disasters that will occur, nature can always repair itself!

“Sahnelenmiş” sergisi için üretilmiştir. I Produced for the “Staged” exhibition.

BİYOĞRAFİ / BIOGRAPHY

Murat Germen fotoğrafı bir ifade / araştırma aracı olarak kullanan, İstanbul’da yaşayan ve çalışan, 1965 doğumlu bir sanatçı, eğitimci ve arşivci. Fulbright burslusu olarak gittiği Massachusetts Institute of Technology’den (MIT) mimarlık yüksek lisans derecesini Amerikan Mimarlar Birliği (AIA) Altın Madalyası ile aldı. Sabancı Üniversitesi Sanat ve Sosyal Bilimler Fakültesi’nde fotoğraf, sanat ve yeni medya dersleri vermekte. Fotoğraf, mimarlık, planlama, yeni medya ve sanat konularında birçok basılı / çevrimiçi yayını olan Germen, uluslararası platformda onlarca konferansa davet aldı. Skira (İtalya) ve MASA’dan (Türkiye) olmak üzere iki adet monografik kitabı yayımlandı. Yurtdışı ve yurtiçinde yüzün üzerinde kişisel / karma sergiye katkıda bulundu. Sanatçının farklı eserlerine ait çok sayıda edisyon, yurtiçi / yurtdışındaki kişisel ve kurumsal koleksiyonlara dahil edildi.

Murat Germen is an artist, academic and archivist using photography as an expression / research tool. Born 1965, he currently lives / works in Istanbul. Has an MArch degree from Massachusetts Institute of Technology, where he went as a Fulbright scholar and received AIA Henry Adams Gold Medal for academic excellence. Works as a professor of art, photography and new media at Sabanci University in Istanbul. Having many papers, photo series published on architecture / photography / art / new media in various publications; he has lectured at tens of conferences internationally. He has two monographies, one published by Skira (Italy) and the other by MASA (Turkey). He has opened/joined over a hundred inter/national solo+group exhibitions. Numerous editions of the artist’s several artworks are in personal collections of eminent art collectors, museums inter/nationally.

İsimsiz
Untitled
2015

Diassec Baskı
Diassec Print
80 x 110 cm

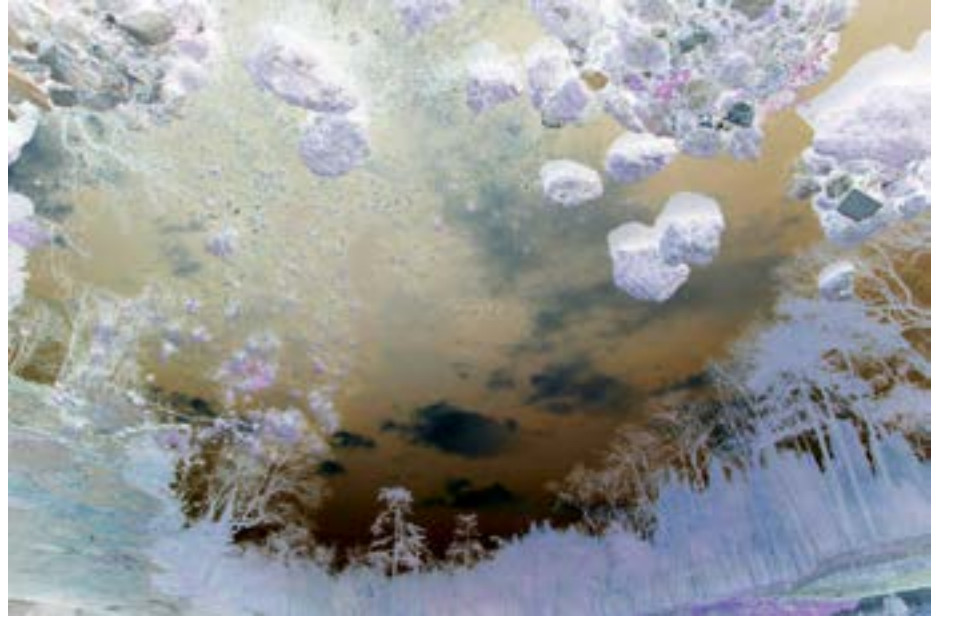
İsimsiz
Untitled
2015

Diassec Baskı
Diassec Print
80 x 110 cm

Murat Morova'nın 2015 tarihli "İsimsiz" adlı fotoğrafları, Yıldız Parkı'nın havuzunda yaptığı çekimlere dayanır. Yağmur suyunun doldurduğu boş havuz, suyun da etkisiyle ayna işlevi görür. Sanatçı, önce çektiği bu fotoğrafların renkleriyle oynar; daha sonraysa görüntüyü tersine çevirir. Böylece Morova'nın arkasında kalan ve su birikintisine yansıyan doğa imgelemi yer değiştirmiş olur. Havuzun içinde yer alan atık nesnelerin ve taşların yer değiştirmesi oldukları şey olmanın ötesine geçmelerine vesile olur. "Gerçek" ile hakikat arasındaki bu türden bir yer değiştirme, nesnenin trajedisini gözler önüne serer. Bir doğa manzarası olmaktan çıkan imgeler, belli belirsiz ve muğlak görünümleriyle bir anda felaket sahnesine evrilirler. Morova'nın renklere ve perspektife yaptığı müdahale, insanın zihnine meteor benzeri taşları getirirken; çöp poşetlerinin altın sarısına bakan "yeni" renkleri, değersiz görülen atık bir nesneye kutsallık atfeder. (Mixer'de Uras Kızıl küratörlüğünde 2022 yılında gerçekleşen "İmgelerin Yeni Grameri" adlı sergi metninden alıntı)

Murat Morova's "Untitled" (2015) photographs feature scenes from the pool of Yıldız Park. The empty pool filled with rain water functions as a mirror, with the reflecting effect of water. The artist first plays with the colors of the photographs and then inverts the image. Thus, the imagination of nature, which stays behind Morova and is reflected in the puddle, is displaced. The displacement of waste objects and stones in the pool causes them to go beyond what they actually are. Such a displacement between "reality" and truth reveals the tragedy of the object. Images that cease to be a landscape of nature suddenly evolve into a disaster scene with their vague and ambiguous appearances. While Morova's intervention in colors and perspective brings meteor-like stones to one's mind, the "new" colors of garbage bags, that look golden yellow, ascribe sanctity to a waste object seen as worthless. (An excerpt from the exhibition text of "New Grammar of Images," curated by Uras Kızıl and held at Mixer in 2022.)

Sanatçının/Galerinin izniyle | Courtesy of the artist/gallery

Murat Morova

Nature Morte 2013

Yerleştirme: Eski sehpa ayağı, pleksi kutu, doğadan toplanmış doğal unsurlar ve atık malzemeler

Installation: Old coffee table foot, plexiglass box, natural elements and waste materials collected from the environment

Değişken Ölçüler

Various Dimensions

Murat Morova'nın "Nature Morte" yerleştirmesi, aynı isimle Galeri Nev İstanbul'da gerçekleşen kişisel sergisinde 2014 yılında sergilenmiştir. Morova "Nature-Morte" ile günümüz dünyasında doğa ve ölümle kurduğumuz ilişkiyi çok katmanlı bir kurgu içinde sorgular. Sanatçı, insanın doğanın dengesine verdiği tahribatın geri dönüşsüz bir noktaya doğru ilerlediğini hatırlatarak izleyiciyi ölümün yıkıcılığı ve yaşama gücünü yeniden elde etme arzusu arasındaki arafta, estetik ve politik önermeler arasında bir yolculuğa davet eder. Morova'nın hazır materyallerle ürettiği işleri daha önceki çalışmalarında olduğu gibi Doğu ve Batı arasında kurduğu estetik ve düşünsel diyalogun etrafında şekillenir. Morova'nın atölyesinde bulunan çeşitli nesnelerle hazırladığı bu yerleştirme, II. Abdülhamid'in tahta çıkışı sırasında Arz-ı Mukaddes'ten gönderilen kurutulmuş çiçek buketlerine referans vererek sanatçının günümüz makro politikalarına yönelik eleştirisine yeni bir boyut ekler.

Murat Morova's installation "Nature Morte" was exhibited in his solo show of the same name in 2014. With "Nature-Morte", Morova explores the complex relationship we have with nature and death in today's world through a multilayered narrative. The artist reminds us that humanity's damage to the balance of nature is heading toward an irreversible point, inviting the viewer on a journey that exists in a liminal space—between the destructiveness of death and the desire to reclaim the power of life—navigating both aesthetic and political propositions. As in his previous works, Morova's use of found materials is shaped by a conceptual and aesthetic dialogue between East and West. This installation, created with various objects found in the artist's studio, references the dried flower bouquets sent from the Holy Land during the enthronement of Sultan Abdulhamid II, adding a new dimension to Morova's critique of contemporary macro-political issues.

Sanatçının/Galerinin izniyle | Courtesy of the artist/gallery

İsimsiz
Untitled
2017

El Yapımı Kağıt Üzerine Sulu Boya, Triptik
Watercolour on handmade paper, Triptych
110 x 237 cm

Murat Morova, İslam estetiği kavramının heterodoks (ana akım dışında kalan) eleştirel ve söylemini güçlendirecek yanıyla ilgilenir. Gelenek, bellek ve süreklilik ekseninde tasavvuf düşüncesini temel alan, Mevlevi ve Bektaşî damardan beslenir. Klasik estetik dille muhalif söylem ve sanatsal ifadeyi yaklaştırır. Genellikle kaligrafik yazıyla bağlantı kuran insan figürleri dikkat çekicidir; burada ele aldığı “insan-ı kâmil” figürü, kaligrafik insan biçimi olarak görünür ve çeşitli hikâyeleri anlatır. Temelde insanın var oluşunu, olgunlaşma sürecini ve ölümle devam eden döngüsellliği yansıtarak “ermiş” mertebesine ulaşan kişiyi ele alır. Hayatta belli aşamalardan geçişini, karşılaştığı durumları ve süreç içinde evrilmesini yansıtır. “İsimsiz” adlı 2017 tarihli triptik eserinde, sanatçı bu hikâyelerini çeşitli sembolleri kullanarak üçlü bir kurguyla el yapımı kağıtlar üzerine resmetmiştir.

Murat Morova is interested in the heterodox (non-mainstream) and critical dimensions of the concept of Islamic aesthetics, particularly those that can strengthen its discursive potential. Grounded in Sufi thought along the axes of tradition, memory, and continuity, his work draws inspiration from Mevlevi and Bektashi spiritual lineages. He brings together classical aesthetic language with a dissident discourse and artistic expression. His works often feature striking human figures in connection with calligraphic script; the “insan-ı kâmil” (the perfected or enlightened human) figure appears as a calligraphic human form, conveying various narratives. At its core, his art reflects on human existence, the process of maturation, and the cyclical nature of life continuing through death, portraying the individual who has attained the rank of the “enlightened one.” It depicts transitions through different stages of life, the situations encountered, and the evolution experienced through these processes. In his 2017 triptych titled “Untitled”, the artist presents these stories using various symbols in a tripartite structure painted on handmade paper.

Sanatçının/Galerinin izniyle | Courtesy of the artist/gallery

BİYOĞRAFİ / BIOGRAPHY

Murat Morova (1954), 1977 yılında Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi’ni bitirdi. İlk sergilerini 1987-1988 yıllarında açan sanatçının işleri, 1989’da 2. İstanbul Bienali kapsamında ve 2001 yılında Beral Madra küratörlüğünde Venedik Bienali Türkiye Pavyonu’nda sergilendi. Morova aynı yıl, Bonn Sanat Müzesi’nde açılan “Şehrin İşaretleri” sergisine kendi suretini Yerebatan Sarayı surları üzerinde gezdirdiği fotoğraflarla katıldı. 2004’te Galeri Nev İstanbul’da sergilenen desenleri “Ah Min’el Aşk-ı Memnu” başlıklı bir sınırlı bir serigrafi dizisi olarak derlendi. Sanatçının kişisel sergilerinin yer aldığı kurumlar arasında Urart Sanat Galerisi (İstanbul), Galeri Nev (İstanbul ve Ankara), Galeri Siyah Beyaz (Ankara), katıldığı grup sergileri ve bienaller arasında C.A.M Galeri (İstanbul), Pera Müzesi (İstanbul), Espace Culturel Louis Vuitton (Paris), Depo (İstanbul), Martin-Gropius-Bau (Berlin), Kunstraum Palais Porcia (Viyana), The Macedonian Museum of Contemporary Art (Makedonya), 2. Buenos Aires Bienali, Borusan Sanat Galerisi (İstanbul), Mekan 68 (Viyana), Müze Evliyagil (Ankara) yer alıyor. Sanatçının eserleri British Museum (Londra), Huda-Samia Farouki Collection (New York), Baksı Müzesi (Bayburt) ve Westdeutsche Landesbank (Almanya) gibi kurumsal koleksiyonlarda yer alıyor.

Murat Morova (1954) graduated from Marmara University Faculty of Fine Arts in 1977. His first exhibition was held in 1987–1988, and in 1989, his works were displayed at the 2nd Istanbul Biennial. In 2001, his works were exhibited at the Venice Biennial, Pavilion of Turkey, curated by Beral Madra. That same year, Morova participated in the Signs of the City exhibition at the Bonn Art Museum, showcasing photographic works in which he superimposed his own image onto the waters of the Yerebatan (Basilica) Cistern in Istanbul. In 2004, Morova’s drawings, exhibited at Galeri Nev İstanbul, were compiled into a limited series of serigraphs titled “Ah Min’el Aşk-ı Memnu”. He has held solo exhibitions at institutions such as Urart Gallery (Istanbul), Galeri Nev İstanbul, Galeri Nev (Ankara), and Galeri Siyah Beyaz (Ankara). His works have also been featured in group exhibitions and biennials at venues including C.A.M Gallery (Istanbul), Pera Museum (Istanbul), Espace Culturel Louis Vuitton (Paris), Depo (Istanbul), Martin-Gropius-Bau (Berlin), Kunstraum Palais Porcia (Vienna), the Macedonian Museum of Contemporary Art (Thessaloniki), the 2nd Buenos Aires Biennial, Borusan Art Gallery (Istanbul), Venue 68 (Vienna), and the Evliyagil Museum (Ankara). Morova’s works are part of notable institutional collections such as the British Museum (London), the Huda-Samia Farouki Collection (New York), the Baksı Museum (Bayburt), and Westdeutsche Landesbank (Germany).

Çiçek ve Kök 29 (İstanbul)

Flower and Root 29 (İstanbul), 2023

Asitsiz kâğıt üzerine taze çiçekler
Fresh flowers rubbed on acid free paper
29,7 x 21 cm

Çiçek ve Kök 129 (Letonya)

Flower and Root 129 (Latvia), 2023

Asitsiz kâğıt üzerine renkli kalem ve taze çiçekler
Flower and coloured pencil on acid free paper
29,7 x 21 cm

Çiçek ve Kök 63 (İstanbul)

Flower and Root 63 (İstanbul), 2023

Asitsiz kâğıt üzerine taze çiçekler
Fresh flowers rubbed on acid free paper
29,7 x 21 cm

Çiçek ve Kök 14 (İstanbul)

Flower and Root 14 (İstanbul), 2023

Asitsiz kâğıt üzerine taze çiçekler
Fresh flowers rubbed on acid free paper
29,7 x 21 cm

Çiçek ve Kök 24 (İstanbul)

Flower and Root 24 (İstanbul), 2023

Asitsiz kâğıt üzerine taze çiçekler
Fresh flowers rubbed on acid free paper
29,7 x 21 cm

Çiçek ve Kök 124 (Letonya)

Flower and Root 124 (Latvia), 2023

Asitsiz kâğıt üzerine renkli kalem ve taze çiçekler
Flower and coloured pencil on acid free paper
29,7 x 21 cm

Çiçek ve Kök 43 (İstanbul)

Flower and Root 43 (İstanbul), 2023

Asitsiz kâğıt üzerine taze çiçekler
Fresh flowers rubbed on acid free paper
29,7 x 21 cm

Çiçek ve Kök 90 (Amsterdam)

Flower and Root 90 (Amsterdam), 2023

Asitsiz kâğıt üzerine taze çiçek
Fresh Flower rubbed on acid free paper
29,7 x 21 cm

Çiçek ve Kök 140 (İstanbul)

Flower and Root 140 (İstanbul), 2024

Asitsiz kâğıt üzerine renkli kalem ve taze çiçekler
Flower and coloured pencil on acid free paper
29,7 x 21 cm

Çiçek ve Kök 28 (İstanbul)

Flower and Root 28 (İstanbul), 2023

Asitsiz kâğıt üzerine taze çiçekler
Fresh flowers rubbed on acid free paper
29,7 x 21 cm

Çiçek ve Kök 121 (Letonya)

Flower and Root 121 (Latvia), 2023

Asitsiz kâğıt üzerine renkli kalem ve taze çiçekler
Flower and coloured pencil on acid free paper
29,7 x 21 cm

Çiçek ve Kök 34 (İstanbul)

Flower and Root 34 (İstanbul), 2023

Asitsiz kâğıt üzerine taze çiçekler
Fresh flowers rubbed on acid free paper
29,7 x 21 cm

Çiçek ve Kök 5 (İstanbul)

Flower and Root 5 (İstanbul), 2023

Asitsiz kâğıt üzerine taze çiçekler
Fresh flowers rubbed on acid free paper
29,7 x 21 cm

Çiçek ve Kök 47 (İstanbul)

Flower and Root 47 (İstanbul), 2023

Asitsiz kâğıt üzerine taze çiçekler
Fresh flowers rubbed on acid free paper
29,7 x 21 cm

Çiçek ve Kök 148 (İstanbul)

Flower and Root 148 (İstanbul), 2024

Asitsiz kâğıt üzerine renkli kalem ve taze çiçekler
Flower and coloured pencil on acid free paper
29,7 x 21 cm

Çiçek ve Kök 52 (İstanbul)

Flower and Root 52 (İstanbul), 2023

Asitsiz kâğıt üzerine taze çiçekler
Fresh flowers rubbed on acid free paper
29,7 x 21 cm

Çiçek ve Kök 42 (İstanbul)

Flower and Root 42 (İstanbul), 2023

Asitsiz kâğıt üzerine taze çiçekler
Fresh flowers rubbed on acid free paper
29,7 x 21 cm

Çiçek ve Kök 21 (İstanbul)

Flower and Root 21 (İstanbul), 2023

Asitsiz kâğıt üzerine taze çiçekler
Fresh flowers rubbed on acid free paper
29,7 x 21 cm

Çiçek ve Kök 41 (İstanbul)

Flower and Root 41 (İstanbul), 2023

Asitsiz kâğıt üzerine taze çiçekler
Fresh flowers rubbed on acid free paper
29,7 x 21 cm

Çiçek ve Kök 26 (İstanbul)

Flower and Root 24 (İstanbul), 2023

Asitsiz kâğıt üzerine taze çiçekler
Fresh flowers rubbed on acid free paper
29,7 x 21 cm

Çiçek ve Kök 12 (İstanbul)

Flower and Root 12 (İstanbul), 2023

Asitsiz kâğıt üzerine taze çiçekler
Fresh flowers rubbed on acid free paper
29,7 x 21 cm

Çiçek ve Kök 11 (İstanbul)
Flower and Root 11 (İstanbul), 2023
Asitsiz kâğıt üzerine taze çiçekler
Fresh flowers rubbed on acid free paper
29,7 x 21 cm

Çiçek ve Kök 57 (İstanbul)
Flower and Root 57 (İstanbul), 2023
Asitsiz kâğıt üzerine taze çiçekler
Fresh flowers rubbed on acid free paper
29,7 x 21 cm

Çiçek ve Kök 48 (İstanbul)
Flower and Root 48 (İstanbul), 2023
Asitsiz kâğıt üzerine taze çiçekler
Fresh flowers rubbed on acid free paper
29,7 x 21 cm

Çiçek ve Kök 55 (İstanbul)
Flower and Root 55 (İstanbul), 2023
Asitsiz kâğıt üzerine taze çiçekler
Fresh flowers rubbed on acid free paper
29,7 x 21 cm

Çiçek ve Kök 19 (İstanbul)
Flower and Root 19 (İstanbul), 2023
Asitsiz kâğıt üzerine taze çiçekler
Fresh flowers rubbed on acid free paper
29,7 x 21 cm

Çiçek ve Kök 116 (Letonya)
Flower and Root 116 (Latvia), 2023
Asitsiz kâğıt üzerine renkli kalem ve taze çiçekler
Flower and coloured pencil on acid free paper
29,7 x 21 cm

Çiçek ve Kök 7 (İstanbul)
Flower and Root 7 (İstanbul), 2023
Asitsiz kâğıt üzerine taze çiçekler
Fresh flowers rubbed on acid free paper
29,7 x 21 cm

Çiçek ve Kök 101 (Letonya)
Flower and Root 101 (Latvia), 2023
Asitsiz kâğıt üzerine renkli kalem ve taze çiçekler
Flower and coloured pencil on acid free paper
29,7 x 21 cm

Çiçek ve Kök 88 (Amsterdam)
Flower and Root 88 (Amsterdam), 2023
Asitsiz kâğıt üzerine taze çiçek
Fresh Flower on acid free paper
29,7 x 21 cm

Çiçek ve Kök 128 (Letonya)
Flower and Root 128 (Latvia), 2023
Asitsiz kâğıt üzerine renkli kalem ve taze çiçekler
Flower and coloured pencil on acid free paper
29,7 x 21 cm

Çiçek ve Kök 23 (İstanbul)
Flower and Root 23 (İstanbul), 2023
Asitsiz kâğıt üzerine taze çiçekler
Fresh flowers rubbed on acid free paper
29,7 x 21 cm

Çiçek ve Kök 74 (İstanbul)
Flower and Root 74 (İstanbul), 2023
Asitsiz kâğıt üzerine taze çiçekler
Fresh flowers rubbed on acid free paper
29,7 x 21 cm

Çiçek ve Kök 82 (Amsterdam)
Flower and Root 82 (Amsterdam), 2023
Asitsiz kâğıt üzerine taze çiçek
Fresh Flower rubbed on acid free paper
29,7 x 21 cm

Çiçek ve Kök 130 (Letonya)
Flower and Root 130 (Latvia), 2023
Asitsiz kâğıt üzerine renkli kalem ve taze çiçekler
Flower and coloured pencil on acid free paper
29,7 x 21 cm

Çiçek ve Kök 126 (Letonya)
Flower and Root 126 (Latvia), 2023
Asitsiz kâğıt üzerine renkli kalem ve taze çiçekler
Flower and coloured pencil on acid free paper
29,7 x 21 cm

Çiçek ve Kök 18 (İstanbul)
Flower and Root 18 (İstanbul), 2023
Asitsiz kâğıt üzerine taze çiçekler
Fresh flowers rubbed on acid free paper
29,7 x 21 cm

Çiçek ve Kök 78 (Amsterdam)
Flower and Root 78 (Amsterdam), 2023
Asitsiz kâğıt üzerine taze çiçekler
Fresh flowers rubbed on acid free paper
29,7 x 21 cm

Çiçek ve Kök 96 (Amsterdam)
Flower and Root 96 (Amsterdam), 2023
Asitsiz kâğıt üzerine renkli kalem ve taze çiçekler
Flower and coloured pencil on acid free paper
29,7 x 21 cm

Çiçek ve Kök 117 (Letonya)
Flower and Root 117 (Latvia), 2023
Asitsiz kâğıt üzerine renkli kalem ve taze çiçekler
Flower and coloured pencil on acid free paper
29,7 x 21 cm

Çiçek ve Kök 46 (İstanbul)
Flower and Root 46 (İstanbul), 2023
Asitsiz kâğıt üzerine taze çiçekler
Fresh flowers rubbed on acid free paper
29,7 x 21 cm

Çiçek ve Kök 33 (İstanbul)
Flower and Root 33 (İstanbul), 2023
Asitsiz kâğıt üzerine taze çiçekler
Fresh flowers rubbed on acid free paper
29,7 x 21 cm

Murat Yıldız, sanat üretiminde ifade çeşitliliğinin sınırlarını zorlayan seriler kurgular. Bu eserlerin parçası olduğu Flowers & Roots serisi, Yıldız'ın Ağustos 2022'den Aralık 2023'e doğrudan çiçekleri tuvale sürterek yaptığı resimleri kapsayan ve beş mevsim boyunca takip ettiği resim serisi Flowers & Leaves'in bir uzantısıdır. Flowers & Roots, Yıldız'ın her gün bir çiçek resmettiği kâğıt işlerden oluşuyor. Yıldız, bu seride gittiği ülkelerin şehirlerinde topladığı yere düşmüş çiçeklerle, o çiçeklerin yapraklarını ve saplarını kâğıda ve tuvale sürterek, onların bıraktığı pigmentlerle çalışır. Zaman burada çok önemli bir rol oynar; çünkü çiçekler hızla kuruduğundan çalışma için kısa bir zaman aralığı vardır. Çiçekler nasıl ki soluyorsa eserler de belirli bir zaman içerisinde değişime uğramaktadır.

“Bir gün biri geldi ve bir günebakan bıraktı masamın üzerine; içimdeki boşluğu gün yüzüne çıkardı. Ölümsüzleştirmek istedim onu, hep görmek. Doğal kuvvetlerin o engin etkisine naif bir başkaldırı... Çiçeğin kendi yaprakları ve köküyle kendisinin resmini yaptım. Aslında onu tuval bezi üzerine aktarıp ölümsüzleştirmeye çalışırken, fiziksel olarak yok etmiş oldum. Yalnızca biraz var olduğu zamanı uzatmaktı amacım. Koruyucu kullanıp onu bir karenin içine hapsedmek de istemedim; kendi zamanı içerisinde, kendi istediği şekilde yaşasın istedim. Zamanla solmaya başladı. Bir gün, günebakandan kalan belki sadece bir hayalet olacak; bir silüet ya da boşluk. Bilmiyorum. Doğal döngülerle yaptığım işbirliği sayesinde günebakan fiziksel olarak halen varlığını sürdürüyor; her geçen gün renk değiştiriyor, yaşıyor.”

Murat Yıldız creates series that push the boundaries of diversity of expression in his art production. The Flowers & Roots series, of which these works are a part, is an extension of Yıldız's painting series Flowers & Leaves, which includes paintings made by rubbing flowers directly onto canvas from August 2022 to December 2023 and which he followed for five seasons. Flowers & Roots consists of paper works in which Yıldız paints a flower every day. In these series, Yıldız works with fallen flowers that he collects in the cities of the countries he visits, rubbing the leaves and stems of those flowers onto paper and canvas, and using the pigments they leave behind. Time plays a very important role here; because since flowers dry quickly, there is a short time frame for work. Just as flowers fade, the works also change over time.

“One day someone came and left a sunflower on my table; it brought the emptiness inside me to light. I wanted to immortalize it, to see it all the time. A naive rebellion against the vast effect of natural forces... I painted the flower itself with its own leaves and roots. In fact, while trying to immortalize it by transferring it to canvas, I physically destroyed it. My aim was only to extend the time it existed a little. I didn't want to use a protector and imprison it in a frame; I wanted it to live in its own time, in its own way. Over time, it started to fade. One day, maybe all that's left of the sunflower will be a ghost: a silhouette or an emptiness. I don't know. Thanks to my collaboration with natural cycles, the sunflower still physically exists; it changes color and lives every day.”

Murat Yıldız (1984, İstanbul) lisans öğrenimini İstanbul Yıldız Teknik Üniversitesi Bileşik Sanatlar bölümünde, yüksek lisans öğrenimini Hollanda'da St. Joost School of Art & Design Güzel Sanatlar bölümünde tamamladı. Yıldız, insanların ve nesnelerin birbirlerini bilinçli ve bilinçsiz yollarla nasıl şekillendirdikleri üzerine örgütlediği sanat deneylerini üretiminin merkezine alan bir sanatçı. Dream News gazetesinin kurucusu ve HAH Kolektif'in parçasıdır. Finlandiya ve Hollanda'da sanatçı araştırma programlarına katıldı; Lähde!, Artist in Community program KulttuuriKauppila, Finlandiya, 2016 ve 2019, Het Vijfde Seizoen, Den Dolder Hollanda, 2019, Platform Living Room Artist Residency Rotterdam, Hollanda, 2023. Hollanda ve Türkiye'de grup sergilerinde eserlerini paylaştı. İlk solo sergisi Su Bir Zımpara, Sen Benim Gözüm (2022), son solo sergisi Flowers and Leaves (2024) Öktem Aykut'ta sergilendi. Flowers & Leaves serisi Liste Art Fair Basel'de solo sunum olarak 2023'te sergilendi. Yıldız, İstanbul'da yaşıyor ve çalışmalarını sürdürüyor.

Murat Yıldız (1984, İstanbul) studied Combined Arts at Yıldız Technical University and completed his master's degree in Fine Arts at St. Joost School of Art & Design in the Netherlands. Yıldız's artistic experimentation revolves around how people and objects shape one another, both consciously and unconsciously. He founded Dream News which is a publication that seeks to shape the time we live in, and gives the news of the future of today's dreams, through research, interviews, and workshops. He is part of HAH Kolektif, an Istanbul based artist collective. He participated in artist research programs in 2016 and 2019 at Lähde!, Artist in Community program, KulttuuriKauppila in Finland and Het Vijfde Seizoen, Den Dolder in Holland in 2019, Platform Living Room Artist Residency in Rotterdam, Netherlands in 2023. He also exhibited his works in group exhibitions in the Netherlands and Turkey. His first solo show Water is Sandpaper, You are My Eye (2022) and last solo show Flowers and Leaves (2024) took place at Öktem Aykut. His latest series Flower and Leaves was exhibited as a solo presentation at Liste Art Fair Basel. Yıldız lives and works in Istanbul.

Nancy Atakan

Hope
Umut
2024

Dantel ve iğne ile işleme
Lace, needlework
86 x 36 cm

Luck
Şans
2024

Antique needlework, lace
Antika ve dantel ile işleme
95 x 40 cm

Umut ve Şans birlikte gider. Günümüzün güvencesiz dünyasında hayatta kalmak büyük ölçüde şansa bağlıdır, ancak bu sürekli değişen ve öngörülemeyen dünyada aynı zamanda pes etmeyi reddetmeye ve dünyaya umutla bakmaya da bağlıdır. Atakan bu eserleri çerçeveletti ama bazı kusurlarını da öylece bıraktı. Ne kadar uğraşırsak uğraşalım, ne umut ne de şans kontrol edilebilir veya mükemmelleştirilebilir. Onlar her zaman kavrayışımızın hemen dışında kalır.

Hope and Luck go together. Survival in today's precarious world, depends a great deal on luck, but also on refusing to give up and continuing to hope regardless of having to face seemingly impossible obstacles while dealing with this unpredictable continually changing world. Atakan framed these works, but included small imperfections. No matter how much we try, neither hope nor luck can be controlled nor perfected. They always remain just outside our grasp.

Sanatçının izniyle | Courtesy of the artist

Nancy Atakan

Bitkiler Sonsuza Dek

Plants forever

2025

Keçe, kağıt, ip, dantel ve iğne ile işleme

Felt, paper, rope, lace, needlework

85 x 100 cm

Atakan, Bitkiler Sonsuza Dek için Luce Irigaray ve Michael Marder'ın 2016 tarihli "Through Vegetal Being: Two Philosophical Perspectives" kitabından ilham aldı. Bitkilerin sessiz dilini dinleyerek mevcut çevre felaketinden nasıl kurtulacağımızı öğrenebileceğimize inanıyor.

Plants Forever took inspiration from Luce Irigaray and Michael Marder's 2016 book, "Through Vegetal Being: Two Philosophical Perspectives". Atakan believes we can learn how to survive the present environmental disaster by listening to the silent language of plants.

Sanatçının izniyle | Courtesy of the artist

BİYOGRAFİ / BIOGRAPHY

Amerika doğumlu Nancy Atakan, 1970'lerden bu yana sanatçı, öğretmen ve sanat tarihçisi olarak İstanbul sanat ortamında aktif bir figür. Sanatçının araştırmaya ve diyalog bazen de iş birliği dayalı çalışmaları, ekolojiye, kadınlığa, kimliğe, cinsiyet politikalarına, belleğe, küreselleşmeye, soylulaştırmaya ve söz ve imge arasındaki ilişkili konularla ilgilenir. Hafiflik ve mizah dokunuşlarıyla güncel olayları gözlemliyor, Türkiye'nin tarihine ve kültürüne göndermeler yapıyor. Kavrama önem veren sanatçı neon, nakış, dijital baskı, fotoğraf dan video ya kadar çeşitli teknik ve malzeme kullanır. Eserleri Türk müze ve kurumlarında sergilendi: Arkas Müzesi, İzmir; SALT Beyoğlu, İstanbul; Elgiz Müzesi, İstanbul; OMM (Odunpazar Modern Müzesi), Eskişehir; Cer Modern, Ankara; İstanbul Modern Müzesi, İstanbul. Yurtdışındaki sergilerinden bazıları: Gazelli Sanat Evi, Bakü, Azerbaycan; Künstlerhaus Palais Thurn & Taxis, Bregenz; Pi Artworks, Londra; Akademie der Kunst, Berlin; Riksidrottsmuseet, Stockholm; ISCP - Uluslararası Stüdyo ve Küratöryel Program New York; İskandinav Sanat Derneği, NFK, Stockholm; Vasteras Sanat Müzesi, Vasteras. 2007 yılında 5533 adında sanatçı girişiminin kurucularından biri oldu. Pi Artworks İstanbul/Londra onun çalışmalarını temsil ediyor.

The American born Nancy Atakan has been an active figure in the Istanbul arts scene since the 1970s as an artist, teacher and art historian. The artist's research based often collaborative work incorporates references to ecology, femininity, identity, gender politics, memory, globalization, gentrification, and the relationship between image and word. With touches of lightness and humor, she observes current events and references the history and culture of Turkey. Emphasizing concept, she uses a broad range of techniques and materials encompassing textiles, needlework, digital printing, photography, neon, and video. Her work has been shown at such Turkish museums and institutions as: Imalathane, Bursa; The Arkas Museum, İzmir; SALT Beyoğlu, İstanbul; Elgiz Museum, İstanbul; OMM (Odunpazar Modern Museum, Eskişehir); Cer Modern, Ankara; İstanbul Modern Museum. Some of her exhibitions abroad are: Gazelli Art House, Baku, Azerbaijan; Künstlerhaus Palais Thurn & Taxis, Bregenz; Pi Artwork, London; Akademie der Kunst, Berlin; Riksidrottsmuseet, Stockholm; ISCP - International Studio & Curatorial Program, New York; Nordic Art Association, NFK, Stockholm; Vasteras Art Museum, Vasteras, Sweden. In 2007 she co-founded the artist initiative 5533. Pi Artworks İstanbul/London represents her work.

Natural History 2013

Hahnemühle Kağıt Üzerine Arşivsel Pigment Baskı
Archival Ink Print on Hahnemühle Paper
160 x 120 cm
Ed. 3/5

Nazif Topçuoğlu, erkek egemen tarih anlatılarını sorgulayan ve yeniden kurgulayan bir sanatçıdır. Genç kız modellerle çalışarak onları güçlü, entelektüel ve birlik içinde gösterir. Dini sahneler ve sanat tarihi referanslarını (Caravaggio, Rembrandt, Bacon) bugünün sembollerıyla birleştirir. İlk bakışta provokatif görünen eserleri, kadınların toplumdaki yeri ve Türkiye'nin muhafazakârlaşması üzerine derin sosyal ve politik mesajlar içerir. Genellikle evinde, gönüllü amatör modellerle çalışır. Edebiyat, özellikle Marcel Proust, eserlerinde önemli bir yer tutar. Eğitimin önemi üzerine yoğunlaşan Natural History adlı eser, kız çocuklarının büyüme ve öğrenme sürecinde yaşadığı belirleyici, kimi zaman korkutucu ve gergin evrelere odaklanır. Eserlerde geçen okul ortamı; doldurulmuş hayvanlar, ölü doğa ve geçicilik temalarıyla öne çıkar. Genç bir öğrencinin fen bilimleri alanında öğretmeniyle birlikte yaptığı araştırma, onun rasyonel düşünceye ve bilgiye olan merakını temsil eder. Bu bağlamda kız çocuğu, ölüm kavramını bilimsel yollarla anlamlandırmaya, doğayı ve yaşamın geçiciliğini sorgulamaya çalışır.

Nazif Topçuoğlu is an artist who questions and reconstructs male-dominated historical narratives. Through his work with young female models, he portrays them as strong, intellectual, and united. He blends religious iconography and references from art history (such as Caravaggio, Rembrandt, and Bacon) with contemporary symbols. While his works may initially appear provocative, they carry profound social and political messages about the role of women in society and the increasing conservatism in Turkey. He usually works at home with volunteer amateur models. Literature, especially the works of Marcel Proust, holds an important place in his art. Focusing on the importance of education, the work titled Natural History delves into the defining, and at times frightening and tense, stages that girls go through in the process of growing up and learning. Set in a school environment, the piece emphasizes themes of death, still life, and impermanence through taxidermied animals. A young schoolgirl conducting scientific research with her teacher symbolizes her curiosity for rational thought and knowledge. In this context, the girl tries to make sense of the concept of death through science, questioning nature and the transience of life.

Sanatçının/Galerinin izniyle | Courtesy of the artist/gallery

BİYOGRAFİ / BIOGRAPHY

Nazif Topçuoğlu (1953, Ankara), Ortadoğu Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi'nden mezun olduktan sonra Chicago Institute of Design'da yüksek lisansını 1981'de tamamladı. Türkiye'ye döndükten sonra serbest fotoğrafçı olarak çalışmaya başladı. 1998-99 yılları arasında Pamukbank Fotoğraf Galerisi'nde danışmanlık yaptı. Boğaziçi Üniversitesi, Bilgi Üniversitesi ve Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi'nde dersler verdi. Geniş Açı, Sanat Dünyamız gibi çeşitli yayınlara fotoğrafçılık tarihi ve eleştirisi üzerine yazılar yazdı. Kişisel ve grup sergilerinin arasında Leica Gallery (İstanbul, 2017), Galeri Nev İstanbul (İstanbul, 2013), 2010, 2006, 2001, 1990), Saatchi Gallery (Londra, 2011), Flatland Gallery (Amsterdam, 2009), Apollonia – Echanges Artistiques Européens (Strazburg, 2009) ve 50. Venedik Bienali Türkiye Pavyonu (Venedik, 2003) bulunuyor. Fotoğrafları Boghossian Foundation (Belçika), Salsali Private Museum (Dubai), JPMorgan Chase (ABD), Fotocollectie Hoboken Erasmus University (Rotterdam), Reflex Miniature Museum of Contemporary Art (Amsterdam) gibi çeşitli uluslararası koleksiyonlarda bulunuyor.

Nazif Topçuoğlu (1953, Ankara) completed his Master's degree in Chicago Institute of Design in 1981 after graduating from Middle Eastern Technical University, Faculty of Architecture. He began working as a freelance photographer after his return to Turkey. Between 1998 and 1999, he worked as a consultant at Pamukbank Photo Gallery. He gave lectures at Boğaziçi University, Bilgi University and Mimar Sinan Fine Arts University. He wrote articles on the history and criticism of photography for various periodicals such as Geniş Açı and Sanat Dünyamız. His solo and group shows include Leica Gallery (Istanbul, 2017), Galeri Nev İstanbul (Istanbul, 2013, 2010, 2006, 2001, 1990), Saatchi Gallery (London, 2011), Flatland Gallery (Amsterdam, 2009), Apollonia – Echanges Artistiques Européens (Strasbourg, 2009) and Venice Biennale Turkish Pavillion (Venice, 2003). His photographs are included in international collections such as Boghossian Foundation (Belgium), Salsali Private Museum (Dubai), JPMorgan Chase (USA), Fotocollectie Hoboken Erasmus University (Rotterdam), Reflex Miniature Museum of Contemporary Art (Amsterdam).

Dinle Serisi, “Ağacı Dinle”
Listen Series, “Listen to the Tree”
2017

Metal Heykel
Metal Sculpture
Değişken Boyutlar
Variable Dimensions

Ağacı Dinle adlı heykel, Nermin Er’in 2017 yılında Kapadokya’da gerçekleşen Cappadox Festivali için tasarladığı, doğa seslerini dinlemeye yönelik üç parçalı Dinle yerleştirmesinden biridir. Doğadaki sesleri – kayaları, çalıları, suyu, yeri ve göğü – dinlemeye davet eden bu heykeller, sesin evrende kaybolmadığı bilgisiyle yola çıkarak tasarlanmıştır. Sessizliğin sesine kulak vermeye çağıran bu yapılar, ses toplamak amacıyla büyük konik formlar ve dolambaçlı borular içerir. Bu yönleriyle bilime ve insanlığa olan inancın henüz taze olduğu dönemlerin icatlarını ve ilkel radarları anımsatırken, aynı zamanda günümüzün teknolojiyle kurduğu ilişkiye de gönderme yapar. Tuhaf ve özgün formlarıyla bu heykeller, izleyicinin katılımı ve deneyimiyle anlam kazanır. Sessiz ve meditatif bir atmosferde, diğer sesleri susturarak odaklanma imkânı sunar. Kullanılan malzeme ise, sanatçının pratiğinde önemli bir yeri olan ince ve hafif kâğıdı hatırlatarak, malzemenin taşıdığı anlamı da vurgular.

Listen to the Tree is part of Listen, a three-piece installation by Nermin Er, originally produced for the 2017 Cappadox Festival in Cappadocia. Designed to listen to the sounds of nature — rocks, bushes, water, earth, and sky — the sculptures are based on the idea that sound never disappears from the universe. These structures, which invite listeners to hear the sound of silence, feature large conical forms and winding tubes that recall early inventions and primitive radars from a time of fresh belief in science and humanity, while also referencing our current relationship with technology. With their peculiar and distinctive forms, these sculptures gain meaning through the viewer’s participation and experience. In a quiet, meditative atmosphere, they offer an opportunity for focus by silencing other sounds. The material used evokes the delicate and lightweight paper that holds a significant place in the artist’s practice, emphasizing the meaning carried by the medium itself.

Sanatçının/Galerinin izniyle | Courtesy of the artist/gallery

BİYOGRAFİ / BIOGRAPHY

Nermin Er (1972, İstanbul), 1995 yılında Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Heykel Bölümü’nden mezun oldu. Animasyon alanındaki profesyonel çalışma hayatının yanı sıra 2004’ten itibaren Galeri Nev İstanbul’da düzenli olarak kişisel sergiler açan sanatçının “Tek Göz Oda” adlı çalışması, Kahve Dünyası’nın 2017’de hayata geçirdiği Yanköşe platformunun açılışında sergilendi. Ocak – Nisan 2024 tarihleri arasında üretiminin son 10 yılından eserler içeren kapsamlı sergisi “Sıradaki Şarkı”, Nilüfer Belediyesi Meteor / Balat Kültürevi’nde izleyiciyle buluştu. Ayrıca 2024 yazında Leros Adası, Yunanistan’da Perasma organizasyonu ile gerçekleşen “All Things Become Islands Before My Senses” adlı karma sergide yer aldı. Nermin Er’in karma sergilere katıldığı kurum ve mekânlar arasında Cappadox (Nevşehir, 2017 & 2024), Dou Print Studio / Litho Days Ankara (2023), Galeri Nev İstanbul, İmalat-hane (Bursa, 2022), Atatürk Kültür Merkezi (İstanbul, 2021), Yapı Kredi Kültür Sanat Merkezi (İstanbul, 2021), Baksı Müzesi (Bayburt, 2021), Riverrun İstanbul (İstanbul, 2019), Open Space (Berlin, 2020), Müze Evliyagil (2018), Galerist (İstanbul, 2017 & 2024), İstanbul Modern (2013), Helene Nyborg Contemporary (Kopenhag, 2006), Siemens Sanat Galerisi (İstanbul, 2005), Pera Müzesi (2005), Aksanat (İstanbul, 2004), :mentalKLINIK Atölye (İstanbul, 2002) bulunuyor. 2020 yılında NGBK / Depo Berlin Misafir sanatçı Programı’ndan davet alarak ZKU Berlin’de 6 ay geçiren sanatçının eserleri Mudo Koleksiyonu, Polimeks, Evliyagil Müzesi, Ömer Koç Koleksiyonu, Baksı Müzesi gibi birçok kurumsal koleksiyonda yer alıyor.

Nermin Er (1972, İstanbul), graduated from Mimar Sinan Fine Arts University, Department of Sculpture in 1995. In addition to her professional career in animation, the artist started exhibiting regularly at Galeri Nev İstanbul since 2004. Her solo shows include her project “A Boxy Room” for Yanköşe Platform, which was brought to life by Kahve Dünyası in 2017. From January to April 2024, her comprehensive exhibition “The Next Song,” featuring works from the last 10 years, was showcased at Nilüfer Municipality Meteor / Balat Cultural Center. She also participated in the group exhibition “All Things Become Islands Before My Senses” held on Leros Island, Greece in the summer of 2024, organized by Perasma. Nermin Er has taken part in numerous group exhibitions at institutions and venues such as Cappadox (Nevşehir, 2017 & 2024), Dou Print Studio / Litho Days (Ankara, 2023), Galeri Nev İstanbul, İmalat-hane (Bursa, 2022), Atatürk Culture Center (İstanbul, 2021), Yapı Kredi Culture and Arts Center (İstanbul, 2021), Baksı Museum (Bayburt, 2021), Riverrun İstanbul (İstanbul, 2019), Open Space (Berlin, 2020), Müze Evliyagil (2018), Galerist (İstanbul, 2017 & 2024), İstanbul Modern (2013), Helene Nyborg Contemporary (Copenhagen, 2006), Siemens Art Gallery (İstanbul, 2005), Pera Museum (2005), Aksanat (İstanbul, 2004), and : mentalKLINIK Studio (İstanbul, 2002). In 2020, she was invited by the NGBK / Depo Berlin Residency Program and spent 6 months at ZKU Berlin. Her works are included in many institutional collections, including Mudo Collection, Polimeks, Evliyagil Museum, Ömer Koç Collection, and Baksı Museum.

Resumption
Yeni Bir Başlangıç
2022

Full HD Video - Renkli - Sessiz
Full HD Video - Color - Silent
09'18"

Gelecek, geçmiş vaatler tarafından ne kadar şekillendirildi? Bir toplumu ikna etmek ve yönetmek için verilen vaatler çoğu zaman kısa bir anın temsilinden öteye geçemez. Toplumsal hafızanın kaybı sonucunda geçmişin sorgulanmadığı bir gelecek ortaya çıkar. Sorun çözme sürecini üreten politik mekanizmanın vaatleri, toplum tarafından unutulan bir yapı oluşturur ve sonuç olarak benzer döngüler tekrarlanır. Sanatçı, Yeni Bir Başlangıç'ta bir vaadin erime sürecini buz blok harfleri kullanarak belgeliyor.

How much has the future been shaped by past promises? Promises made to persuade and manage a community often cannot go beyond the representation of a short moment. As a result of the loss of social memory, a future in which the past is not questioned emerges. The promises of the political machinery that produced the process for problem solving form a structure that is forgotten by society, and similar cycles are repeated as a result. In Resumption, the artist documents the melting process of a promise using ice block letters.

The Abandoned
Terkedilmişler
2022

Full HD Video - Color - Stereo
Full HD Video - Renkli - Stereo
06'46"
Müzik | Music: Tolga Balcı & Madeleine Dietrichstein

Terk Edilmişler isimli çalışması, terk edilmiş bir sera içerisinde farklı saksılar, bardaklar, metal kutular içinde kurumak üzere olan farklı bitki çeşitlerini gösterir. Yakın plan çekimlerde bu bitkilere küçük cam damlalıklarla su verilir.

The Abandoned, a work produced specifically for the exhibition, depicts many sorts of plants that are going to dry in various pots, glasses, and metal boxes in an abandoned greenhouse. These plants are watered using small glass droppers in close-up shots.

Sanatçının izniyle | Courtesy of the artist

BİYOĞRAFI / BIOGRAPHY

Özgür Demirci hafızayı merkeze alan, bireysel ve toplumsal olayların kurgusunu farklı üretim pratikleriyle sunar. Sanatçı, İstanbul Yıldız Teknik Üniversitesi Bileşik Sanatlar Bölümünden 2008’de mezun olduktan sonra yüksek lisansını 2010 yılında Göteborg, HDK-Valand Güzel Sanatlar Akademisi Fri Konst Bölümünde tamamladı. Doktorasını Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Sanat ve Tasarım Bölümünde tamamlayan sanatçı İzmir Ekonomi Üniversitesi Görsel İletişim ve Tasarım ve Sinema ve Dijital Medya programlarında dersler vermektedir. Çalışmalarını İzmir’de sürdüren sanatçı video odaklı güncel sanat oluşumu MONITOR’ün eş kurucularındandır. Sanatçının seçili sergileri arasında, 9. Sinop Bienali, Vaatler Antolojisi, Pilot Galeri, Susuz Yaz, Eldem Sanat Alanı, 1. Ajman Film Bienali, 19. Medya ve Sanat Bienali WRO, Tatsuno Uluslararası Film Festivali, 9. Atina Video ve Şiir Festivali, Projector Video Festivali, 17. Atina Dijital Sanat Festivali, Trumbauer Aile Koleksiyonu, Kasa Galeri, Survival Kit, Space Debris, İstanbul – Cultural Transit Foundation, Yekaterinburg, Rusya; 8. Makedox Film Festivali, Üsküp Makedonya, 36. İstanbul Film Festivali, En Masse: Books Orchestrated, The Center for Book Arts, New York, PAS, Galeri Miza, Tiran, Arnavutluk, Kassel Dokfest, Kasseler Kunstverein, Kassel, Almanya, İthaf Edilmiş, Öktem&Aykut Galeri, Stay With Me, Weserburg Müzesi, Bremen, Almanya, Migrating University of Mickiewicz, Adam Mickiewicz Müzesi, İstanbul, Check Point, Depo, İstanbul, Uçaklar, Trenler, Otomobiller ve Gemiler, SALT, İstanbul bulunmaktadır.

Özgür Demirci is an artist whose practice revolves around memory, exploring the construction of individual and collective narratives through a range of creative methodologies. His work often interrogates the intersection of personal experience and broader socio-political contexts. Demirci earned his BA from the Department of Combined Arts at Yıldız Technical University, Istanbul in 2008. He completed his MFA in Fine Arts at HDK-Valand Academy of Art and Design, University of Gothenburg in 2010, and later received his PhD in Art and Design from Dokuz Eylül University, İzmir. He currently teaches in the Visual Communication Design and Cinema and Digital Media programs at İzmir University of Economics. Based in Izmir, Demirci is also a co-founder of MONITOR, a video-focused contemporary art initiative. His work has been featured in numerous national and international exhibitions and festivals, including the 9th Sinop Biennial; Anthology of Promises at Pilot Gallery; Dry Summer at Eldem Art Space; the 1st Ajman Film Biennial; the 19th WRO Media Art Biennale; Tatsuno International Film Festival; the 9th Athens Video Poetry Festival; Projector Video Festival; the 17th Athens Digital Arts Festival; Trumbauer Family Collection; Survival Kit at Space Debris, Istanbul and Cultural Transit Foundation, Yekaterinburg, Russia; the 8th Makedox Film Festival, Skopje; the 36th Istanbul Film Festival; En Masse: Books Orchestrated at The Center for Book Arts, New York; PAS at Miza Gallery, Tirana; Kassel Dokfest at Kasseler Kunstverein, Germany; Dedicated at Öktem&Aykut Gallery; Stay With Me at Weserburg Museum, Bremen; Migrating University of Mickiewicz at the Adam Mickiewicz Museum, Istanbul; Check Point at DEPO, Istanbul; and Planes, Trains, Automobiles and Ships at SALT, Istanbul.

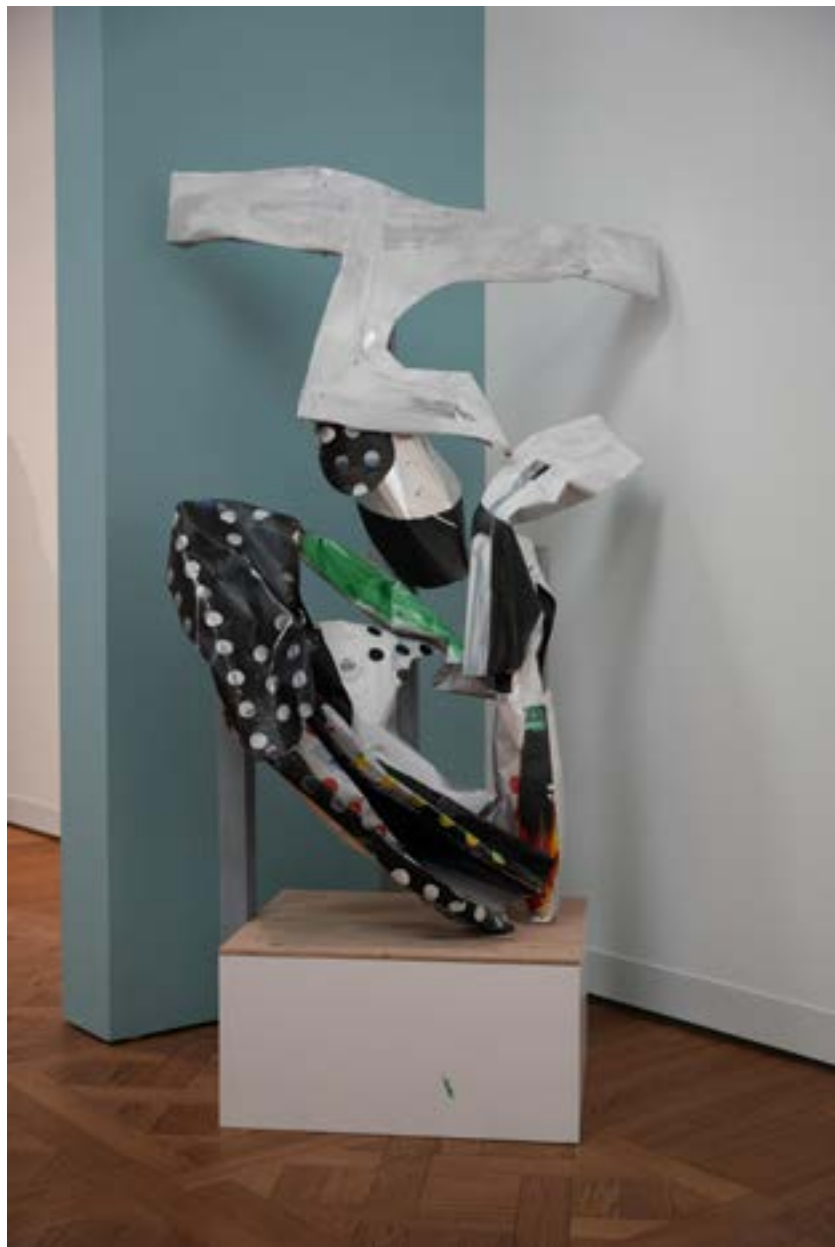
İsimsiz (Zot 2)
Untitled (Zot 2)
2025

Heykel, dönüştürülmüş litografik levhalar, tahta, akrilik boya
Sculpture, recycled lithographic plates, wood, acrylic paint
Değişken Boyutlar
Variable Dimensions

Zot, Hollandacada aptal veya çılgın anlamına gelir. Willem de Kooning, 1940'lerden kalma siyah beyaz resimlerinden birkaçında bu kelimeyi kullanmıştır; bu resimlerde, kelimeler, semboller ve biyomorfik formlar, bir dizi jestsel fırça darbesinden ortaya çıkmıştır. Hodgson, Tarih boyunca düşünce ve fikir dizilerini takip ederek - sanattan felsefeye, siyasetten antropolojiye - artık görünmez olan bir yapım dokusuyla çalışır ve çağdaş bir anda yankılanan şeyleri arar. Anlama duygusunu şu soruyu sorarak artırır: "Bu konuşmalara ne ekleyebilirim? Bu, sürekli hedeftir. Bir süre kalabilecek bir şey eklemek. Ve bu şekilde, vizyon sahibi ve önem kazanarak büyüyen bir söyleme ait olmak".

Zot is Dutch for fool or crazy. Willem de Kooning used the word in several of his black and white paintings from the 1940s, in which words, symbols, and biomorphic forms emerge from a field of gestural brushstrokes. By following threads of thoughts and ideas through history – from art to philosophy, politics to anthropology – Hodgson works with a now invisible fabric of making, searching for what resonates within a contemporary moment. He increases his sense of understanding by asking – "What can I add to these conversations? That is the perpetual goal. To add something that might stay for a while. And in that way, to belong to a progressive and expanding conversation".

"Sahnelenmiş" sergisi çerçevesinde sanatçı tarafından Arkas Sanat Alaçatı'nda yapılan bir performans ile üretilmiştir.
This work was produced as a live performance by the artist, at the Arkas Art Alaçatı, as a part of the "Staged" exhibition.

BİYOGRAFİ / BIOGRAPHY

Paul Hodgson, 1990'ların sonlarından bu yana, sanat tarihindeki yaratıcı anları yeniden canlandırarak, sabit bir sanat eserin oluşumuna yol açan süreçleri yapıbozuma uğratan eserler üretmek için fotoğrafçılık, dijital medya, boya ve heykel ile çalıştı. Paul Hodgson 1972'de doğdu ve Newcastle-upon-Tyne Üniversitesi ve Londra Kraliyet Sanat Koleji'nde eğitim gördü. 2010 yılında ABD, Princeton'daki İleri Araştırmalar Enstitüsü Direktör'ünün Misafiri olarak davet edildi. Eserleri çok sayıda kişisel ve grup sergisinde yer aldı: 'How to Generate an Object', Anteroom, Richard Parr Associates, Londra, (2024), 'Replica of Nostalgia', Dollhouse, Londra, (2024), 'Myths and Dreams in the Elgiz Collection', Elgiz Çağdaş Sanat Müzesi, İstanbul, (2022), 'Beauty by Design: Fashioning the Renaissance', Scottish National Portrait Gallery, (2014), 'Image Search: Photography from the Collection', Pérez Art Museum Miami, (2013), 'Yabancılaşma/ Yabancılaşma', Proje4L/Elgiz Çağdaş Sanat Müzesi, İstanbul, (2013), 'Works from Cold Eye', Cambridge Üniversitesi, İngiltere (2010), 'New Work', Marlborough Fine Art, Londra, (2010), 'The 'Somme Muharebesi', Imperial War Museum, Londra, (2006), 'Paul Hodgson', Feigen Contemporary, NYC, (2005), 'Işık ve Atmosfer', Pérez Sanat Müzesi Miami, (2004). Eserleri dünyanın dört bir yanındaki kamusal ve özel koleksiyonlarda yer almaktadır. Londra'da yaşıyor ve çalışıyor.

Since the late 1990's Paul Hodgson has worked with photography, digital media, paint, and sculpture, to generate works that deconstruct the processes that lead to the formation of a fixed artwork, by restaging and reactivating creative moments within the history of art. Paul Hodgson was born in 1972 and studied at the University of Newcastle-upon-Tyne and the Royal College of Art, London. In 2010 he was a Director's Visitor at the Institute for Advanced Study, Princeton, U.S.A. His work has been the subject of numerous solo and group exhibitions, including 'How to Generate an Object', Anteroom, Richard Parr Associates, London, (2024), 'Replica of Nostalgia', Dollhouse, London, (2024), 'Myths and Dreams in the Elgiz Collection', Elgiz Museum of Contemporary Art, Istanbul, (2022), 'Beauty by Design: Fashioning the Renaissance', Scottish National Portrait Gallery, (2014), 'Image Search: Photography from the Collection', Pérez Art Museum Miami, (2013), 'Alienation/ Estrangement', Proje4L/Elgiz Museum of Contemporary Art, Istanbul, (2013), 'Works from Cold Eye', Cambridge University, UK (2010), 'New Work', Marlborough Fine Art, London, (2010), 'The Battle of the Somme', Imperial War Museum, London, (2006), 'Paul Hodgson', Feigen Contemporary, NYC, (2005), 'Light and Atmosphere', Pérez Art Museum Miami, (2004). His works are part of public and private collections from around the world. He lives and works in London.

Kiraz Çiçeği
Fiori di Ciliegio (Cherry Flower)
1998

Poliüretan ve sünger
Polyurethane and sponge
70 x 50 x 50 cm

“Doğanın Sonu” tartışmaları veya post-insan dönemi üzerine spekülasyon yapan sergiler sanat dünyasında sıradan hale gelmeden çok önce; Gilardi, kişisel bir duyarlılık duygusuyla, 1965 senesinde, insanlığın doğal biyotoplarını kaybedeceğine inanarak, alternatif ortamlar öneren Doğa Halıları (Tappeti-natura) serisine başlamıştı. Bu halıları “sibernetik bireysel canlı hücreler” olarak adlandırır: yerde sergilenen, çakıl taşları, meyveler ve sebzeler ve taze otlardan oluşan köpük kauçuktan oluşan küçük “doğa” parçaları. Çalışmaları, dünyadaki yaşamın yeniden icat edilmesinde yeni bir alternatif ortamın bileşiminin parçaları olarak düşünüldü. (Piero Gilardi Biopolotics, by Bernard Vienat, Source Mousse Magazine, 18.05.2018) Günümüzde iklim değişikliğinin etkilerinden kaçmak ve neslin tükenmesini önlemek için yapay ortamlarda yaşamın bir gerçeklik haline geldiği aşikar hale geldi. Piero Gilardi’nin önerileri, beklenenin erken ifadeleriydi.

Long before discussions over the “End of Nature” or exhibitions speculating on a posthuman era became commonplace in the art world; Gilardi, with a sense of personal sensibility, had begun his now famous series of Nature-Carpets (Tappeti-natura) in 1965, which proposed alternative environments in which humanity could evolve and thrive after the loss of their natural biotope. These carpets are what he called “cybernetic individual living cells”: little pieces of “nature” composed of foam rubber formed into pebbles, fruits and vegetables, and fresh grass, exhibited on the floor. His work were thought as parts of a composition of a new alternative environment in the reinvention of life on earth. (Piero Gilardi Biopolotics, by Bernard Vienat, Source Mousse Magazine, 18.05.2018) In our days, it has become evident that living in artificial environments to escape the effects of climate change and prevent extinction has become a reality. Piero Gilardi’s suggestions were early statements of what was to be expected.

Elgiz Koleksiyonu Elgiz Collection

BİYOĞRAFI / BIOGRAPHY

Piero Gilardi, 1942 yılında İtalya’nın Torino kentinde doğmuş, çağdaş sanatın öncülerinden biri olarak sanat tarihinde iz bırakmıştır. Arte Povera akımının kurucularından olan Gilardi, doğa, toplum ve teknoloji arasındaki ilişkiyi eserlerinde sorgulamış; sanatı yaşamla bütünleştirme hedefini temel bir ilke haline getirmiştir. Sanat kariyerine 1963’te “Macchine per il Futuro” (Geleceğin Makineleri) adlı kişisel sergisiyle başlamıştır. 1965 yılında geliştirdiği “Tappeti Natura” (Doğa Halıları) serisi, yapay malzemelerle üretilmiş doğal peyzaj görüntülerinden oluşur. Bu eserler, izleyicilerle fiziksel etkileşime açık bir şekilde tasarlanmış, doğaya duyulan özlem ile yapay dünyanın çelişkisini bir arada yansıtmıştır. 1968’den itibaren sanat üretimine ara vererek teorik çalışmalara ve toplumsal sanat pratiklerine yönelmiştir. 1970’li yıllarda Latin Amerika, Afrika ve Kuzey Amerika’da sanatın kolektif ve toplumsal yönünü araştırmış, sanatın bir değişim aracı olabileceğini savunmuştur. 1980’lerde dijital teknolojileri sanat pratiğine dahil eden Gilardi, etkileşimli projeler üretmiş; sanat ve bilimi bir araya getiren “Ars Technica” adlı uluslararası oluşumun kurucuları arasında yer almıştır. 2008’de Torino’da kurduğu Parco Arte Vivente (Yaşayan Sanat Parkı), doğa, sanat ve toplum arasındaki ilişkiyi sürdürülebilir bir platformda birleştirmeyi amaçlamıştır. Sanat anlayışı, bireysel üretimden öte, kolektif yaratıcılığı ve toplumsal katılımı ön plana çıkarmıştır. “Dall’arte alla vita, dalla vita all’arte” (1981) ve “Not for Sale” (2000) adlı kitaplarında bu fikirlerini detaylandırmıştır. Piero Gilardi’nin eserleri Centre Pompidou (Paris), MoMA (New York), Moderna Museet (Stockholm) ve MAXXI (Roma) gibi önemli koleksiyonlarda yer almaktadır. Onun sanatı, yaşamla bütünleşen ve değişim yaratan bir etki alanı olarak çağdaş sanatta derin izler bırakmıştır.

Piero Gilardi, born in 1942 in Turin, Italy, was one of the pioneers of contemporary art who left a lasting mark on art history. As one of the founders of the Arte Povera movement, Gilardi explored the relationship between nature, society, and technology in his works, embracing the integration of art and life as a fundamental principle. He began his artistic career in 1963 with his solo exhibition *Macchine per il Futuro* (Machines for the Future). In 1965, he developed the *Tappeti Natura* (Nature Carpets) series, which featured artificial landscapes made from synthetic materials. These works were designed for physical interaction with the viewer, reflecting both a longing for nature and the contradiction of artificial environments. Starting in 1968, Gilardi paused his art production to focus on theoretical research and socially engaged art practices. During the 1970s, he explored the collective and social dimensions of art in Latin America, Africa, and North America, advocating for art as a tool for change. In the 1980s, Gilardi began incorporating digital technologies into his practice, creating interactive projects. He was among the founders of the international collective *Ars Technica*, which united art and science. In 2008, he established the *Parco Arte Vivente* (Living Art Park) in Turin, aiming to create a sustainable platform that connects nature, art, and society. His artistic approach emphasized collective creativity and social participation over individual production. He elaborated on these ideas in his books *Dall’arte alla vita, dalla vita all’arte* (1981) and *Not for Sale* (2000). Gilardi’s works are featured in major collections such as the Centre Pompidou (Paris), MoMA (New York), Moderna Museet (Stockholm), and MAXXI (Rome). His art has left a profound impact on contemporary practice as a field where life and transformation converge.

Rose Morant

İsimsiz (Ağaçlar ve Işıklar Serisinden) Untitled (from the Trees and Beams Series) 2011

Heykel - Metal ve tahta
Sculpture - Metal and wood
109 x 109 x 87 cm

Rose Morant, geçmişteki bir yangının izlerini taşıyan enstalasyonlar yaratıyor. Bu unsurları kullanarak, ahşap ve metal arasında bir diyalog başlatıyor ve bu geçmişin bir yüceltmesi olarak altın dokunuşlar ekliyor. Altın metal zincirlerle asılı duran, yerçekimine meydan okuyan bir kiriş, hafıza ve zamansızlık algımızın ikiliğini yazıyor. Yere yerleştirilen ahşap kirişler, rüzgarda çınlayan çok sayıda yaprakla süslenmiş metal ağaçlarla yeni bir ivmenin temeli haline geliyor ve içlerinden büyüyor. Rüzgarın esintisini görünmez bir vektörü olarak kullanan bu Hayat Ağaçları, sitenin yankılanmasını sağlıyor. “Zaman için bir yarış” alanı kapsıyor: çiçek tozundan yapılmış küreler - bir zamanlar başka bir Tapınağın hediyesi - bir zaman kozmolojisi yaratıyor ve yerin tarihteki dönüşümünü ifade ediyor.

Rose Morant creates installations bearing traces of a past fire, ancient beams of the Hui Temple are used by Rose Morant to call on the memory of the place. Using these elements, she initiates a dialogue between wood and metal, adding gold touches as an elevation of this past. Suspended by golden metal chains, a beam defying gravity inscribes the duality of our perception of memory and timelessness. Placed on the ground, the wood beams become the base of a new momentum, with metal trees adorned by a multitude of leaves chiming in the wind, growing out of them. Using the wind's breeze as a vector of the invisible, these Trees of Life make the site resonate. “A race for time” invests the space : spheres made out of flower powder - once offering of another Temple – create a time cosmology and express the place's transformation in history.

Elgiz Koleksiyonu Elgiz Collection

BİYOĞRAFI / BIOGRAPHY

Rose Morant, 1963 yılında dünyaya gelen Fransız-İsviçre kökenli bir sanatçıdır. Eserlerinde insan bedeninin soyutlanmış biçimlerini ve doğal-organik formları ele alması, onun kendine özgü sanatsal yaklaşımının temel taşlarını oluşturur. Morant'ın yapıtları, izleyiciyle doğrudan fiziksel ve duygusal bir etkileşim kurmayı amaçlayan, deneyimsel bir estetik anlayışıyla şekillenmektedir. Sanatçının eserleri çağdaş sanatın sınırlarını zorlayan bir düşünsel derinlik taşır ve izleyicisini sorgulamaya teşvik eden bir niteliğe sahiptir.

Rose Morant is a French-Swiss artist born in 1963. Her artistic approach is characterized by the abstract representations of the human body and the use of natural, organic forms in her works. Morant's creations are shaped by an experiential aesthetic that aims to establish a direct physical and emotional interaction with the viewer. Her works carry a profound intellectual depth that pushes the boundaries of contemporary art and invites the audience to question and reflect.

Uçak, Uçak
Plane, Plane
2009

Baskı
Print
48 x 36 cm
5/5 Edition

Selçuk Demirel'in eserlerinde kullandığı mizah, düşünce özgürlüğü, ekonomik eşitsizlik, politik baskılar gibi toplumsal gerçekliklere dair çeşitli semboller doğa temaları içinde gizlenerek, izleyicinin algısına ve bilgisine göre genişleyen bir evren yaratır. Karşılaştığı detaylarla yaratıcı dünyasını günden güne geliştirerek, kimi zaman da çeşitli yazarlarla iş birliği içinde çalışarak sanatsal yolculuğuna devam eden Demirel, dünyanın geçtiği zor dönemlerde bizleri kuşatan fikir, bilgi ve hislere dair farklı bakış açıları sunmaya devam eder. Uçak, Uçak adlı eserinde, gökyüzünün maviliğinde süzülen yeşil bir uçak ve aşağıda büyük yapraklarıyla bir bitki görülür; yaprağın içinde ise tıpatıp uçağın ölçülerinde bir boşluk açılmıştır. Bitkinin özünden ayrılmış olan bu yeşil uçak, gökyüzüne doğru süzülürken bize teknoloji için ödenen bedelleri ve tahrip edilen doğayı hatırlatır.

In Selçuk Demirel's works, symbols related to social realities such as humor, freedom of thought, economic inequality, and political oppression are often hidden within themes of nature, creating an ever-expanding universe shaped by the viewer's perception and knowledge. Continuously enriching his creative world through the details, he encounters, and at times collaborating with various writers, Demirel continues his artistic journey by offering alternative perspectives on the ideas, information, and emotions that surround us during difficult times. In his piece titled Plane, Plane a green aircraft glides through the blue sky, while below, we see a plant with large leaves—one of which has a hollow in the exact shape and size of the airplane. This green plane, detached from the essence of the plant, ascends into the sky, reminding us of the cost of technological advancement and the destruction of nature.

Sanatçının/Galerinin izniyle | Courtesy of the artist/gallery

BİYOGRAFİ / BIOGRAPHY

Selçuk Demirel (1954, Artvin), ilk çizimlerini henüz lisedeyken yayımladı. Lisans eğitimini ODTÜ Mimarlık Fakültesi'nde tamamlayan Demirel, 1975 yılında yeraltı Maden İş Sendikası'nda çalışmaya başladı ve Cumhuriyet, Politika, Yeni Ulus gibi dergilere karikatürler çizdi. 1974'de Akla Kara 1 adlı ilk sergisini açan illüstratör, aynı zamanda çok sayıda siyasal içerikli afiş yaptı ve 1978 yılında Fransa'ya yerleşerek güzel sanatlar eğitimi aldı. Fransız, İsveç ve Hollanda yayın organlarında çalışmaları yayınlanan Demirel'in çizimleri Le Monde, Le Monde Diplomatique, Le Nouvel Observateur, The Observer, Newsweek, Fortune gibi dergi ve gazetelerde yer aldı. Kişisel sergileri arasında Bursa Nilüfer Belediyesi Meteor Balat Kültürevi (2025), Fransız Kültür Merkezi (İstanbul, 2024), Atatürk Kültür, Sanat ve Kongre Merkezi (Odunpazarı Eskişehir, 2024), Galeri Nev İstanbul (1990-2019), Galerie des Lumières 55 (Nanterre, 1997), Librairie La Hune (Paris, 1991) gibi pek çok galeri ve kurum bulunuyor. Katıldığı grup sergileri arasında Galeri Nev İstanbul (İstanbul, 1994 & 1999) ve Centre Georges-Pompidou (Paris, 1984) olan sanatçının son yıllarda yayımladığı kitaplardan bazıları ise PSİ: Bilinçaltından Gerçeküstüne (Yapı Kredi Yayınları, 2020), Saat Kaç? Selçuk Demirel, John Berger (Yapı Kredi Yayınları, 2019), Kıyıda Tek Başına (Yapı Kredi Yayınları, 2019), Yazarların Yüzünden (Yapı Kredi Yayınları, 2017), Elma (Metis Yayınları, 2017), Kâğıttan Kediler (Yapı Kredi Yayınları, 2016), ve Portakal Mavisi Bir Dünya (Yapı Kredi Yayınları, 2016). Demirel, Paris'te yaşıyor ve çalışıyor.

Selçuk Demirel (1954, Artvin) began publishing his drawings during high school. He studied architecture at the Middle East Technical University (METU) and, in 1975, started working with the underground Maden-İş (Mine Workers') Union while contributing political cartoons to publications such as Cumhuriyet, Politika, and Yeni Ulus. His first solo exhibition, Akla Kara 1, took place in 1974, and he also created numerous politically themed posters throughout this period. In 1978, Demirel moved to France to pursue fine arts studies and later published work in various outlets across France, Sweden, and the Netherlands. His illustrations have appeared in major international newspapers and magazines, including Le Monde, Le Monde Diplomatique, Le Nouvel Observateur, The Observer, Newsweek, and Fortune. His solo exhibitions have been held at institutions such as Bursa Nilüfer Municipality Meteor Balat Cultural Center (2025), Institut Français in Istanbul (2024), Atatürk Cultural, Arts and Congress Center in Eskişehir (2024), Galeri Nev Istanbul (1990–2019), Galerie des Lumières 55 in Nanterre (1997), and Librairie La Hune in Paris (1991). He has also participated in group exhibitions at Galeri Nev Istanbul (1994 & 1999) and the Centre Georges-Pompidou (Paris, 1984). Alongside his editorial and exhibition work, Demirel has authored and illustrated over fifty books in collaboration with various writers. His recent titles include PSİ: Bilinçaltından Gerçeküstüne (2020), Saat Kaç? with John Berger (2019), Kıyıda Tek Başına (2019), Yazarların Yüzünden (2017), Elma (2017), Kâğıttan Kediler (2016), and Portakal Mavisi Bir Dünya (2016), all published by Yapı Kredi or Metis. He currently lives and works in Paris.

Sibel Horada

Suyun Şekillendirdiği Serisi (Takımyıldızlar) Shaped by Water Series (Constellations) 2019-ongoing

Deniz kıyısından toplanmış strafor ve poliüretan köpük fragmanları, kürdan, yapıştırıcı
Styrofoam and polyurethane fragments collected from the coasts, toothpick, glue
Değişken Ölçüler
Various Dimensions

Birikimler ve Mağarasal Oluşumlar Depositions and Cave Formations 2024

Hurda buzdolabı, sökülen dolaplardan koparılan poliüretan köpük fragmanları, kürdan, yapıştırıcı
Junk fridge, polyurethane foam torn off junk freezer, toothpick, glue
Değişken Ölçüler
Various Dimensions

Sibel Horada, çalışmalarında ekolojik faktörler ile kişisel ve kolektif belleği ilişkilendirir. Burgazada’da yaşayan sanatçının, Suyun Şekillendirdiği adlı serisi, Marmara Denizi sahillerinde bulunduğu plastik köpük fragmanlarıyla yaptığı bir heykel serisidir. Bu heykellerde strafor ve diğer köpürtülmüş plastik malzemeden atıklar, sanatçının müdahalesi olmadan denizin, dalgaların, taşların ve hayvanların biçimlendirdiği halleriyle var olurlar. Birikimler ve Mağarasal Oluşumlar (2024) adlı heykelde ise denizden gelen bu malzemeye hurda buzdolapları eklenir. Sanatçının Kınalıada’nın bir zamanlar taş ocağı, şimdi ise hurdalık olarak kullanılan alanında karşılaştığı buzdolabı iskeletleri, deniz kenarında sıklıkla bulunabilen poliüretan köpük parçalarının kaynağına dair bir ipucu oluşturur. Bu buzdolapları, geri dönüşüme değer bulunan tüm parçaları söküldükten sonra dahi dünyada kapladıkları hacmin çoğunu korurlar. Sanatçının, tüketim anlayışı ile etkileşim kuran bir şehir haritası oluşturmakta olduğu da söylenebilir.

In her works, Sibel Horada connects ecological factors along with personal and collective memory. The Shaped by Water series is a sculptural series made out of plastic foam fragments that the artist, who lives in Burgazada, found on the coasts of the Marmara Sea. Styrofoam and other foamed plastics are featured in these sculptures without the artist’s intervention, as they are formed by the sea, waves, rocks, and animals. In addition to materials from the sea, junk refrigerators are used in the new sculpture titled Depositions and Cave Formations (2024). Refrigerator skeletons, which the artist came across at a former quarry –now a junkyard– in Kınalıada, hint at the source of the ubiquitous, seabound fragments of polyurethane foam. These fridges keep most of their original volume even after all their recyclable components have been removed. It can be said that with the accumulation of these works, the artist is articulating an urban map which provides an engagement with the concept of consumption.

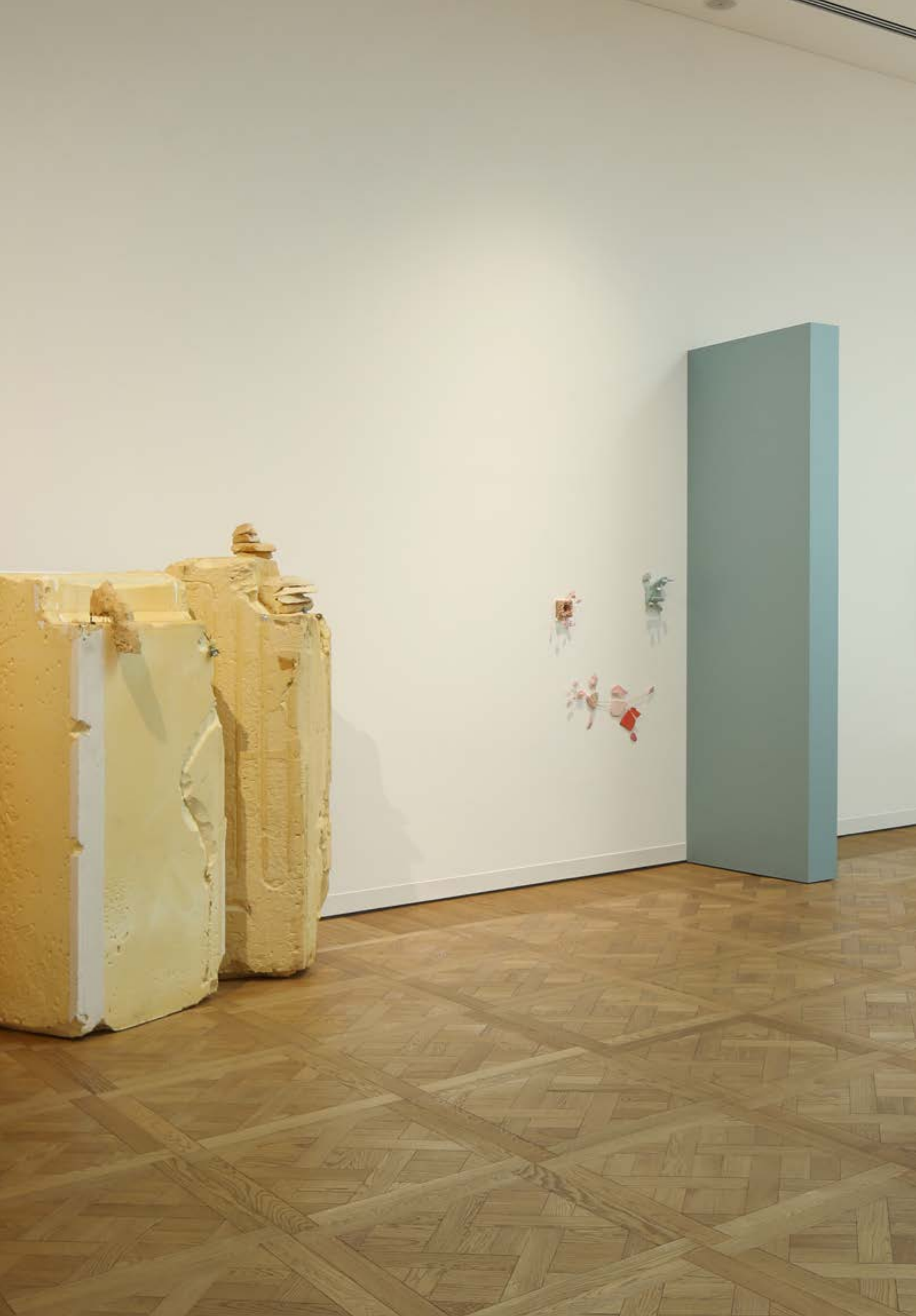
Sanatçının/Galerinin izniyle | Courtesy of the artist/gallery

BİYOGRAFİ / BIOGRAPHY

Sibel Horada, (1980, İstanbul) kentsel, arkeolojik ve ekolojik kültürlerle ilgi duyarak kolektif ve kişisel tarihlere odaklanır. Silinme anılarını, tuhaf, tesadüfi ayrıntıları bir araya getiren hikayelerle araştırır. Horada için bellek yalnızca hatırlama eylemi değil, aynı zamanda bir yeniden üretim ve dönüşüm sürecidir. Metin ve formları kullanarak karşılaşmalarını şiirsel heykellerde ve enstalasyonlarda somutlaştırır. 2003 yılında ABD’deki Brown Üniversitesi’nde Görsel Sanatlar alanında lisans eğitimini tamamladıktan sonra Yıldız Teknik Üniversitesi Sanat ve Tasarım Fakültesi’nde yüksek lisans yaptı. 2017’de Daire Galeri’de sergilenen Bir Batık Ada ve Yüzeyde Kalma Taktikleri ise ilk küratörlük deneyimiydi.

Sibel Horada, (1980, İstanbul) focuses on collective and personal histories with an interest in urban, archaeological, and ecological cultures. She investigates memories of erasure with stories that weave together strange, coincidental details. For Horada, memory is not only the act of recollection but also a process of reproduction and transformation. Using text and forms, she materializes her encounters in poetic sculptures and installations. After completing her BA in Visual Arts at Brown University, the USA in 2003, she pursued her MA in the Faculty of Art and Design at Yıldız Technical University. Horada was an artist in residence at Dou Print Studio (2023), Camargo Foundation (2020) as part of BMCT, SAHA Studio (2019), MataderoMadrid (2013) and Among Other Things in Bolu (2010). She was the recipient of the HSBC sculpture competition in 2007. She lives and works in Istanbul.

Silva Bingaz

İsimsiz (Opus 3c serisinden) Untitled (From the series Opus 3c) 2017

Photo Rag Baryta kağıdı üzerine Fine Art baskı
Fine Art Print on Hahnemuhle Photo Rag Baryta Paper
45 x 30 cm
Ed. 1/3+1

60 x 40 cm
Ed. 1/3+1

75 x 50 cm
Ed. 1/3+1

Silva Bingaz, 2001 yılından beri sürdürdüğü fotoğraf çalışmalarında tarih yüklü ve çok katmanlı mikro coğrafyalarda çalıştı; kenar yörelerdeki geçici ve güvenliksiz hayatları kayda geçirdi. Bingaz, özellikle denize temas eden kentlerdeki insan, hayvan ve doğa ilişkilenmelerinin peşine düşer ve kıyılara ve hiyerarşiden azade diğer alanlara mahsus sivruluşlara ortak olmaktadır. Bu eserlerin parçası olduğu Opus 3c, Bingaz'ın Letonya'yı ziyaretleri sırasında oluşturduğu bir fotoğraf serisidir. Seri, daha önce İstanbul ve Japonya'da gerçekleştirdiği Kıyı serilerinin yoğunluğuna denk bir yük taşımaktadır. Silva Bingaz'ın yapıtı kişisel fotoğrafçılık geleneğine aittir. İşleri, fotoğraf sanatının vazgeçilmez parçası yaklaşma edimi ile ilgilidir. Fotoğraflayacağı kişilerle ilişki kurma biçiminin yarattığı güvenli alan, öznelerinin içgüdülerini açığa çıkarmalarına yardımcı olur. Bingaz, fotoğrafladığı insanlarla ve hayvanlarla beraber hiyerarşiden azade ortak bir aidiyet duygusu içerisinde hareket eder. Fotoğrafları, genel insanlık deneyimine dair kişisel açılımları barındıran anları yakalar. Letonya'da gerçekleştirdiği fotoğraf serisinde, bütün yapıtında sadık kaldığı; doğurma, bilinmek istenmeyen ve kaydedilmeyen var etme eylemini kayıt altına alma çabaları yine ana izlekleri teşkil etmekte. Silva Bingaz'ın Opus 3c adlı tek kişilik sergisi Şubat 2025'te Öktem Aykut'ta yer aldı.

Since 2001, Silva Bingaz has worked in history-laden, multilayered microgeographies, recording transient and insecure lives on the margins. She pursues human, animal, and natural relations, especially in coastal cities, and becomes a partner in the fluctuations that characterize these areas. Opus 3c, of which these works are a part, is a series of photographs that Bingaz created during his visits to Latvia. This series is equal in intensity to Bingaz's previous work, the Coastal series, which he created in Istanbul and Japan. Bingaz's work belongs to the tradition of personal photography. Her works are related to the act of intimacy, which is an indispensable part of the art of photography. The safe space she creates with her subjects helps them reveal their instincts. Bingaz interacts with his subjects, whether people or animals, in a way that fosters a shared sense of belonging, free from hierarchy. Her photographs capture moments containing personal insights into the general human experience. In her series of photographs taken in Latvia, the main themes are the efforts to record the act of giving birth and the unrecorded act of coming into being, themes to which she remains faithful throughout her work. Silva Bingaz's solo exhibition, Opus 3c, took place at Öktem Aykut in February 2025.

Sanatçının/Galerinin izniyle | Courtesy of the artist/gallery

BİYOGRAFİ / BIOGRAPHY

İstanbul'da yaşayan ve çalışan Silva Bingaz; Türk ve Ermeni kökenli otodidakt bir fotoğraf sanatçısı. Opus3c öncesindeki başlıca tek kişilik sergileri İstanbul'da Riverrun, Empire Projects, Pilevneli Project ve Fotoğrafevi'nde gerçekleşti. Kapsamlı tek kişilik fotoğraf sunumları ile Bursa, İstanbul, Diyarbakır, Selanik, Marsilya, New York, Sofya ve Tottori, Japonya'daki uluslararası fotoğraf ve çağdaş sanat etkinliklerinde yer aldı. Eserleri geçtiğimiz yıllarda Espaces Sinibaldi, Arles; Espace Louis Vuitton, Paris; Galerie Cobertura, Sevilla; ve İstanbul'da Pera Müzesi, İstanbul Modern, Galerist, Perasma ve Ariel Sanat'taki grup sergilerine dahil edildi. Öktem Aykut ile gerçekleştirdiği bir önceki tek kişilik sergisi Balat, 2015 senesinde gerçekleşti.

Silva Bingaz (1967, Malatya), is a self-taught photographer of Turkish and Armenian origins. She lives andmworks in Istanbul. Her one-person exhibitions prior to Opus 3c have taken place at Riverrun, Empire Projects, Pilevneli Project and Fotoğrafevi in Istanbul. She also had one-person presentations under various international photography and contemporary art exhibitions in Bursa, Istanbul, Diyarbakır, Thessaloniki, Marseille, New York, Sofia and Tottori. Her works recently took part in group shows in Espaces Sinibaldi, Arles; Espace Louis Vuitton, Paris; Galerie Cobertura, Sevilla; and Pera Museum, Istanbul Modern, Galerist, Perasma and Ariel Sanat, all in Istanbul. Balat, Bingaz's previous one-person exhibition at Öktem Aykut took place in 2015.

Talihsiz Yabancı The Unfortunate Stranger 2025

Kuş Tüyü, Kurşun, Kum
Bird Feather, Lead, Sand
Değişken Ölçüler
Various Dimensions

T. Melih Görgün, “Talihsiz Yabancı” kendi habitatından ayrılmış ve yeni bir yaşam alanında var olmaya çalışan bir topluluğun, tekrar yerinden koparılma hikayesini bireyin ekolojik ve mekansal yabancılaşmasını ele almaktadır. Bu yapıt, bireyin sonsuz ihtirasının yarattığı kökten yıkıcı erozyonun farklı coğrafyalarda görünür hallerine dikkat çeker. Antroposentrik süreçte kontrast formlarda karşımıza çıkan gerçeklik ve yapay oluşumlar, Baudrillard’ın simülasyon kavramı bağlamında, yer değiştirmelerin ve dönüşen uzamların varlığını temelde gerçek kılar. Büyük yer değiştirmeler, buna bağlı olarak gelişen yeni ekolojiler ve onlara bağlı hikayeler, Foucault’nun heterotopya kavramını hatırlatırcasına, zamanın ötesinde gerçeklik alanları yaratmaya devam eder. 1800’lerin sonunda yakın coğrafyada yaşanan toplu sürgün, kendi habitatını geride bırakarak yeni bir var olma mücadelesini yalnızca kendisi için değil, gelecek kuşaklar için de sürdüren bir ailenin hikayesini betimler. Bu anlatı, Deleuze ve Guattari’nin göçebe düşüncesine paralel olarak, mekanın sabit değil, akışkan ve dönüşüme açık bir oluş halinde olduğunu öne sürer. Kullanıldığı alan içinde döngüsel forma dönüşen kuş tüyleri, hem geçmişin izlerini taşır hem de yeni bir kimlik inşasının metaforu olarak belirir. Bu eser, Benjamin’in tarih kavramı çerçevesinde, geçmişin fragmanlarını bugüne taşıyarak, zamansal bir katmanlaşma yaratır. Kendi hikayelerini anlatmak için, 120 yıl sonra insanın onları hapsedtiği yerden dışarı çıkışlarında, göç, yok ediliş ve yeni var oluş istasyonlarını hatırlatmaya yönelik bir temsiliyettir, onların hikayesi. Böylece, Agamben’in ‘kamp’ kavramıyla ortaya koyduğu, mekânsal ve politik sınırların baskıcı doğasına karşı, bu tüylerin özgürlüğe kavuşması, mekânın yeniden sahiplenilmesine dair bir jest olarak okunabilir.

The Unfortunate Stranger by T. Melih Görgün explores an experimental narrative depicting the forced displacement of a community that had already been uprooted from its original habitat and was struggling to establish itself in a new environment. The work further addresses the individual’s ecological and spatial alienation within a deeper conceptual framework. Görgün’s work draws attention to the visible manifestations of the destructive erosion caused by human ambition across different geographies. The contrast between reality and artificial constructs—emerging in various forms throughout anthropocentric processes—fundamentally legitimizes the existence of displacement and transformed spaces within Baudrillard’s concept of simulation. Large-scale displacements, the new ecologies they generate, and the narratives attached to them continue to create timeless realms of reality, reminiscent of Foucault’s concept of heterotopia. The mass exile that occurred in the late 19th century in the nearby region portrays the story of a family that, having left behind its natural habitat, sustained a struggle for existence not only for itself but also for future generations. This narrative, in alignment with Deleuze and Guattari’s notion of nomad thought, asserts that space is not fixed but fluid and open to transformation. Within the work’s spatial context, bird feathers, taking on a cyclical form, serve as both traces of the past and metaphors for the construction of a new identity. Within Benjamin’s conception of history, this piece creates a temporal stratification by carrying fragments of the past into the present. After 120 years, the moment of their release from the confines imposed by humans serves as a representation of migration, destruction, and the thresholds of new existence. In this sense, the liberation of these feathers can be read as a gesture against the oppressive nature of spatial and political boundaries, as theorized in Agamben’s concept of the ‘camp,’ and as an act of reclaiming space.

Sanatçının izniyle | Courtesy of the artist

BİYOGRAFİ / BIOGRAPHY

T. Melih Görgün (d. 1962, Sinop), sanat pratiğinde kent, hafıza ve katılımcı süreçlere odaklanan sanatçı, küratör ve akademisyendir. Marmara Üniversitesi, İTÜ ve MSGSÜ’de eğitim almış; disiplinlerarası işbirlikleri ve performatif yerleştirmeler aracılığıyla sanat ve kent ilişkisini sorgulamıştır. 2003 yılında arkadaşlarıyla birlikte Avrupa Kültür Derneği’ni kurarak kültür yönetimi alanında projeler geliştirmiş, 2005’te Sinopale – Uluslararası Sinop Bienali’ni hayata geçirmiştir. 2007-2015 yılları arasında Siemens Sanat’ta eş-küratör olarak genç sanatçılar ve küratörler için sergiler düzenlemiş, platformlar oluşturmuştur. Venedik Oratorio Di San Ludovico’da Death is on the Other Shore (küratör: Beral Madra, 2004) adlı ilk performatif yerleştirmesini sergileyen Görgün, Vorspielurteil adlı performansını 2005 yılında Viyana Museums Quartier Misafir Sanatçı Programı kapsamında gerçekleştirmiştir. Underneath: Nothing as Silent as Snow / Her Şeyin Altında: Kar Gibi Beyaz Hiçbir Şey (2008-2009) adlı multimedya performansı, Avrupa kimliği üzerine eleştirel bir sorgulama sunmuş ve Odessa (Ukrayna), Köstence (Romanya) ve Balchik (Bulgaristan) gibi şehirlerde sergilenmiştir (Karena Johnson ile ortak proje). 2012 yılında Nezaket Ekici ile birlikte Münih’in 800. yıl kutlamaları kapsamında Um im Herum München adlı projeyi gerçekleştirmiştir. 2013 yılında Zürih Sanat Akademisi’nde (ZhDK) Unfortunated Stranger / Talihsiz Yabancı performansını uluslararası bir sempozyum kapsamında misafir sanatçı olarak sunmuştur. Farklı ülkelerde sanat projeleri ve küratöryel çalışmalar yürüten, yayınlar oluşturan Görgün, Akbank Sanat’taki Çağdaş Sanat ve Küratörlük Programı’nda danışman ve eğitmen olarak görev almaktadır. Sanatsal üretimlerine devam eden Görgün, uzun süredir üzerinde çalıştığı Weltoffene Schule (Dünyaya Açık Okul) projesiyle yeni bir öğrenme ve üretim platformu oluşturmayı hedeflemektedir.

T. Melih Görgün (b. 1962, Sinop) is an artist, curator, and academic whose artistic practice focuses on urban space, memory, and participatory processes. He studied at Marmara University, ITU, and Mimar Sinan Fine Arts University, exploring the relationship between art and the city through interdisciplinary collaborations and performative installations. In 2003, he co-founded the European Cultural Association, developing projects in cultural management, and in 2005, he initiated Sinopale – the International Sinop Biennial. Between 2007 and 2015, he worked as a co-curator at Siemens Sanat, organizing exhibitions and creating platforms to support emerging artists and curators. He presented his first performative installation, Death is on the Other Shore (curated by Beral Madra, 2004), at Oratorio Di San Ludovico in Venice. In 2005, he performed Vorspielurteil as part of the Vienna Museums Quartier Artist-in-Residence Program. His multimedia performance Underneath: Nothing as Silent as Snow (2008–2009) critically examined European identity and was presented in Odessa (Ukraine), Constanța (Romania), and Balchik (Bulgaria) in collaboration with Karena Johnson. In 2012, he collaborated with Nezaket Ekici on Um im Herum München, created for Munich’s 800th-anniversary celebrations. In 2013, he presented his performance Unfortunated Stranger at Zurich University of the Arts (ZhDK) as part of an international symposium. Over the years, Görgün has realized numerous artistic and curatorial projects across different countries and has contributed to publications. He serves as an advisor and lecturer in the Contemporary Art and Curatorship Program at Akbank Sanat. Continuing his artistic practice, he is currently working on Weltoffene Schule (Open School to the World), aiming to establish a new platform for learning and artistic production.

Tufan Baltalar

İsimsiz
Untitled
2024

Sırlanmış seramik
Glazed ceramic
38x33x21cm
Unique

27,5 x 21,5 x 3 cm
Unique

27 x 21,5 x 3 cm
Unique

26 x 21 x 3 cm
Unique

Tufan Baltalar'ın güncel seramik işleri, sanatçının disiplinlerarası pratiği boyunca düşsel ancak gerçekçi bir hassasiyetle parça parça inşa ettiği dünyanın devamı niteliğindedir. Baltalar, seramik üretiminde doğanın unsurlarını ve kişisel deneyimleri, insanın doğayla ilişkisi bağlamında düşünmeye davet eder. Bu bağlamda, sanatçının eserleri "kişi" ve kişinin dünya üzerindeki deneyimi üzerine derinlemesine bir sorgulama sunar. Sanatçı, kişisel deneyimlerini aktarırken, üzerinde durduğu meselelerdeki kolektif ve toplumsal ortaklıkları da keşfeder. Baltalar'ın büst, tabak formlarındaki sırlanmış seramik işleri, geleneksel seramik teknikleri ile modern peyzaj temsillerini bir araya getirir. Rüzgarın etkisiyle eğilen ağaçlar, havada salınan bitkiler ve süzülen bulutlar, doğanın ve insanın dinamik bir ilişki içinde olduğunu ve sürekli değiştiğini gözler önüne serer. Sanatçı, alışılmış seramik formlarını araştırarak deneysel tutumunu bu tekniğe de taşır. Figürler, tabakların yüzeyinde iki boyutlu doğalarını terk ederek alanda varlık gösterir; seramik yüzey, bir tuval olmanın ötesine geçerek bir heykel veya kaide işlevi üstlenir. Zamanla bitkisel figürler, tabak formundan uzaklaşarak kendi bağımsızlıklarını ilan eder. Bitkiler büstleri sadece sarmaz, bitkilerle bir olan insanlar görürüz.

Tufan Baltalar' current ceramic works represent a continuation of a world he has constructed piece by piece with a dreamlike yet realistic sensitivity throughout his interdisciplinary practice. Baltalar invites contemplation on the elements of nature and personal experiences within the context of humanity's relationship with nature. In this regard, the artist's works offer a profound inquiry into the "individual" and their experiences in the world. While conveying his personal experiences, he also explores the collective and societal connections within the issues he addresses. Baltalar' glazed ceramic works in the forms of busts, plates, and bowls combine traditional ceramic techniques with modern representations of landscapes. Trees bent by the wind, plants swaying in the air, and drifting clouds reveal the dynamic and ever-changing relationship between nature and humanity. The artist extends his experimental approach to this technique by exploring conventional ceramic forms. The figures transcend their two-dimensional nature on the surfaces of the plates to exist in three dimensions; the ceramic surface goes beyond being merely a canvas, taking on the function of a sculpture or pedestal. Over time, the plant figures distance themselves from the plate form to declare their own independence. Plants do not just envelop the busts; we see people who are one with the plants.

Sanatçının/Galerinin izniyle | Courtesy of the artist/gallery

BİYOGRAFİ / BIOGRAPHY

1972 yılında Edremit'te doğan Tufan Baltalar, Dokuz Eylül Üniversitesi, Resim Bölümü'nden mezun oldu. Kapitalist kitle kültürünün global düzeydeki baskın etkisi karşısında sanat aracılığı ile algımızı netleştirebileceğimizi düşünen Baltalar, sade ve kişisel düzeyde etkin olan bir iletişimi hedefler. Resim ve heykel/objelerini, uzun soluklu bir projenin elemanları gibi görür, bütünde ürettiklerinin birikmesiyle ilgilenir. Tutkulu bir koleksiyoner gibi, bu parçaların bütünde "kişi"yi anlamaya yarayacak unsurlar olduğunu düşünür. Basit, kolay bulunacak malzemeleri, zaman içinde geliştirdiği tekniğiyle bambaşka biçimlere, dokulara dönüştürür. Ve sonuca odaklanmaktansa, o sonuca giden yoldaki izleri göstermeyi tercih eder. Tamamlanmamış ya da parçalanmış anlar/kişiler, küçük bir çalılık ya da sessizliğin içindeki bir hışırtı Baltalar'ın çalışmalarının içine girer. Çalışmaları sürekli yeni deneylerle dönüşse de sanatçı, çoklukla kendi yüzünü ve bedenini üretimine katar ve her bir işi tanıdık kılar.

Tufan Baltalar was born in Edremit in 1972. He graduated from Dokuz Eylül University from the department of Fine Arts in 1994. Baltalar who regards paintings and sculptures as elements of a long lasting project, is mainly interested in the accumulation of his work. He holds the opinion that the whole body of all these pieces together comprises constituents that may be utilized to grasp what an 'individual' is. He turns everyday materials into unlikely forms and textures through techniques he improved in the course of time. Rather than focusing on the outcome, he prefers to underline the paths and traces to follow so as to get to the desired result. Among his works may be cited incomplete or fragmented moments/ individuals, a small plot of land covered with bushes, and the rustling sounds amidst silence. Although his work transforms through new experimentations he renders each piece familiar by integrating his own face and body into the production process.

Willem de Haan

Motor Ev Motor Home 2024

Sular Altında Kalmış Eve takılmış Motor
Outboard Motor on Flooded House
350 x 145 x 265 cm
Performans Videosu
Performance Video

Bu video; 70 yıl önce Hollanda’da meydana gelen yerel sel felaketinden geriye kalan sel suyunun üzerinde, sular altında kalmış bir evin çatısından inşaa edilen bir sal ile gerçekleştirilmiş bir performansın videosudur. Kritik bir şekilde değişen dünyamıza referans vermek için tasarlanmış olan bu heykel, Ouwerkerk’teki Sel Müzesi için üretilmiş ve iklim değişikliğinden kritik bir şekilde etkilenen diğer yerlerden de geçmek suretiyle geride bırakmıştır.

Originally presented in remaining flood water from a local disaster that took place over 70 years ago, this version of a flooded house is adapted to a critically changing world. The sculpture was developed for the Flood Museum in Ouwerkerk and has since traveled past other locations critically affected by climate change.

Sanatçının izniyle | Courtesy of the artist

BİYOĞRAFİ / BIOGRAPHY

Willem de Haan (1996, Hollanda) günlük mekanların toplumsal olarak şartlandırılmış ve politik olarak belirlenmiş kurallarına meydan okur ve onları hafife alır. Eserlerinde günlük meseleleri irdeler. Esrarengiz yapay öğeleri, gerçekmişler gibi ikna edici bir biçimde eserlerine dahil eder. Bu ima edici heykelsi müdahaleler, film ve tiyatrodaki kurgusal senaryolarda aksesuarların etkisine atıfta bulunur. Willem, 2017 yılında Arnhem’deki ArtEZ Sanat Üniversitesi’nden mezun oldu. Son yıllarda projeleri Rotterdam, Berlin, Barselona, Anvers ve Viyana’daki yerel stüdyolarda geliştirildi. Şu anda Nantes’ın Place Royale’i üzerinde çalışıyor.

Willem de Haan (1996, NL) challenges and undermines the socially conditioned and politically determined rules of everyday locations. By adding artificial elements in a convincing yet uncanny manner his works exert direct influence on daily situations. These suggestive sculptural interventions reference the influence of props on fictional scenarios in film and theatre. Willem graduated from ArtEZ University of the Arts in Arnhem in 2017. Over the last years, his projects have been developed in local studios in Rotterdam, Berlin, Barcelona, Antwerp and Vienna amongst others. He’s currently working on Nantes’ Place Royale.

Gilardi: Tappeto-Natura

Gilardi: Doğa Halısı

2022

Bir Domenico Palma Filmi

A film by Domenico Palma

20'55"

Bu film, 7 Mayıs 2022 - 9 Ocak 2023 tarihleri arasında Magazzino Italian Art'ta düzenlenen Gilardi: Tappeto-Naturasergisi kapsamında Magazzino Italian Art Foundation tarafından hazırlanmış ve Domenico Palma tarafından yönetilmiştir. Filmde Magazzino Direktörü Vittorio Calabrese, serginin küratörü Elena Re ve sanatçı Piero Gilardi ile yapılan söyleşilerin yanı sıra serginin kurulum sürecine perde arkasından bir bakış da yer alıyor. Filmde, sanatçının yaşamı ve çalışmaları, Doğa-Halılarının (Tappeti-Natura) tarihi ve Magazzino Italian Art'taki ilk kişisel ABD müze sergisiyle doruğa ulaşan eserlerinin gelişimi hakkında yorumlar yer alıyor.

This film was produced by Magazzino Italian Art Foundation and directed by Domenico Palma on the occasion of the exhibition Gilardi: Tappeto-Natura at Magazzino Italian Art from May 7, 2022 through January 9, 2023. The film features interviews with the Director of Magazzino, Vittorio Calabrese, the curator of the show, Elena Re, and the artist, Piero Gilardi, as well as a behind-the-scenes look at the installation of the show. The film features commentary about the artist's life and work, the history of the artist's Nature-Carpets (Tappeti-Natura), and the evolution of his oeuvre culminating in his first solo U.S. museum exhibition at Magazzino Italian Art.

2025

İzmir

